

கடவுள்துணை.

பெரியபுராணம்.

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மாரசரித்திரம்

இஃது

பெங்களூர்

ஆ-வே-ஆறுமுகநாசனியார்

அஹமதியின்படி

சதுர்வேகசித்தாந்தசடையாரும், ஸசுவசித்தாந்த
சடையாரும், கேடுகடையாரும்

மதுரை - புதுவை-சென்னை - ஐச்சங்கங்களில்

தமிழத்தலைப்பு புலமை நடாத்திய

களத்தார்

வேதகிரிமுந்நலியார்

அவர்களால்.

மேம்படி புராணமவாகையமாக்கப்பட்டு,

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார் படவகளுடன்

இவர்களுமார்

கந்தசாமிமுந்நலியாரது

இலக்கணக்களஞ்சிய

அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பித்தது.

பிரமாத்ரிஷ்-ஆடியர்.

1952

உ

சிவமயம்.

வி ள ம் ப ர ம்.

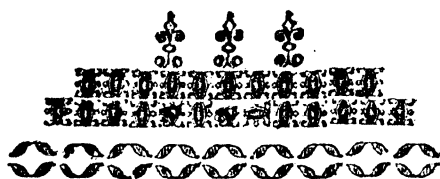
இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டணம்
சூளைஅவதானம் பாப்பையாதெருவு வடவண்டைவாடை
(எக) வது கிரகத்தில் ஸ்தாபித்திருக்கும் இலக்கணக்கள
ஞ்சிய அச்சுக்கூடத்துத்தலைவர் வேதகிரிமுகலியார்முமார
ன்ஆயுள்வேதபாஸ்கான் கூதசாமிமுதலியாரிடத்தில்பெற்
றுக்கொள்ளலாம் வினேருபா - க.

யாக்கோபு-ருபா டி

வயித்திய அகராதி-ருபா உ

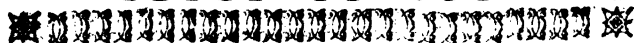
நளவீமபாகசாத்திரம்-ருபா, க

காரணமாலேஇதன்வினேருபா க

சுப்பிரமணியம்

சுப்பிரமணியம்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைகலாயச்சிறப்படி

கடவுள்வணக்கம்.

உலகெலா முணர்ந்தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீமல வேணியன்
ஆலகில் சோதிய னம்பலத தாமோன்
மலாசி மமபடி வாழத்தி வணங்குகா.

பொன்போன்ற வெள்ளியதிருக்கீழ்தரித்த பரமசிவன் திருநெல்
லங்கமாக எழுந்தருளியிருக்கும் வெள்ளிமலையானது இமயமலையின்
பக்கத்திலிருக்கின்றது அதுபெரியோர்கள் களங்கமுண்டாக்காமல்
போலும், படிக்கமபோலும், திரிலோகங்களுஞ்செய்த புண்ணியங்களே
தூண்டு ஒருருவாகப்பிராகாசிப்பதுபோல மிருகங்கின்றது அதில இரு
க்கு, யசச சாமம், அதர்வணம், என்னுரான்குலேதங்களுந் துதிக்கி
ன்றவோசையும், வித்தியாதார்கள் வீணையோசையும், பாணிகூறைய
முழக்கமும் தேவதூதுபிமுழக்கமும் இடைவிடாதொலிகளென்ற
அன்றிபும தேவர்கள சிரமாலையுந் பற்பலமுநிவாகளாடாடினாரா
அசசித்தமலாமாலையுந் அமமலைப்பக்கங்களெங்கு எவ்வெவர
கின்றன-அமரர்,சித்தர்,அசுரர், கைத்தியர்,கருட, காந்தருவர், கிரகர்,
நிருதர்,கிப்புருடர், இயக்கர், விஞ்சையர்,பூதர், உபசாசர், அசுரர்,
முநிவர்,உரகர், ஆகாபவாசிகள்,போகபூமியர்,என்னும் பதினெண்கு
ங்களும் துதிக்கின்றபேரொலிமுழக்க நிறைந்துள்ளதாகிய அகண்ட
மமலையினுச்சிவிய் கோடாகோடி சூரியபிரகாசம்போலும்! விளங்கு
கின்ற நவமணிகள்பதிக்கப்பட்ட திருக்கோடியுக்கு முகம்கோபுர
மிறகாவறதலைவா அதிகாரகந்திதேவா அவா உலககாத்தாலாஜிபர
சிவனது திருப்பணிக்கு அதிகாரத்தலைவா அவா உலகவாந் திரு
பிரார்ப்பும்பெற்றுக்கலைபயக்காக்கின்றவர் தேவர்முக்கிய யாவாருக்கு
மேலானவர் பரமசிவனிடத்து அதிகாரத்திலும் அன்புமுறையாவா நில

ராவிரவும் பகலும் இடைவிடாமற் காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலை யென் னுங்கலாயத்தின் அடிவாரத்தில் எச்சமயங்களினும் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்றும் எக்கடவுளினும் பரமசிவமே மெய்க்கடவுளெ ன்றும் நிக்சயித்தநிற்கவராகிய உபமன்னிய மஹாமுநிவர் இவர்கிருஷ் ணனுடைய தலையில் தன்றிருவடிவையச் சூட்டிவைப்பிறப்பிறப்பில்லா தவர் பரமசிவன் அருளால் திருப்பாற்கடலையுண்டவர் கடவுளினிடத் து இடைவிடாத மிகுந்த அன்புள்ளவர்-

இந்த அபமன்னிய மஹாமுநிவர் ஒருநாள் அடியார்களும் முனிவர் களும்பெரியோர்களும்தன்னைச்சூழ்ந்திருக்குஞ் சமயத்தில் தங்கக்கெதி யாக ஆசிரம் ஆகித்தகிரணங்கள் ஏககாலத்தில் ஒன்றாகத்திரண்டு பிர காசிப்பாதுபோல ஓரொளிதோன்ற அதைக்கண்டு தன்னைச்சூழ்ந்திருந் த எல்லோரும் உபமன்னிய மஹாமுநிவனானோக்கி இதுவென்னவா சசரியம் இப்படிப்பட்டவொளிதோன்றுவதற்குக்காரணமென்னென உபமன்னியர்சிவனைத்தியானித்துத்தெரிந்து தென்றிசையில திருநாவ ல் ஊரிலவதரித்த சுந்தாமூர்த்தியென்றும் வன்றொண்டொன்றுந்திருந் தாமம்பெற்றவர் சிவனது ஆஞ்ஞெளபால் வருகிறொன்று தன திருகா முந்ச்சிமேற்குவளித்து அத்திசைசையாக்கிவணங்கி ஆகந்தக்கண்ணீ ருடன் முழுதுகனைப்புச் செல்லும்போதுமற்றவர்கள் தங்களுக்குண் டாகிய சந்தேகநிவர்த்தியாகும்பொருட்டு எங்களுண்டவராகியமுநிவ ரேசிவனது திருவடிகளையல்லாமல் வேறொருதெய்வத்தினடிகளையும் மன திருவஞ் சிந்தியாததேவரீர்-இன்றுவணங்குதற்குக் காரணமென் னென உபமன்னியர் கேளுங்கள் பெரியோர்களே பரமசிவன்மரிக்கப் பட்ட திருமாலையையும் திருவெண்ணீற்றினையும் எடுத்துவருகின்ற வா அவருடையபெயர் ஆலாலசுந்தரர் மூங்காலத்திலொருநாள் பரமசி வனுக்குத்தக்க மலர்களைடுக்கந்தவனவந்திற்றத்ச் சென்றா-அவர் செல்லுமுன்னமே பார்வதிதேவியாருக்கு மலர்கன்பறித்துவரதோழி மங்களாகிய அஸித்தையென்றும் கமலினியென்றும் இருபெண்கள் வந்துமலர்களுக்கொதுகொண்டிருக்கும்போதுதான்வக தம்பனிக்கமி குத்தவஞ்செய்த தென்றிசையானது வாழவுக்கும்மற்ற திருத்தொ ண்டத்தொகை சொல்லவும்வருகின்றவராகிய ஆலாலசுந்தரர் இதுகட யுள்ளதருளென்றுகருதி அவ்விருவனாயுங் கண்டிச்சைக்கொண்டார் அப்பெண்களிருவரும் அவ்வாலல சுந்தரனாக்கண்டிச்சித்தாக்கன்பின் பு ஆலாலசுந்தாரும் பரமசிவனுக்குத்தக்க மலர்களையெடுத்துக்கொ ண்டிப்போனார் அப்பெண்களும் பார்வதியாருக்குத்தக்கமலர்களை யெ டுத்துக்கொண்டிப்போனார்கள் இவைவெல்லாய்ந்தபாடசிவனார் ஆலால

சுந்தரனாப்பார்த்து நீயென்களிடத்திச்சைவைத்தபடியால் தென்தேயத்திம்போய்ச் சந்நமெடுத்து அந்தப்பெண்களோடும் ஆசைதீரும் படி கண்தனுபவிக்கக்கடவாயென்று கட்டணையிட ஆலால சுந்தரர் இருகாங்களுங்குவித்து மங்கலங்கி என்னுடைய வபாக்கியத்தால்தேவர் திருவழிகளைவிட்டு நீங்கும் அடியேன்விதிவிலக்குகளையறியாதவன் ஆகையால் எளியேனைத்தடுத்தாட்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள சுவாமியப்படியே தடுத்தாட்கொள்வோமென்று கட்டணையிட்டருளியபின்பு ஆலாலசுந்தாரும் அந்நிதையும் கமலினியும்தென் றிசையிலவதாரஞ்செய்து இன்பத்தையநுபவித்தார்கள் அவர்களில் ஆலாலசுந்தார் வருகிறாண்டு அ வருதைய செய்திகளையெல்லாம் வாண்முறையாக உபமன்னிய மஹாமூரீவர் மஹாமூரீவர்களுக்குச் சொல்லி அதைக்கேட்ட அம்மூரீவர்கள் பாசபந்தங்களில் அகப்படுத்தி மாறுகின்ற மானுடர்பிறப்பதற்கிடமான தென்றிசையானது மஹத்திசைகளைப்பார்க்கிலுஞ் சிறத்தற்கு அதுசெய்தபுண்ணியர் யாதென உபமன்னிய மஹாமூரீவர் என் பிதாவாகிய வியாக்கிரமபாதரால் பூசித்த சிதம்பரமும் பூமிதேவிக்கிருதயமாகிய திருவாழ்நும் சும்பாநதிசூழ்ந்த காஞ்சிபுரமும் சிவனெழுந்தருளிய திருவையாறும் பிரளயகாலத்துமுழுகாத தோணிபுரமும் மஹும்பலதில்வியஸ்தலங்களும் தென்றிசையினிடத்திருக்கின்றன இவ்விதமான தலங்களின் பெருமையும் இத்தலங்களிலேசிவபணிவிடைகள்செய்து பேறுபெற்ற சிவனடியார்கள் பெருமைபுட்கு திருவாய்மலர்ந்தருளினார் இந்நப்பிரகாரம் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளால் திருவுளமகிழ்ந்தருளிய திருத்தொண்டத் தொலைப்படிசைக்கிறாரருளிச்செய்த புராணத்தை வாக்கியமாகச் சொல்லுகிறோம்.

மநுச்சக்கிரவர்த்திசரித்திரம்.

எவற்றிற்குமுதல்வனாகிய பெரியதவத்தைபுடைய அகத்தியபூமிவனது கமண்டலத்தி னின்றும் வெளிப்பட்ட பூமிதேவியின் மாட்பிறங்கிய நித்திலமாலையையொத்த காவிரியாற்றார் சூழப்பெற்ற பலவளங்களுநிறைந்துள்ள சோழநாட்டின்மத்தியில் மிகுந்தபழமையானது ம் இலக்குமியார் பூசிக்கப்பெற்ற வன்னியும், கங்கையும், மதியுந்தங்கிய சிவந்த சடையினையுடைய பாமசிவன்வசிக்கின்ற திருவாழ்நொண்ணுநகரமொன்றுண்டு அந்நகரத்தில் அநபாயச்சோழவம்சத்திற்பிறந்த மநுச்சக்கிரவர்த்தி, மநுமுறைவழாது, செங்கோல்செலுத்தி அசையாமணிபட்டி ஆறிலொருநடையவாங்கி அரகாடாங்கலத்தில் பாபசி

வனது திருவருளால் தம்முடைய மனையியார் திருவயிற்றில் சிக்கக் குட்டிக்கொப்பாகிய விதிவிடங்கனென்னும் ஒருபிள்ளைபிறந்தது அநேக தவங்களைச் செய்து அநுமையாகப்பெற்ற ஒப்பற்ற அப்பிள்ளையான தூள்சோதும் பரமசிவத்தைப் பூசை செய்யுமுயற்சியிலிருந்து அவர் குளினால் வடமொழிமுதலிய பலபாஷைகளுந் திருத்தமாகவோதி யானையேற்றங் குதிரையேற்றம் ததுர்வேதமுதலிய எல்லாவற்றைபுங்கம் றுவல்லவனுதன்னையருமையாகப்பெற்ற தத்தைமருமகிழ்ந்து அன் புகுநம்படிமேலான நற்குணங்களானிறையப்பெற்று இளவரசாகியவா முகின்றாளில் ஒருநாள் வெண்கொற்றக்குடையின்புடைய அரசன துஅழகுமிருந்த அரண்மனையினின்றும் ஆகாயத்தையளவிய மாட மாளிகைகள் நெருங்கியவீதியில் அநேக அரசர் குமாரர்கள் தன்னைச் சூழ வாசனைதங்கிய மலர்மாலைகள் தொங்காசின்று குக்குமமணிர்த தோள்களையுடைய இராஜபுத்திரன் மிகுந்தசேனைகள் தன்னைச்சூழ இரத்தத்தின்மீதேறி முன்னர் வந்தியருந், சூதரும்பாகதருந், தன் வீரமுதலியவற்றைப்புகழ்ந்துசெல்ல ஒருபக்கத்தில் முரசுவாத்யங்க ளும் ஒருபக்கத்தில் சங்கவாத்யங்களு முழங்கச்செல்லும்போது ஒப் பற்றப்பெரியதருமதேவதையானது தையயில்லாமல் நாலுவகைச்சேனை களையுடைய சோழமஹாராஜனது அச்சமற்ற மந்தினுண்மையைச் சோதிக்கவந்ததுபோல அங்குசெல்லுமனிதர்கள் தனதுவரவைக்கா னைதவண்ணம் ஓடிவந்தியபகவின் புதிய இளங்கன்றானது துள்ளிக்கொ ண்மிஅவ்வீதியின்வந்து அரசகுமாரன் தேர்க்காலிலகப்பட்டு இறந்தது.

அந்நகர்க்கண்ட தாயாகிய பசுவானது மனவருத்தமடைந்து து ள்ளித்துடிந்துந் தநிரித்தேழிழந்து அதைக்கண்ட இராஜகுமாரன் ஐயோ அப்பாய் வந்தகேயென்று சொல்தமொறி அத்துயரினில்வருந்தி யலிவந்து கீழ்த்தப்பசுவுங்கன்றும் என்னறிவின் பெருமைமகெட அழி த்ததுவிட்டு தே இதற்கென்ன செய்வேன் என்று தேரினின்றும்பிழிந்து கீழேழிழந்து அலறுகின்ற பசுவைப்பார்த்து உயிர்பதைத்துச் சோர் ந்து பூநியிழிந்தகன்ன மறோக்கிப் பெருமூச்சுவிட்டு அமுதுசிலைபெ ற்றவிலவுலகத்தைக்காக்கும் மதுவென்கிற என்கோமானுக்கு உலக த்தில் இற்தப்பழிவந்து சம்பவிக்கநான்விறந்தேனன்றோவென்று சொ ல்விதிநனல்வந்தபாலத்தை பிராமணர்க ளிடத்திற்சென்று அவர்களா ல்செய்யத்தக்க யாக்கைகளால் கீக்கிக்கொள்வது அறமேயானால் நந்தை யறிதற்குமுன்னர் செய்வேனென்று அந்தணர்முன்பாகச்சென்றான் அப்பொழுது பசுவானது மிகவுந்தளர்ந்துபெருமூச்சுவிட்டு மதுச்சூ கிரவர்த்தி அரண்மனைவாழ்க்கட்டிய ஆராய்ச்சிமனையி னிடத்திற்

போய் அணதக்கொம்பினுலடித்தது அவ்வோசையானதுமதுச்சோழ
ரது செவியிற்கேட்டவளவில் அவர்தம்பிள்ளைப்பிராணனைக்கொண்டு
போகவரும் இயமன் வாகனத்திற்கட்டிய மணியோசையோ வென்று
சொல்லி என்னுங்கேளாத மணியோசை செவியிற்புகுந்த தென்ன
வென்று சிக்காதனம்விட்டிறங்கி ஆராய்ச்சிமணிகட்டியிருக்கிறவாயி
ல்வந்தார்காவலாளர் எதிராகவந்து ஆண்டவளோ ஒருபசுவந்துமணியை
க்கொம்பினுலாட்டிய தென்றார்கள் மதுச்சோழரானவர் அவர்கள்சொ
ல்லைக்கேட்டு வருத்தமடைந்து பசுவைப்பார்த்து உங்கள் அசாக்கி
தையினுலே இதற்குத்துன்பமுண்டாயிற்றென்று கோபிக்க ஒருபழ
மையான மந்திரி எதிராகவந்து சுவாமீ விதிவிடங்கன்தேரிலேரிப்போ
ரும்போது இப்பசுவின்கன்று தேர்ச்சக்கிரத்தி லகப்பட்டிறந்ததென
அம்மந்திரி சொன்னவார்த்தையைக்கேட்ட இராஜாவானவர் மிகவும
நங்கலங்கி வியசுமடைந்தார் அவ்வாறு வியசனப்படுமனுச்சோழா
து துக்கத்தைக்கண்டு மந்திரிகள்வணங்கி ஆண்டவளோ வியசனப்ப
டாதீர் அந்தப்பாவந்தீ ருபபடிக்கு பிராயச்சித்தமுண்டு அதுசெய்யு
மென்றார்கள் அப்பொழுது சோழராசன் மந்திரிகளே நீங்கள் சொல்
லுவது நியாயமல்ல பிராயச்சித்தம் பசுவடைந்த துன்பத்திற்கு மரு
தாருமா பழிக்குப்பழி பென்பிள்ளையைக்கொடுப்பதேநியாயமென்று
மதுச்சோழர் குமாரனைத்தயமிடத்து வரவழைத்து ஒருமந்திரியை
பார்த்து இந்தப்பிள்ளையைப்பசுவின்கன்று இறந்தவிதியிலேகிடத்தித்
தேறையுலன்மார்பின்மேலே நடத்தென்றுகட்டினகொடுக்க மந்திரியு
ம்விடைபெற்றுச்சென்று தானவ்வாறுசெய்ய மரபில்லாமல் தன்விரா
ணனைவிட்டுவிட்டான்.

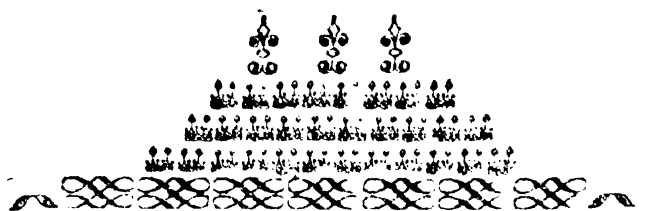
மந்திரியிறந்த செய்தியைக்கேட்ட மதுச்சோழர் பிள்ளையைத்தா
மேயவழத்துக்கொண்டு பசுவின்கன்றிறந்த விதியிற்சென்று தமது
குலத்திற்கு ஓபிள்ளைதாவிருக்கிறதென்பதை நினைப்பற்றருமவழி
யிலேநடப்பதுதகுதியென்றுதன்குமாரனைக்கீழேகிடத்தித் தேருந
னையானது பிள்ளைமார்பிலழுந்துமபடி தன்றேரைநடத்தினா அச்செ
ய்கையைக்கண்டு, உலகிலுள்ளோர் கண்ணீர்விட்டார்கள் தேவர்கள்
மலர்மாரிபொழிந்தார்கள். அப்பொழுது பார்வதியும், பாமசிவனும்
இடபாநடராய்வந்தேதிரீன்று, காட்சிகொடுத்து அருக்கிரகஞ்செ
ய்தார்கள். இறந்தபசுவின்கன்று, நே, விதிவிடங்கனாகியவிராஜகுமார
னும், மந்திரியும், சிவனுடைய திருவருளிணுலே உயிர்த்தெழுந்தார்கள்.
மதுச்சோழரானவர் மனைபெடுத்தது மாப்போடனைத்து மரமகிழ்ச்சி
யடைந்தார், பார்ப்பதியும் பாமசிவனும் அந்தரமாக மனறந்தார்கள்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

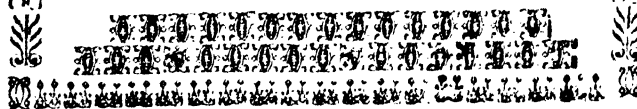
தேவாசிரியமண்டபச்சிறப்பு.

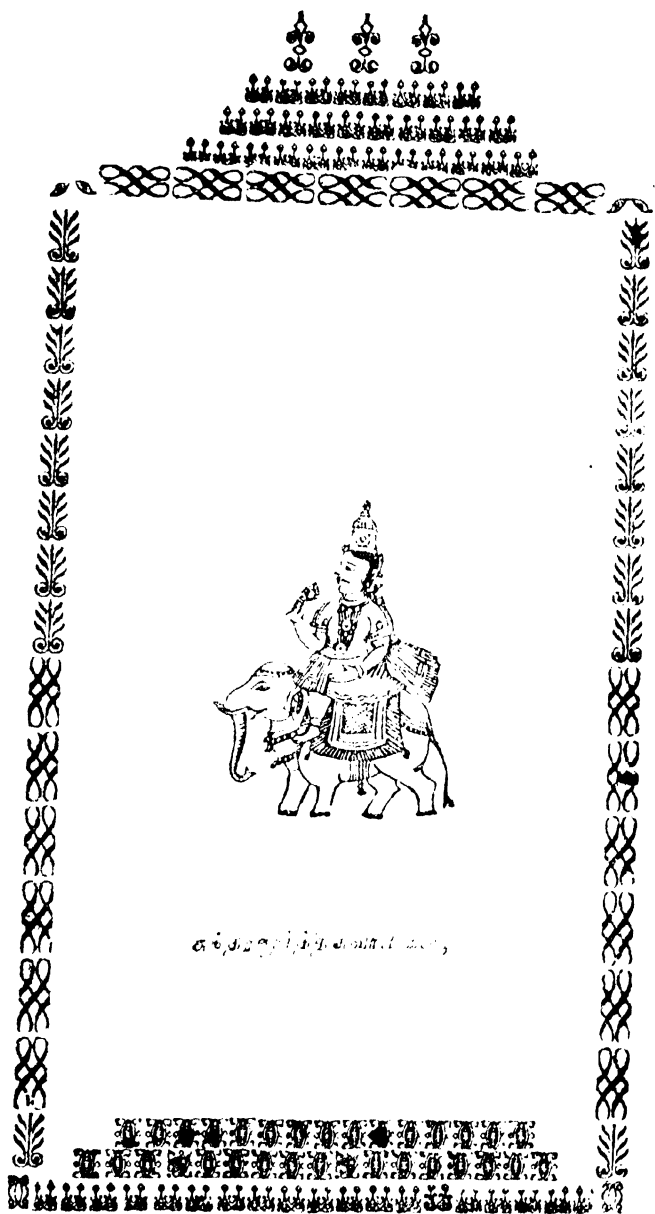
பூதகணங்களுக்குத் தலைவராயும், புற்றறைததமதங்கடமாகக் கொண்டவருமாகிய எவற்றிற்குமுதலாயுள்ள கடவுள்வாழாரின் அழகிய ஆலயத்துள் பிரகாசம்பொருந்திய மதிலையுடைய திருவாயிலின் முன்னர்பிரமன்-இந்திரன்-திருமால்-முதலியதேவர்கள் இஷ்டவிடாது நின்றங்கிருக்கின்ற தேவாசிரியமண்டபமானது அடைந்தவரது துன்பத்தைக்காக்கின்ற அடியவர்களது திருமேனியிறபூசிய திருநீற்றிலும்-அவரது நிறைந்த பரிசுத்தத்தினாலும் பஞ்சாக்ஷரவோசைபொலிவினாலும்-பரவியதிருப்பாற்கடலுக்கொப்பாயிருக்கின்றது அதனிடத்து பரமசிவன் ஸ்ரீஸ்ரீஸ்தானேவிருப்பி அடிமுகொண்ட அடியார்தொடர்ந்தவர்களுக்களிலே திருத்தொண்டுசெய்யுமுறைமையையுடையவர்களுக்கும்-குற்றமற்ற திருமேனியிலபூசிய திருநீறுபோல் உன்னம்பரிகத்தமாவைவர்களுக்கும் பஞ்சபூதங்களுநிலைகெட்டுக் கலங்கினாலும் உமையையொருகூறுவதுடைய பரமசிவனது திருவடியை மறவாதவர்களும் செல்வமும் வறுமையுமில்லாத செல்வத்தையுடையவர்களும்-உதிமபொன்னுமொன்றாகநினைப்பவர்களும்-அன்போடு பரமசிவனை வணங்குதலையன்றி வீட்டினையும் விரும்பாதமலையினால் விளங்குகின்றவர்களும்-முத்தாரமுதலிய ஆரங்களுக்கும்-கண்டிகைகளும் வஸ்திரங்களும்-பாரமென்றெறித்து பரமசிவனது பணிவிடையல்லது வேறொன்றினும் இசைசையைவாதவர்களும் ஆகிய இவ்வடியார்கள் ஒருங்கிணைக்கின்ற கீழ்மண்டபத்திலுள்ள அடியவர்களது பெருமையை யென்றும்சொல்லும் தனதமையையுடையதன்றியினும் ஆலலகத்தார் சொல்லியதிருத்தொண்டத்தொண்டியினுள்ளபடி சொல்லுகின்றேன்.

திருநெல்வேலி மருத்துவ

மருத்துவ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தாமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

தன்மயிலையதுநீங்கிநாவலூர்வாழ் வைவனாச்சடையனாந்தயனார்ய்,
மண்புகழுவருட்டுறையானோலகாட்டி மணமனிலக்கவன் றொண்டா
யதிகைசேர்த்து, நண்பினுடனருள்புரியவாறாமேவி நலங்கிளரும்பா
வைதோணயந்துவைகித், திண்குலவும்கிறண்மிண்டாதிமல்கண்டே
ததுத் திருத்தொண்டத்தொகையருளாறசெப்பினோ.

செப்பலருங்குண்டையூர் நெல்லழைததுத் திருப்புகலூர்ச்செங்கல்
செழுமபொன்னுச்செய்து, தப்பின்முதுகுன்றித்தரும்பொருளாற்றிட்டு
த் தடத்தெடுத்தச்சங்கிலிதோளார்த்துநாத், னெப்பிழைகது துவந்
தாறுமிகிறி யுறுமுதலேயுறுமதலையுமிழநல்வி, மெய்ப்பெரியகனிறேறி
யருளாற்சேர வேந்தருடன்வடகயிலேமேவினோ.

முனைகலாசகிரியிலே, அருண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த ஸ்வரூ
பியாகியபரமசிவனுனவர், ஆன்மாக்களுக்கு அருளசெய்யும்பொருட்டு
மாயாகாரியமாகிய எங்கள் சரீரம்போலாகாது சத்தியகாரியமாயுள்ள
சரீரத்தை எடுத்து, தமது அருட்சத்தியாகிய பாவத்தேவியோடுவிற்றி
ருப்பார் அக்கடவுளுக்குத் திருத்தொண்டிசெய்யும் அடியார்கூட்டத்தி
லே ஆலாலசுந்தார் என ஒருவாடனார், அவர் ஆதிசாலத்திலே ஒருநாளார்
பத்தர்கன்செய்யுமி அருச்சுனையை அவர்கள்முத்திபெறுவையுபொ
ருட்டு அங்கேகாஞ்செய்தருளுகின்ற அக்கடவுளுக்குத் தரிக்கும்பொ
ருட்டு, புஷ்பங்களைக்கொய்வதற்கு நந்தனைவனத்துக்குப் போனாபோ
னபோது, பாண்டித்தேவியாருக்குத் தரிக்கும்பொருட்டு அந்த நந்தனை
வனத்திலே புஷ்பங்கொய்துகொண்டிருக்கின்ற அவருடைய சேடியர்கள்
ளாகிய அனீர்த்திதை கமலினிஎன்னும் பெயர்களை உடைய பெண்களி
ருவனாயும்கண்டு, அவர்கள்மேல் ஆசைவைத்தார், அவர்களும் ஆலால
சுந்தரனாக்கண்டு அவர்மேல் ஆசைகொண்டார்கள், பின்பு ஒருபிரகா
ம் மனதைத்திருப்பி, புஷ்பங்களைக்கொய்துகொண்டு, ஆலாலசுந்தார்
சுவாமிச்சந்திதானத்துக்கு, சேடியர்கள் தேவிச்சந்திதானத்துக்கு, தி

ம்பிவிட்டார்கள். அப்பொழுது, சமஸ்த ஆன்மாக்களிடத்திலும் வியாபித்திருந்து அந்த அந்த ஆன்மாக்கள்மனம் வாக்குக்காயங்களினாலே செய்யின்ற கர்மங்களை அறிந்து அந்த அந்தக் கர்மங்களுக்கு ஏற்ற பலங்களை ஊட்டி, அக்கர்மங்களைத் தொலைப்பிக்கின்ற காரணணிய ஸ்வரூபியாகிய கடவுளானவர் ஆலாலசுந்தரனாரோக்கி, நீபெண்கள்மேல் இச்சை கொண்டபடியால் தக்ஷணபூமியிலே மானுடதேகம் எடுத்துப்பிறந்து அந்தப்பெண்களோடுபுணர்ந்து இன்பம் அனுபவிப்பாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதைக்கேட்ட ஆலாலசுந்தரன் மனங்கலங்கி, சந்திரானந்திலே சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம்பண்ணி, எழுந்துநின்ற அஞ்சலியஸ்தராகி, சுவாமீ தேவரீருடைய அருமைத்திருவடிகளைப்பிரிதற்கு எதுவாகிய கொடும்பாவத்தைச் செய்தவனாகிய சிறியேன் மயக்கம்பொருந்திய மனிதப்பிறப்பை எடுத்து, செய்யவேண்டியது இன்னது என்றும் நீக்கவேண்டியது இன்னது என்றும் அறியார்மல்பிரபஞ்சவாழ்க்கையிலே மயங்கும்போது, தேவரீர் வெளிப்பட்டுவந்து அடியேனைத்தடுத்த ஆட்கொண்டருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவேண்டி வார்த்தைகளை நந்தருளும் கடவுளும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இனசந்தருளினார்.

பின்பு ஆலாலசுந்தர், பூமியிலே புண்ணியபூமியாகிய பாதகண்டத்திலே தமிழ் வழங்கும் நிலமாகிய தென்னாட்டைக்கேர்ந்த திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருநாவலூர் அன்னார் திருப்பதியிலே ஆதிசைவ அன்னார் பிராமணகுலத்திலே சடையன அன்னார் சிவாசாரியருக்கு அவருடைய மனைவியாராகிய கம்பிலேசிமந்த இசைஞானியார் என்பவரிடத்திலே, ஆன்மாக்கள் சைவசமயமேமெய்ச்சமயமென்று உணர்ந்து அத்தனை அனுசரித்து உய்யும்பொருட்டு, பிறந்தருளினார். பிறந்த அப்பிள்ளைக்கு நம்பியாரூரர் என்று நாமகரணஞ்செய்தார்கள். அந்தப்பிள்ளை ஒருநாள் வீதியிலே சிறுதேர் உருட்டி விளையாடும்போது, அந்தத்திருமுனைப்பாடி நாட்டுக்கு அரசராகிய நரசிங்கமூரைய அன்பவர் அந்தப்பிள்ளையைக்கண்டு, அவர்மேல் ஆசையிருந்து அவருடைய தந்தையாராகிய சடையனரிடத்துக்குப்போய், இந்தப்பிள்ளையை எனக்குத் தாருமென்று கேட்டுப்பெற்றுக்கொண்டுபோய்-அவரை அபிமானபுத்திரராகப் பரவித்துவளர்த்தார். அந்தப்பிள்ளை அரசரால் வளர்க்கப்பட்டு, மது பிரம்மணவருணத்திற்கு உரிய ஒழுக்கத்தையே உடையவராகி வளர்ந்து-உரியகாலத்திலே உபவசனஞ்செய்யப்பெற்று வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்து-சகலகலைகளிலும் மகாபாண்டித்திரமுனைப்பாடி-விவாகஞ்செய்தற்கு உரியபருவத்தை அடைந்தார்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்சரித்திரம். ௯

அதுகண்டு, தந்தையாராகிய சடையனார் ஆதிசைவர்களுதலி
லேதம்முடைய கொள்வனவுக்கு ஏற்பப்பந்துவாயப புத்தூரில்இருந்
தின்ற சடங்கவிசிவாசாரியரிடத்திலே, அவருடைய புத்தூரிக்கும் தம்
முடைய புத்தூருக்கும் விவாகம்பேசிவரும்பொருட்டு சிலமுதலையார்
களை அனுப்பினார். அவர்கள் சடங்கவிசிவாசாரியரிடத்திற் போய்ப்பே
சி-அவர்உடன்பட்டதுகண்டு சடையனாரிடத்துக்குத் திரும்பிப்போய்
த் தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுதுசடையனார் மகிழ்ச்சிக்கொண்டு-விவா
கத்துக்கு முகூர்த்தம்சிறியரிடத்து-தம்முடைய ஞானகுடிகள் சினேகிதர்கள்
யாவனாயும் விவாகபத்திரம் அனுப்பி அழைப்பித்தார் பின்பு நம்பி
யாளுராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் விவாகதினத்துக்கு முதற்றினத்தி
லே சமாவர்த்தனம்யண்ணி-சக்ஷாபந்தனஞ்செய்து-மற்றாருள நிறந்
யகர்பங்களை முடித்துக்கொண்டு - மணக்கோலங்கொண்டு- குதிரை
மேல்ஏறி-மகா அலங்காரத்தோடு புத்தூரிலேசடங்கவிசிவாசாரியாரிட
திலே இருக்கல்பாணப்பட்டருக்கு முன்னென்று-குதிரையினின் றும்
இறங்கி-உள்ளேபோய்-ஆசனத்தில் ஐந்துந்தார்.

அப்பொழுது-ஊருமேபரும் உருவுமில்லாதவர் ஆயினும் - ஆன்
மார்களுக்கு வினையினால்வந்த வாஸ்தவமாகியஊனாயும்பேனாயும்உரு
வையும் இருவினையொப்பாகிய பக்குவகாலத்திலே ஒழிக்கும்பொருட்
டுக்கற்பிதமாகிய ஊரும்பேரும் உருவுக்கொண்டருளுகின்ற பரமசிவ
னைவர்-தாம்வைகலாசத்திலே சுந்தரமூர்த்திக்கு வாக்குத்தத்தம்பண்
னியாராகாரம் அவரைப்பிரபஞ்சவாழ்க்கையிலே மயங்கவிடாமல்தடு
த்துஆட்கொண்டருளும்பொருட்டு - ஒருவயோதிகப்பிராமணவடிவங்
கொண்டு - இவ்விடத்திலே எழுந்தருளியவந்துவின்று - இவ்விடத்தில்
இருக்கின்றயாவார்களும் நன்கொல்லும் இவ்வார்த்தையைக்கேளுந்
கள்என்றுசொன்னார். அப்படிச்சொல்லிய அந்த ஐயனாவிலாகஞ்செ
ய்யத்தொடங்கும் நம்பியாளுரும் அங்கிருக்கின்ற மற்றப்பிராமணர்க
ளுட்பார்த்து-இவ்விடத்திலே நீர்சொல்ல விரும்பியதைச் சொல்லும்
என்றார்கள் அதைக்கேட்டஐயர் நம்பியாளுரானோக்கி எனக்கும்
உனக்கும் ஒருவழக்கு இருக்கின்றது அதை முடித்துக்கொண்டுஉன்
னுடைய விவாகத்தைஉடத்து என்றுஅருளிச்செய்தார். நம்பியாளு
ர்உடங்கும் எனக்கும்ஒருவழக்கு உளதாயின்-அதைமுடித்தன்றிநான்
விவாகஞ்செய்யேன். நீர் அவ்வழக்கு இன்னதெனத் தெரியும்படி
சொல்லு என்கேட்க அந்தஐயர் பிராமணர்களைப்பார்த்து-இந்தக்
திருவாவலூரானாகிய நம்பியாளுன் எனக்குஅடியவன்என்றுசொல்லி
யருளினார் அதைக்கேட்ட நம்பியாளுர் இந்த ஐயாசொன்னவார்த
தைநன்றியிருக்கின்றது என்று இகழ்ச்சியாகச்சொல்லிச்சிரிக்க பிரா
மணவேடங்கொண்டகடவுள் அவருக்குச் சமீபத்திலேபோய், அக்கால
த்திலேஉன்னுடையபாட்டன் எனக்கு எழுதித்தந்த அடிமைமொகை
இதுவே. அப்படியிருக்க-இந்தக்காரியத்தைக்குறித்து நீ பிராகாச

ண்ணியது என்ன என்றார். உடனே நம்பியாளுநர் ஐயடைப்பார்த்து பிராமணருக்குப்பிராமணர் அடிமையாதல் இன்மைக்கு நீயே சொல்லக்கேட்டோம். நீ பித்தனோன்றுசொல்ல ஐயர்-என்பித்தனானாலும் ஆகுத. பேயனானாலும் ஆகுத. நீ இப்போது எத்தனைவரைமொழிகளைச் சொன்னாய் அவைகளினால் நான் சிறிதாயினும் வெட்கம் அடைவேன். நீ என்னைச் சிறிதும் அறிந்திலை. இப்படிச் சின்று விளையாட்டி மொழிகள் பேசவேண்டாம் அடிமைத்தொழில் செய்யவா என்றார். அப்பொழுது நம்பியாளுநர், இவர் அடிமைபோலே ஒன்று உண்டென்றோ அதின் உண்மையை அறியவேண்டும் என்று நினைத்து ஐயோ, உம் முடைய ஓலையைக்காட்டி என்னுசொல்ல, ஐயர்-நீயித்தவோலையைப் பார்த்து நிச்சயிக்கத்தக்கவனோ, நான் இந்தச் சனையாருக்கு ஓலையைக் காட்டி மெய்யென்று ஆங்ககாஞ்செய்வித்தபின், எனக்கு ஊழியஞ் செய்தற்குமாத்திரம் தக்கவன் என்றார். அது கேட்ட நம்பியாளுநர்கோ பங்கொண்டு அவர்கையில் இருக்கும் ஓலையைப்பறிக்குர்ப்படி அவருக்கு எதிரோவினாந்து சென்றபோது அவர் ஓடத்தாழார் ஓடி அவரைப்பி ன்றொடர்ந்து பிடித்து ஓலையைப்பறித்து, பிராமணர்கள் அடிமையாய் ஊழியஞ்செய்தல் என்னமுறையென்று சொல்லிக்கிழிக்க ஐயர்கந்தாழார் தனியைப்பிடித்துக்கொண்டு ஒருதரம் இதுமுறையோ என்று சத்தமிடசமீபத்தில் சிவ்வர்கள் அவ்விருவரையும் எலக்கி, உலகத்திலே ஒருகாலமும் நடந்திராத ஏற்பாட்டைக்கொண்டு வழக்காடுகின்ற பிராமணரோ, நீர் எங்கே இருக்கிறவார்களென்று என்னார்கள் அதற்கு ஐயர் நான்திர்த்த திருவெண்ணைய நல்லூரில் இருக்கிறவன் அதுபிறக-இந்த நம்பியாளுநர் தருமவழிக்கு விரோதமாக வலாங்காதமண்ணி என்கையில் ஓலையைப்பறித்துக்கிழித்தவினாலே-தான் எனக்கு அடியவன் என்றதை ஸ்திரப்படுத்தினான் என்றார். அப்பொழுது கந்தாழார் திரையனார்-நீர் திருவெண்ணைய நல்லூரில் இருக்கிறவராகில் இந்தவழக்கை அங்கேதானே பேசித் தீர்ப்புச் செய்யவாரும் என்று சொல்ல ஐயர் அதைக்கேட்டு திருவெண்ணைய நல்லூரில் இருக்கின்ற பிராமணர்களுக்குப் புன்னே ஆதியில் எழுதப்பட்ட மூலவோலையைக்காட்டி நீ எனக்கு அடிமை என்பதைச் சாதிப்பேன் என்று சொல்லி-தண்டை ஊண்டி கொண்டு முன்னே நடந்தார். கந்தாழார் தடியும் மறப்பிராமணர்களு மிடில் அகப்போனார்கள்.

ஐயர்தனக்குப்பின்வந்த கந்தாழார் தடியோடும் மறப்பிராமணர்களுடும் திருவெண்ணைய நல்லூரை அடைந்து அங்கு இருக்கின்ற பிராமணர்களுடைய சபையிலேபோய் அவர்களைக்கொண்டு அறிவால் அமைந்த பெரியோர்களை-திருநாவலூரில் இருக்கின்ற ஆறாணைவன் கண்ணீரானக்கு அடிமையென்று காண்பித்த ஓலையைக்கீழ்த்துவிட்டு உங்களுடத்துக்குவந்திருக்கிறான் என்று சொல்லி முறைப்பாடுசெய்தார். அந்த அபியோகத்தைக்கேட்ட பிராமணர்கள் அவரைப்பார்த்து

பிராமணர்கள் அடிமையாதல் இடையிலுமிருந்திலே இதுவரையிலுமிருந்திலே. ஐயோ-நீர் என்னதப்புவார்த்தைசொன்னீர் என்றுசொல்ல ஐயர் நான் பொய்வழக்குக் கொண்டுவரவில்லை. மெய்வழக்கே, கொண்டுவரவில்லை. இவன் பறித்துக்கிழித்த ஓலை இவன்பாட்டன்தானார். நன் மரபினரும் எனக்கு அடிமையென்று எழுதித்தந்த அடிமையோலை என்றார். உடனே பிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தியை நோக்கி-இவர் உம் மூடைய பாட்டன் அடிமைசெய்தற்கு இதைந்து எழுதிக்கொடுத்த ஓலையைக்காட்டினாராகிலும் நீர் அதைப்பறித்துக்கிழித்ததனால் உம்முடைய பட்சம் சயம்பெறுமோ-இவர் தம்முடைய வழக்கையாவரும் அங்கே கிரிக்கும்படிசொன்னார். இனிமும்முடைய எண்ணம்பாது. என்றார்கள், அற்குச்சுந்தரமூர்த்தியேவகாமம் முதலாகிய சமஸ்த சாஸ்திரங்களை யும் உணர்ந்த மகான்களே நான் ஆதிசைவன் என்பது உங்கள் எல்லாருக்குந்தெரியும் அப்படியிருக்க இந்தப்பிராமணர் தம்ம்குள்ளே அடிமையென்று சாதித்தாராகில், இதுமனிதனால் அறிதல்கூடாத ஒரு மாயையென்று நினைக்கவேண்டும் இதைக்குறித்து நான் யாதுசொல்லேன் இது எனனால் அறியப்படுதல்கூடாது என்றுசொல்ல, பிராமணர்களேட்டு, அந்த ஐயரைப்பார்த்து நீர் இவரை உம்முடைய அடிமை என்றுசொல்லுகின்ற விவகாரத்தை எங்களுக்கு முன்பு உறுதிப்படுத்தவேண்டும் ஒருவிவகாரத்தை உண்மையென்று நிக்சயிப்பதற்கு அனுபவம்விதிக்கும் சாட்சிஎன்கின்ற மூன்றும்வேண்டும். ஆயினும், இத்தகுந்த ஆராய் உமக்கு அடிமையென்பதற்கு அம்மூன்றில் ஒன்றையினும் காட்டுவான்றார்கள். அப்பொழுது ஐயர், இவன்கிழித்த ஓலை மூலவோலையைப்பார்த்து எழுதிப்படியோலை-மூலவோலையோ எனவிரித்ததில் இருக்கின்றது என்றுசொன்னார். உடனே பிராமணர்கள், அதை எங்களுக்குக்காட்டும் என்றுசொல்ல, ஐயர் ஆளுன் அதையம்பறித்துக்கிழியாதபடிசெய்யுங்களாயின், அதைக்காட்டுவேன் என்றார் அகந்த, பிராமணர்கள் நாங்கன்கிழிக்கவிடோமென்றுசொல்ல, ஐயர் மூலவோலையைக்கையில் எடுத்தார். அப்பொழுது சபையாருடையகட்டையினால் ஒரு காணன் அவனக்குமுன்பிட்டு அந்த ஓலையைவாங்கி கருளா யிருக்கின்ற மடிப்பைநீக்கிவிடுத்து, சபையார் கேட்கும்படி திருநாவலூரில் இருக்கின்ற ஆதிசைவனாகிய ஆரூர் என்னின்றான் திருவெண்ணைய நல்லூரில் இருக்கின்ற பித்தனுக்குகூறும் என சுந்தரமூர்த்தியும் வழித்தொண்டுசெய்வதற்கு உள்ளும்புறமும்பு உடன்பட்டு எழுதிக்கொடுத்தேன். இப்படிக்கு ஆரூர்என்றுவாசித்தான். பின்பு, அந்தஓலையிலே சாட்சிகளாகக் கையெழுத்து இட்டவர்கள் தங்கள் கையெழுத்தென்றே ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதைக்கண்ட பிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தியைநோக்கி, இது உம்முடைய பாட்டன் மூடைய எழுத்தோ, பாருர் என்றுசொல்ல, அப்பார் அவர்களைப்பார்த்து, இத்தகிலவன் அடிமையோலையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற தன்மையின்

கையெழுத்தைக்கண்டதிலுள் அத்தியுள்ளவனோ இவ்வன்பாட்டன் எழுதியவையு கைச்சாத்துவண்டாகில் வருமித்து இவனுடைய ஒத்தபார்க்குது உங்கன்மன்கிலே தோன்றிய திர்ப்பணபக் சொல்லுங்கன்என்றார் அநைக்கேட்ட பிராமணர்கள் சந்தேகந்தெளியும்படி, சுந்தரமூர்த்தியை முகத்திலே அவர்பாட்டனார் எழுதிய கைச்சாத்து ஒன்று அழைப்பிதது, அதின் எழுத்தையும் அடிமையோலையின் எழுத்தையும் ஒத்தபார்க்குது இவ்விரண்டும் ஒத்திருக்கின்றன. இனி நீர் தப்பவழியில்லை நீர் இந்தப்பிராமணருக்குத் தோற்றுப்போனார். ஆதலால், அவர் இஷ்டப்படி அவருக்கு ஏவல்செய்வதேகடன் என்று சொல்ல-சுந்தரமூர்த்தி-விதிமுறை இதுவேயானால்-நான் இதற்கு உடன்படாதிருத்தல் கூடுமோ என்று சொல்லிவின்றார். அப்பொழுது பிராமணர்கள் அந்த அப்யஸாப்பார்க்கு நீர்காட்டிய அடிமையோலையிலே எங்கள் ஊரோடும் முடைய ஊராக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் - உமக்கு இவ்வூரிலே தலைமுறையாக இருக்கின்றவிடம் நிலையுள்ள ஆனந்தியு காட்டும் என்று சொல்ல பிராமணவடிவங்கொண்ட கடவுள் இத்தனைவிருத்தர்களில் ஒருவரும் என்னுடைய வீடுமுதலியவற்றை அறியாமல் இருப்பிரானால் காட்டுகிறேன். வாரும் உன் என்று சொல்லி சுந்தரமூர்த்தியும் பிராமணர்களும் பின்னேவர தாம் அவ்வூரிலிருக்கின்ற திருவருட்டி நை என்னும் கிவாலயத்தினுள்ளே போனார். பின்புசபையார் அவரைக்காணாமல் திகைத்து சின்றுர்கள்

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தியானவர் என்னை அடிமையொன்றை பிராமணர் எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் கோயிலினுள்ளேபுகுந்தது என்ன ஆச்சரியம் என்று நினைத்து அத்தியந்த ஆசையோடும் தனியே அவரைத்தொடர்ந்து போய்க்குப்பிட பரமசிவனுனைவர் தருமவடிவாகிய இடப்பவாகனத்தின்மேலே பார்வதிமேதராயவெளிப்பட்டு சுந்தரமூர்த்திக்கு நீ முன்னே நமசுசெய்தொண்டனாய் இருந்தாய் நீ பெண்கள்மேல் இச்சைவைத்ததினால் நம்முடைய ஆஞ்ஞையினாலே பூமியிலேபிறந்தாய். இப்பொழுது துன்பத்தைத்தருகின்ற சமுசார பந்தமானது உன்னைத்தொடராதபடி நாமேவலியவந்து உன்னைத்தடுத்து ஆட்கொண்டோம் என்று திருவாயமலர்ந்தருளினார் இத்தப்பிரகாரமாக எழுந்தசத்தத்தைக்கேட்டு சுந்தரமூர்த்தியானவர்தன்னைசுன்றபசுவினது குரலுக்கேட்ட, கன்றுபோல அலறி சாரமுழுதும் உரோமப்புளங்கொள்ள இரண்டுகண்ணிலினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிய அடியற்றமாமோல நிலத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று இரண்டுகைகளையும் சிவசின்மேல் ஏறக்குவித்துகளைகசையிலே படைத்தல்கூத்தல் அழித்தல்மறைத்தல் அருளால் என்னை அயர்தொழில் ஆகியிருந்தனத்தைச்செய்திருக்கின்றகவாரி தேவரீர் ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனே மார்த்தாசம்பந்தம்போல வலிபயது கடித்தகாட்கொண்ட கர்ணண்ணியுடனும் இருந்தபடி

திருவெண்ணைய நல்லூரில் திருவருட்டுத்தெய்வன்னும் ஆலயத்திலுள்ள
மூர்த்தருளிய பரமசிவனார் - சுந்தரமூர்த்திசுவாமியார் - பாடிய திருப்பதிகத்
தைத் திருச்செவி மகிழ்மபடிக்கேட்டு இன்னும் அபுகழின்பு பலவ
கையாகப் பாடுடன் தருளிச்செய்தார்.

இக்கதைநிற்கப் புண்ணூரில்வாழும் சைவப் பிரம்மணராகிய சீடக்க
வியாராமனும் மணந்தவிர்த செய்யகையால் சுந்தரமூர்த்திசுவாமியை
மனத்திற் றியானஞ்செய்து நல்லுழியினின்று - கிடைத்தற்கரிய சிவ
லோகமு மெளிதிறவகைக்குமபடி பெற்றாள்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமி, தமமைப் பரமசிவன் தடுத்தாட்கொண்ட
பின்பு, திருநாவலூராக கெழுந்தருளி அத்தலத்தி லெழுந்தருளிய பரம
சிவனையும் திருவதுறையூர்குருப்பாய அங்கெழுந்தருளிய அப்பரமசி
வனையும் - மறனும் பலதலுமகன்றபோய அநுஞ்ஞள எமதாண்டவனா
யும்-பாடிச் சிதம்பரத்திற கெழுந்தருளத் திருவுளங்கொண்டார் - அத
ன்பின் பெண்ணையாற்றங்க டேறித் திருவகிகைத் தலத்தருகில-சித்
தவடமடத்திற்குப்போய நிதினாசெய்கையில்-கெடிலநதிக்கு வட புற
த்தில் வீரட்டாளத்திலவீதநிக் குரு சுவாமியானவர் விருத்தபுரியாம
ணராய அமமடத்திற புருஷ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள சிரசினமேல்
தமமுடைய திருவடிகளை ஆசந்தித்தினா செய்பவாபோல், அபியித்
தருளினார். (திரு திருவடிகடையாம்) சுவாமி திருவடிகளை நீட்டி
யதைச் சுந்தரமூர்த்திரட்டாரிற்று பிராமணரோ, உமமுடையபாதங்க
ளை எனதுமுடிமல வைக்கலாமாவென்னச சுவாமி- விருத்தாப்பிய
ததால், யானதிகைய நியாமல் ாலை நீட்டினேனென்றார்.

சுந்தரர்கேட்டு வேறுகிசையில் சிரசைவைத்து நித்தினாசெய்தார்-
சுவாமி அவ்விடத்திலுஞ்சென்று சுந்தர்திருமுடியில் தமது திருவடி
யைவைக்க. ஆராயொண்ணஞ்சுந்தரர் இவ்விடத்திலு மெண்ண மிதித்த
வா-நீர் யாவவொன்றுகேட்க காளகண்ட திரிநேத்திரமுடைய சுவாமி
யெண்ணையநியாயோவென்று மறைந்தார்-சுந்தரமூர்த்தியாரார்-சுவாமி
தமமைத்திருவடிகளால் மிதித்ததையறிந்து முன்னமே சுவாமியென்ற
நியாமற் போனேனெயென்று திருவகிகைவீட்டாளத்தலத்தில் கை
லாயபதியைப்பாடினா-பின்பு திருக்கெடிலநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து
விஷ்ணுபூசித்த திருமாணிக்கமுதியென்னுந் தலத்திற்போய்ப் பரமசிவ
னை-வணங்கிச் சிதம்பரத்தி, லெழுந்தருளிப் பலவனாகன்பொருத்திய-
மாடவீதியைவலமாகவந்து வடகைபக்கத்துத் திருக்கோபுரவாயினிற்பு
ஞ்ஞ-திருச்சிறுமபலத்தைக்கண்டு- திருக்களிற்றுப்படியிலேநின்று
புருகமுஞ்சிரமேற்குவித்து ஆந்தக்கண்ணீரங்கமெறகுஞ்சித்த அழி

விசிமெழுதென் அன்பினுருகிச் சபாநாயகனாவணங்கினர்-சபாநாயகாதிருவருளினால் ஆகாயத்திலே சுந்தரமூர்த்தியே. திருவாரூரிலே மமிடத்திற்கு நீர்வருகவென் றுநுதிருவாக்குப்பிறந்தது.

அத்ததிருவாக்கைச் சுந்தரமூர்த்தியானார் சிரசிம்மேஸ்வரத்துப் பொன்னம்பலத்தை வலமாகவந்துவணங்கிக்-கோபுரவாயிலைக்கடந்து கொள்ளிடமென்கிற நதியைத்தாண்டிச் சிகாழியென்னுந் திருப்பதிக் கெழுந்தருளினார்- திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவவதாரஞ்செய்த- சிகாழியையிதியாமல் அப்பதியை வந்தனஞ்செய்து வலம்வருகையில் அவ்வூர்ச்சட்டநாதசுவாமிகள் எதிராகவந்துகாட்சிகொடுத்தார்- சுந்தாசுவாமிகள் கைலைவாசனாக்கண்டுகொண்டேனென்று திருப்பதிகம்பாடினார்-சுவாமியைமற்தபின்பு ஆரூரொன்னுஞ்சுந்தார் திருக்கோலக்காவென்னுந்தலத்தை வந்தனஞ்செய்துபதிகம்பாடித் திருப்புன்கூரிலே சென்று கடவுளைவணங்கி அங்கும்பதிகம்பாடிப் பலதலங்களிலும்போய் பரமசிவனைவணங்கிக் காவேரியிலேஸ்வரானம்பண்ணி மாயூரமென்னும் ஸ்தலத்தையும்-அம்பர்மாகாளமென்னும் ஸ்தலத்தையும்-திருப்புகலூர் ஸ்தலத்தையும், வணங்கித் திருவாரூருக்கெழுந்தருளினார். திருவாரூரில் எழுந்தருளியிருந்த தியாகேசர் அடியார்களைக்குறித்து நம்முடைய ஆரூரார்நாமழைத்தலால்வருகிறார், நீங்களெதிர்கொண்டிகாணுவகொள்ளுர்-அவர்களுமெதிர்கொண்டார்கள். வீதிகளிற்கொடிகளுமகரதோரணங்களுகட்டினார்கள்-வாழைமாங்களுகமுகமாங்களுகாட்டினார்கள் - எவருமணிவிளக்கேற்றினார்கள்-பூப்பந்தவிட்டார்கள்- பூரணகுடம்வைத்தார்கள் - பனிகீர்தெளித்தார்கள்- சந்தனக்கோலமிட்டார்கள்- சங்கீதம்பாடினார்கள்- பெண்கள்நடனமாடினார்கள்- பலவிதவாதியமுழங்கினார்கள்- பெரியோர்களு மற்றவர்களு மெதிர்சென்றீர் வணங்கிக்கொண்டார்கள்.

சிவபத்தர்களபுடைசூழ்ந்துவரச் சுந்தாசுவாமிகள் திருவாரூர்த் திருக்கோபுரவாயிலையடைந்து கற்பகமலர்மாலையரிமளிக்கும் தேவாசிரியமண்டபத்தைத்தொழுது அன்புடனே சிரசிம்மேற்குவித்ததிருக்காங்கனோடு தியாகேசர்வீற்றிருக்கும் மூலட்டானத்தைச்சூழ்ந்த திருமானிகையையிலையடைந்துபுற்றிடமான தியாகைவணங்கி-மணங்கசிந்துருகி ஐம்பொறிகளுமொருவழிப்பட்டுப் பேரின்பவெள்ளத்திலமூர்திப்பதிகம்பாடினார் - தியாகர்கிருபையால் அசரீரிவாக்கானது, நீமணமுடித்தாசைநீங்க வாழ்கக்கடவாய் என்னுடையிற்று-சுந்தாசுவாமிகள் இவ்வசரீரிவாக்கைக்கேட்டு அன்புபெருகிமாணிக்கக்குன்றமே, மாசற்றடிபுமே, என்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட சிவக்கொழுந்தே, தேடக்கிடையாதிரவியமே, என்றுபணிந்துதிருவாரூர்ச்சிவாலயத்திற்போய்க்கொண்டிருக்குங்காலத்தில்.

கைலாயபதி யிடப்பாகநாயகியாகிய உமையவளுக்குத் தொண்டி
செய்யுந்தோழியாகிய கமலினியென்பவர் திருவாரூரில் உருத்திரகணி
சையர்குலத்தில் அவதரித்துத் திருவாதிரைநாளில் பரவையா றென்று
நாமஞ் சாத்தப்பட்டுத் தள்ளாடப்பருவமடைந்தார் அதன்பின்பு நம்
பருவகாலத்தில் திருவாரூர்த் தேவாலயத்தில் சிவதரிசனை செய்யச்
செல்லுமையில் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் விதிசூட்டுமுறைப்படிபரவை
நாச்சியானாக்கண்டு இப்பெண்ணரசியானவர் மின்னற்கொடியோ,மே
னையோ,மதனாகியோ, மாணிக்கதீபமோ,பரமசிவத்தின்கிருபைநா
னே வென்றதெய்தித்துநிற்கையில் - பரவைநாச்சியாரும் யெளவனம்
பொருந்திய சுந்தரசுவாமிகளை அன்போடுபார்த்துமயங்கித் தியங்கிநின்
று நீங்காவாசையுடனே திருக்கோயிலுக்குட் சென்றார். சுந்தரசுவாமி
கள் அருகிலிருந்தவர்களைப்பார்த்து இப்பெண்ணரசியாரொன்றுகேட்க
பரவைநாச்சியாரொன்றுசொன்னார்கள், சுந்தரருங்கோயிலுக்குட்சென்
ன்றார், பரவைநாச்சியார் சந்திரிதையவலம்வந்து புறப்பட்டார், சுந்தரசுவா
மிகள்கண்டு பரவைநாச்சியாரைப்புணர விருப்பங்கொண்டு தியாகேச
ரைத்தொழுதார் பரவைநாச்சியாரும், மறையச் சுந்தரசுவாமிகள் எனக்
கிச்சையைவினைவித்த பெண்ணரசியானவர் எப்படிப்போயினொன்று.
தேடித் தேவாசிரியமண்டபத்தைச்சேர்ந்து பரவைநாச்சியார்மேல்வை
த்த ஆசையால் காமத்துன்பக்கடலு ளமுத்தியிருக்கையில் பரவைநா
ச்சியார் பாங்கிமார்கள்புடைஞ்ஞாந் துவாச் சுந்தரசுவாமிகளிடத் திச்சை
யுடனே தன்னுடைய திருமாளிகையிற்சேர்ந்து பஞ்சணையி் விருந்து
தன்னுயிர்ப் பாங்கிகளைப்பார்த்து நாமெல்லாஞ் சந்திக்குப் போகும்
போது எதிராகவந்த அழகுள்ளபுருஷர் யாரொன்றுகேட்க,பாங்கிமார்க
ள் எங்கள் குலக்கொழுந்தே, அவர்சைவப்பிராமணர் - ஆண்டவாரவே
தறித்தாட்கொள்ளப்பட்டவர் நம்பியாரூரொன்னும் பெயனையு முடை
யவொன்றார்களா.

பரவைநாச்சியார் காமாக்கினியில் வருத்தமடைந்து பெருமூச்செ
றிந்து சுந்தரமூர்த்திகளின்மேல் மனதைச்செலுத்தி மதிமயங்கித் தன்
னையுமறந்திருக்கையிற் பாங்கிமார்கள் காமவெப்பத்திரும்படிசாந்திசெ
ய்தார்கள்-இருவர்செய்கையையுங் திருவாரூரிலெழுந்தருளிய தியாகேச
ரறிந்து தம்மடியார்களுக்குப் பரவைநாச்சியாருக்குஞ் சுந்தரசுவாமிக்
ளுக்குத் திருக்கலியாணஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்று சொப்பனத்திற்
கட்டளைபிட்டுப் பரவைநாச்சியாரிடத்தின்போய்ச்சுந்தர்க்குமுனக்குமா
திருக்கலியாணநடக்குமென்று திருவருள்செய்தார், பொழுதுவிடிந்து
சிவபத்தர்கள்வந்து திருவருளுக்குத் திருக்கலியாணத்தைவேதிகமவிதிப்
படிசெய்வித்தார்கள் இருவருஞ் சிற்றின்பத்தையனுபவித்தார்கள்,இப்

வாரிருந்து சுந்தரதவாயிகள் திருக்கூட்டங்கள் புடைகுழ்துவரத் திருக்கோயிலுக்குள்ளே தியாகேசனாவணங்கச்சென்றார் தியாகொதிர்கொண்டுவரச் சுந்தரர் சுவாமி திருவடிகளைத் துதிசெய்து நிற்கச் சுவாமி சுந்தரருக்குத் திருக்கூட்டத்தார் திருப்புகழைச் செந்தமிழினுற்பாடென்று திருவுளம்கிழந்து திருவருள்செய்யச் சுந்தரர் சிவபத்தர்கள் தன்மையைத் தெரியாதசிறியேன் செந்தமிழ்பாடத் திருவருள்செய்யுமென்னச் சுவாமி தில்லைவாழந்தணர்தம்மடியார்க்குமடியேன்-என்னும் வாக்கியத்தை மூதலாகவைத்துத் திருத்தொண்டத்தொகையாகிய திருப்பதிகப்பாமா லையைச் சுவாமி திருவாக்கா லொருவாக்கருளிச் செய்யென்ன சுந்தரமுர்த்திராயனார் சுவாமி திருவாக்குக் கெதிர்வாக்கில்லாமல் அவ்வாறு பாடிச் சிவனடியாராகிய திருக்கூட்டத்திற்கேர்ந்து சிந்தை களிகூர்ந்து பத்தியோடுபணிந்து சித்தியோடிருந்தார்.

உ

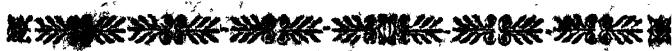
திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழந்தணர் சரித்திரம்.

திருத்தொண்டத்தொகை, பதினொருபாட்டும் பதினொரு திருக்கமாகச் சிவனுடைய திருவருளால் சுந்தரமுர்த்திராயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இரணியவர்மராசனுனவன் வெண்குட்டம்பிடித்து மிகவும் வருத்தமடைந்து பலதலங்களிற்சென்றும், குட்டனோய்தீராமல் சிதம்பரத்தில்வந்து-பதஞ்சலிவிபாக்கிரபாதர் சொற்படிக்குச் சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து அக்குட்டனோய்க்கிற்று, அதுகண்டு அவ்வரசன்மகிழ்ச்சிகொண்டு கனகசபைமுதலிய திருப்பணிகள்கட்டுவித்தான்- அப்பொழுது நடேசர் நமக்குக் கனகசபைகட்டுவித்ததுபோலத்தில்லைமுவாயிரவர்களுக்கும் மூவாயிரக்கிரகங்கள்கட்டுவியுமெனக்கட்டளைகொடுக்க அரசன் சபாநாயகர்சொற்படியே மூவாயிரக்கிரகங்கள் கட்டுவித்து ஒவ்வொருகிரகங்களுக்கு ஆதிசைவப்பிராமணர் ஒவ்வொருவனாக் குடியேற்றுவித்து ஒருகிரகத்துக்காளில்லையென்று சொல்ல அவர்களில் நாமும் ஒருகிரகத்துக்கு ஓராளாகவிருக்கின்றோமென்று- சுவாமி திருவாய்மலர்ந்தருள அரசன்மனமகிழ்ந்தார் - சிவனடியார்களில் சுவாமி யும் ஓராளாவாராகில் தில்லைமுவாயிரவர் சிறப்பைச் சொல்ல யாராலாகும்.

தில்லை வாழ்ந்தவன்

சுவமயம்.

திருச்சிற்றப்பலம்.

திருநீலகண்டநாயனார்

சரித்திரம்.

தில்லைநகர்வேட்கோவர்தூர்த்தராகித் திண்டிவெலைமக்திருநீலகண்ட
மென்று, சொல்லுமனைபாடனையேயன்றிமற்றுந் துய்யிடையாரிடையின்
பத்துறந்துழத்தங், கொல்லையிலோடிழைவைத்துமாற்றிநாங்கொடுத்தி
லமென்றியம்புமென சிழிந்துபொய்கை, மெல்லியலாளுடன்பூழ்கி மனை
மையெய்தி விளங்குபுலிச்சரத்தானேமேவினாரே.

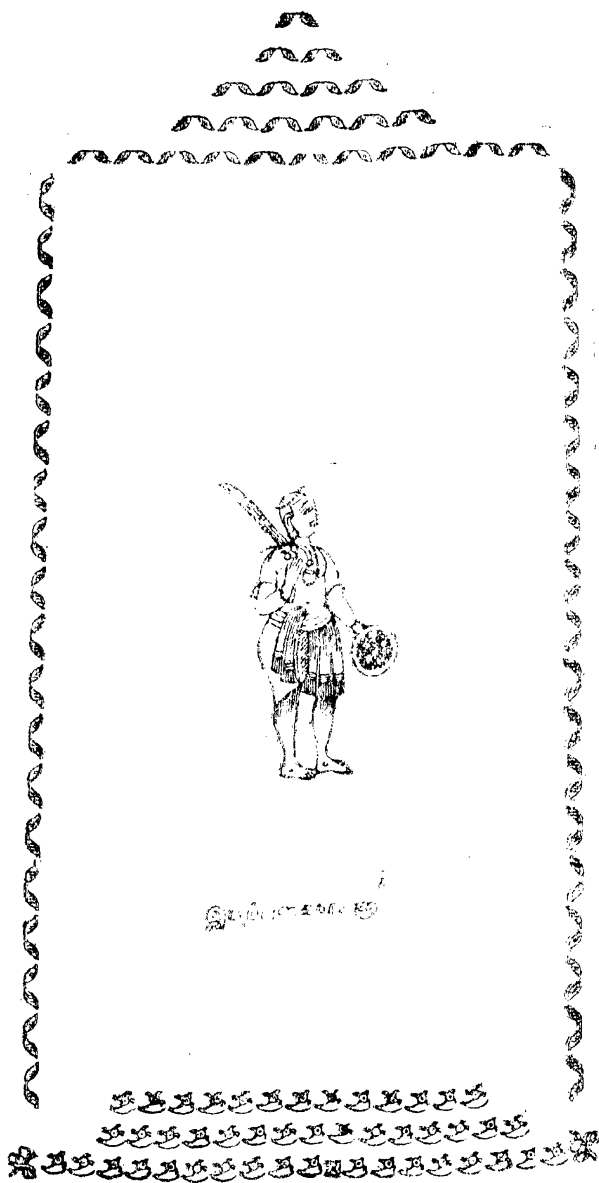
தில்லைமுனையிரவர் வாழ்ந்திருக்குஞ் சிதம்பரத்தில், குயவர்குல
த்தில் அவதரித்தவர், நற்குணமும், நற்செய்கையம், பத்தியும், அன்பும்
உண்மையும், விவேகமும், தருமமும், பரமசிவனிடத்துச் சிந்தையும்
விரதமாகக்கொண்டவா, சிவனடியாகருக்குத் திருத்தொண்டிசெய்பவர்,
திருநீலகண்டநாயனார் என்னும் திருநாமமுடையவர், இவர் சிவபத்தர்க
ளுக்குத் திருவோடும் அன்னைவஸ்திரமுதலிய உதவியுஞ்செய்துவருநாளி
லொருநாள் இந்நாடனார் அவ்வூரில் தேவதாசிவிட்டிற்றேபோய்த் தனக்கிஷ்
டமுள்ளவளிடத்தில் மனமகிழ்ந்து புணர்ந்து தமது வீட்டிற்குவந்ததை
இவருடையமனைவியாறாகிய- உசதமாபதிவிரதையார்க்கண்டு கோபத்தை
யுட்கொண்டு யிணங்கி வணங்கி இல்லறமுறைமை மாத்திரஞ்செய்து அவ
ருடன் அதுபவிப்பதற்கு இஷ்டமில்லாதவரானார். திருநீலகண்டநாயனார்
தம்முடையமனைவியார் பிணக்கைத்தீர்க்க அவர்சமீபத்திற்போனார்- மனை
வியார் இனி என்னேத்திண்டாதே திண்டினால்; நம்முடைய பரமசிவனு
ராகிய திருநீலகண்டத்தன்மே லானையென்றுசொன்னார்.

அதைக்கேள்விப்பட்ட, திருநீலகண்டர் சிவனிடத் தன்புள்ளவரா
கையால் தன்மனைவியாரை அயலான் மனைவியைப்போலப் பார்த்துத்
தாமும் வேறுபெண்களை யிச்சியாமலிருந்தார். அருந்தி கம்புக்கொப்பா
சிய மனைவியாரும் தாமும் புணர்க்கியில்லாமல் இருவரும் வெவ்வேரிடத்
தீம் படுத்துப் பிறறியாமல் வாழ்ந்திருந்தார்கள். இவ்வாறு யெளவனகா
லங்கழிந்து விருத்தாப்பிய காலம்வந்தும், சபர்வகாலகரிடத்தில் அன்பக
லாதவர்களாயிருக்கையிற் பரமசிவனார் இவ்விராமனை சிவடியாகிவடிவமே

மத்துக் கோவணமுதித்துத் திருக்கரத்திலே திருவோட்டேந்தித் திருநீறு புனைது திருநீலகண்டநாயனார் திருமணியில்வந்தார்.

திருநீலகண்டர் சிவபத்தர்வந்தார் தரிசனைத்தார் என்று துணிந்து பணிந்து சுவாமி உமக்கெளியேன் செய்யவேண்டிய சூழ்மேவ லென்ன வென்றுகேடக - சிவயோகி திருநீலகண்டனோ இ'தப்பாத்திரத்தைப் பத னப்படுத்தி, யான்கேட்கும்போது தருவாயாகவென்று தமதுகரத்திலிரு ந்த திருவோட்டைக் கொடுத்தார். அதைத் திருநீலகண்டர் வாங்கிக் கிர கத்துள்வைத்துச் சுவாமியிடத்தில்வரச் சிவபிராமணராகவந்த சுவாமி உத்தாவு பெற்றுக்கொண்டுபோய்ச் சிலகாலஞ்சென்று சேலம்பொருந்திய குணத்திருந்திய திருநீலகண்டர் பெருமையெளிப்படச் சுவாமியிருவோ ட்டை மாயமாக்கிப் பழையவடிவெடுத்ததுத் திருநீலகண்டர் திருமணைக் குளவந்து திருநீலகண்டனோ, யான்முன்கொடுத்த திருவோட்டைத்தாரு மென்னத் திருநீலகண்டர் பாத்திரம் வைத்தவிடத்திற் போயப்பார்த்து அது அகப்படாமையால் கழிங்கி'லுங்கிச் சிவபத்தரிடத்தில்வந்து என் னோடவனோ தங்கள் திருவோடு வைத்தவிடத்தற் காணாமற்போயிற்று- அச்சு'தருவோட்டிற்குப் பதிலோடு தருகிறேன் என்குற்றத்தை மன்னித் தருளு'மென்றுசொல்லி வணங்கிவிடக் சிவயோகியாகிய பிராமணர் கோபி த்து நீ பொன்னோடுகொடுத்தாலும் வாங்கேன், என்னோடுகாவென்றார். திருநீலகண்டர் போன ஒட்டுக்குப் பதிலானவோடுதருவேன் தருவேன் சுவாமி என்று, இவாங்கிவணங்கிச்சொல்ல-சிவயோகி தீயென்பொருளைக் கவர்த்துசாகித்தால் விடுவனோ விடமாட்டேன் ஒ'ர்காணாமற்போன துண் னமயானால் உன்னுடைய பிரானையைப்பிடித்துக் குளத்தலேழுந்திய யா னோட்டை'யெடுத்துக்கொள்ள வில்லையென்று சத்தியஞ்செய்யென்றார்.

அதற்கவர் சுவாமி எனக்குப்பிள்ளை யில்லையென்றார், சுவாமி பிள்ளை யில்லாவிடில் பெண்ணாகி கையைப்பிடித்துத் தடாகத்திலுழங்கிச் சத்தி யம்பவனென்றார் - திருநீலகண்டர் என்பெண்ணாகியிடத்தில் நான்கே சுகிறதில்லை நானேழுந்திச் சொல்லுவேனென்ன - பிராமணனவோட்கொ ண்டகவாமி திருநீலகண்டனோ நீ ஒன்பாத்திரத்தைக் கொடாமலுஞ் சத் தியஞ்செய்யாமலு மிருக்கிறபடியால் நான் தில்லைமுனையிரவர் சபையிற் சொல்லுவேனென்றசொல்லத் திருநீலகண்டரும் பின்சென்றார் சிவபத் தர் தில்லைவாழ்த்தணர்சபையின்போய்த் திருநீலகண்டர் திருவோட்டைக் கொடாதசெய்தியையும் அவர்பெண்ணாகியுடன் சத்தியம்பண்ணமாட்டே னென்ற செய்தியையுஞ்சொன்னார், சபையார் திருநீலகண்டனாக் கேட் கத் திருநீலகண்டர் சுவாமி திருவோடுகொடுத்ததுமெய்காண்வாங்கிவை த்ததுமெய் - அதுகாணாமற்போனதுமெய்' என்றுசொல்ல - அப்படிமெ

திருநீலகண்டநாயனார் சரித்திரம் ௩

ய்பாராது சத்தியம்பண்ணலாமே யென்றார்கள். அதற்கவ ரிசைந்த சிவ
யோகியை யழைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குவந்து, ஓரமுங்கீழ் றடியெழு
த்து ஒருபக்கத்தைத்தான்பிடித்து மற்றொருபக்கத்தைப் பெண்சாரணப்
ப்பிடிக்கச்செய்து திருப்புலீச்சாமென்னுந் தலத்தற் கெதிரிலிருக்குங்
குளத்தில் முழுகப்போகும் திருநீலகண்டநாயும் அவர்மனைவியாரையுந்
சிவயோகிபார்த்து உம்முடையமனைவியார் கையைப்பிடித்து முழுக்
ன்றமசொல்லத் திருநீலகண்டர் யாவருமறியும்படிக்கு ஆதிகாரீயிலே கடி
ந்தசெய்தியெல்லாம் வான்முறையாகத் தெரியச்சொல்லித் தடாகத்திலே
முழுகினார்கள். ஸ்ரானஞ்செய்துகளையேறிய, திருநீலகண்ட நாயனாரும்
அவர்மனைவியாரும் விருந்தாப்பியப்பருவகீழ்க் - வாலிப்பருவமடைந்
தார்கள். தேவர்கள் பூயாரிபொழிந்தார்கள் - அங்கிருந்தசுவாமியும் அந்த
ரமாகப் பார்ப்பதிக்மேதார பெழுந்தருளியதைக்கண்டு யாவருமகிழ்தார
ர்கள் தேவரும்புகழ்ந்தார்கள் - திருநீலகண்டநாயனாரும் அவர்மனைவியா
ரும் சுவாமியை வந்தித்துச் சிந்தித்துநின்றார்கள். சுவாமியும் நீங்களிரு
வரும் இளைமைப்பருவம் நீங்காமல் எம்மிடத்திருக்கக் கடவீனொன்று
மறைந்தார். இருவருஞ் சுவாமியினுடைய திருவருளினிலே சிவபதியி
யைச்சேர்ந்து இளைமைப்பருவத்தோடும் பேரின்பமடைந்தார்கள்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இயற்பகைநாயனார் சரித்திரம்.

எழிலாருங்காவிரிப்பூம்பட்டினத்து ளியல்வணிகரியற்பகையா ரிரு
வர்தேட, வழலாயபிரான்தூர்த்தமறையோனாகி யாயிழையையததரவேண்
டியணையவையன், கழலாசப்பணிந்துணைக கற்பின்மேன்மைக காதவி
யைக்கொடுத்தமர்ச்செய்கருக்தால்வந்த, பிழையாருஞ்சுற்றமெலாந்துணித்
துமீளப் பிஞ்ஞகரைழைத்தருளப்பெற்றாளாரோ.

௦

நீர்வளம், நிலவளம், நகர்வளம்பொருந்திய காவிரிப்பூம்பட்டினத்
தில் தனவையிவர்குலத்தில் அவதரித்தவராகிய இயற்பகைநாயனார் வேத
ங்களைச் சிலம்பாகத்தரித்த பாதங்கையுடைய பரமசிவனிடத் தன்பும

சிவனடியாரிடத்தப் பத்தியும் அகணாதிரும்பவர் வயர்வந்ததைக்கேட்ட
கிறும் அகையிலையென்னமல் அன்பாகவும், இன்பாகவும், கொடுக்கு
தருமச்சிந்தையுடையவர். இங்நாயனா மனைவியாருடன் இல்லறமுறை
புழவமுலாமல் வாழ்நாளில் கைலாயபுத்யானவர் வாலிபமுடைய பிராம
ணராகத் திருவுருவெடுத்து எதுகேட்கினு மிவ்லையென்னதுகொடுக்கும்
இயற்பகைநாயனா த்திற்கு வந்தார் - இயற்பகைநாயனர் கபடவேடங்
கொண்ட சுவாமியைக்கண்டு எதிர்கொண்டு சோடசோபசாரமுஞ்செ
ய்து திருக்கரங்காட்டித் திருவாய்புதைத்து நிற்கையில் வந்த பிராமணர்
இயற்பகைநாயனாரோ, நீ எதைக்கேட்டாலுங் கொடுக்கிறீர்என்ற வார்த
தையைக்கேட்டு உம்மிட த்தில் ஒருபெருநுளைக்குறித்து வந்தேன், அதை
யில்லையென்னது கொடுப்பிராகில் இன்னதென்று சொல்வே னென்றார்.
இயற்பகைநாயனர் சுவாமி தாங்களைதைக்கேட்கினும் அதைத் தடைய
ல்லாமலே தருவேன் திருவுளம்பற்றுங்கொன்றார் பிராமணர் உமதுடெ
ன்சாதியினமே ஸ்ச்சைவைத்தேன் நீரும் இச்சையாகத் தரவேண்டுமெ
ன்றுசொல்ல இயற்பகையார் அப்படியே சுவாமிசொற்படியே தேவரீர்க்
கென்மனைவியானைக் கொடுக்கப் பாக்கியம்பெற்றேமென்று சொல்லித்
தன்மனைவியாரிடத்திற் போய்நின்று என்னுயிர்த்துணையாகிய மனைவியே,
நான் உன்னை இச்சிவபிராமணருக்குக் கொடுத்துவிட்டேன் நீ யிவர்பின்
போய் இவரிஷ்டப்படி நடவென்றுசொல்ல மனைவியார்களைவாசொர்ப்படி
நடக்கிறதே கற்பென்றெண்ணித் தன்னுயகனாவணங்கி வெளியில்வர
இயற்பகையாரும் மனைவியானைப் பிராமணருக்கொப்பித்து வலங்கிநிற்
கப் பிராமணராகவந்த சுவாமி இதைப்பெண்ணை நான் ஒன்றியாகக்கொண்
டுபோகிறபடியால் உம்முடைய உறவினர்காலும் இவ்வுராலும் எனக்
கிடையூரில்லாமல் நீ எனக் குத்துணை வரல்வேண்டுமென்றார் அதற்கு ய
ற்பகைநாயனர் உடன்பட்டுக் கேட்கததையும்வானையுங் கையிடுகித்துக்
கொண்டு இருவரையு முன்னேபோகச்செய்து தாமவாகளுக்குத் துணை
யாகப் பின்னேபோனார், இதைக்கண்ட விருவகை ஸாபிலுள்ளவர்களும்
இயற்பகைநாயனர் பைத்தியம்பிடித்தவரானார், ஆகையால் பெண்ணாதி
யைப் பிராமணனுக்குக் கொடுத்துவிட்டார், இவராலே நம்முடையகுல
த்திற்குப் பழுதுவந்ததென்றெண்ணி அம்முயர்களையும் பிடிக்கத்தொட
ர்ந்தார்கள்.

இருவகைமரபிலுள்ளோரும் - வில்-வாள்-வேல்- தண்டகமுதலிய
ஆயுதங்களைக்கொண்டு வருகிறதைச் சுவாமியாகிய பிராமணர்பார்த்து இ
யற்பகைநாயனாரே, உன்னினத்தாரும் உன்மனைவியினத்தாரும் வருகிற
ர்களோ, நானென்செய்வேனென்று பயப்பட, அதற்கு இயற்பகையார்

இயற்பகையானாய்வு சரித்திரம்,

சுவாமி பரம்பட்டேவன்மொன்றளவில் இருவகைச்சுற்றத்தாரும் செருங்கி ஓ பிராமணப்பாதேசியே, இயற்பகையாருக்குப் பைத்தியம் பிடித்தது உமக்கும் பைத்தியம்பிடித்ததோ எங்கள் குலப்பெண்ணை விட்டுப் போவென்று சொல்லச் சுவாமிபயந்தவர்போல இயற்பகையார் மனைவிபாற்பார்க்க, அவர்மனைவியார் ஆண்டவனோநீர்பயப்படவேண்டி இயற்பகையாரை விரைகளைச் செயிப்பாயென்ன, இயற்பகையார் இவ்வாறு தந்தையைக்கேட்டுப் பந்துசனங்களைப்பார்த்து உறவினர்களே, நீங்கள் எல்லாரும் எங்கள்பின் வராமலோடிப்பிழையுங்கள், நீங்கள் வருவீரானில் உங்களைவெட்டிக் கண்டதுண்டஞ் செய்வெனென்றார்

அதற்குமுதலினர்கள் என்னடா இயற்பகையே, குலத்துக்கடாதகாரியஞ்செய்தாய் பெண்ணாதியைப் பிராமணனுக்குக் கொடுத்தாய் நான்களினத்தாலு மிறப்போமேயன்றப் பெண்ணைப் பிராமணனிடத்தில் விடமாட்டோமென்று, பிராமணனைத்தமிழ்தாராக இயற்பகையார் வரையுத்தையுருவிச் சமீபத்தில் வந்தவர்களுடைய கரங்களையுஞ் சிரங்களையுந் தாள்களையுந் தோள்களையும் வெட்டித்துணித்து வால்பதாகவந்த பிராமணசுவாமியானவர், திருச்சாய்க்காடு என்னுந் தலம்வகைக்கும் போகத்துணையாகப்போய் வழிவிட்டு என்னுண்டவனோ, இனி இப்பெண்ணை உம்முடைய ஆர்க்கையெடுத்தக்கொண்டு போகவென்று பிராமணனிடத்தில் விடைபெற்றுத் திரும்புகையில் பிராமணராகவந்த சுவாமியானவர் இயற்பகையானானோ, முறையோமுறையோ வென்றதைத்தான் இயற்பகையானானும் என்னையனே, இதோவாட்சேன் வாசேமென்று வானையுருவிக் கொண்டுபோனார், சுவாமிபறைந்தாரா, இயற்பகையார்க்கு மியைக்காணாமல் மனைவியைமறந்திரக்கண்டார், கையையபதி இடபவாசனாடாராகிப் பார்ப்பதிசமேதராயக காணிகொடுக்கருளினபின், இயற்பகையானானோ, நீரும் உம்முடைய கற்புள்ள மனைவியாரும் எம்முடைய கையெய்தல்வந்து எம்மைவிட்டகலாது வாழ்நாடுங்கொள்ளுதலோடு இருவரும் வந்தித்துச் சிந்தித்துச் சுவாமிப்போடச் சிவபதியைப்பெற்றார்கள்-உடனினரும் சிவபதியடைந்தார்கள்.

‘‘சிழச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

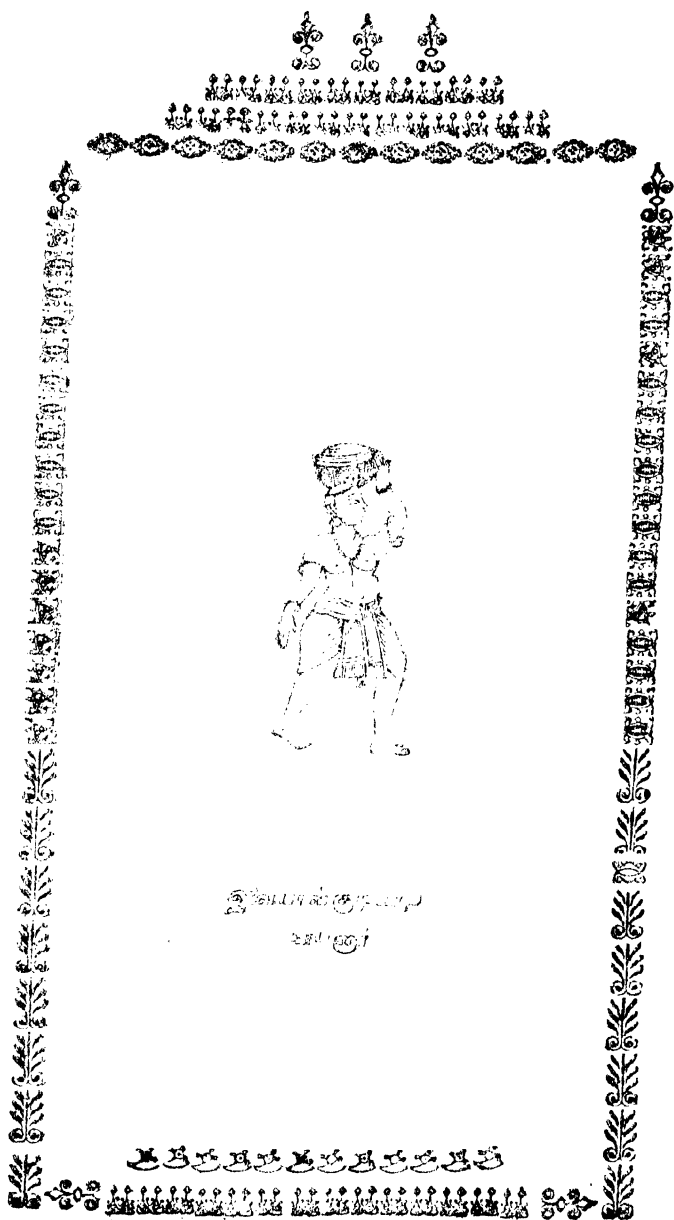
திருச்சிற்றம்பலம்.

இனையான்றன்குடிமாறநாயனார் சத்திரம்.

மன்னியவேளாண்டொன்மையிளசைமாறர் ஸுறுமைபா லுணவுயிக
மறந்துவைக, புன்னருளாளிருண்மழையிலுண்டி வேண்டி யும்பர்பிரான
னைபவையுமுதுவித்துஞ், செந்நென்முனையமுதுமனைபலக்காலாக்கிச் சி
றுபயிரின்சுறியமுதுதிருந்தச்செய்து, பன்னலநமுணவருந்தற்கெழுந்த
சொதப் பாலோகமுதுதாண்டபான்மையாரே. 0

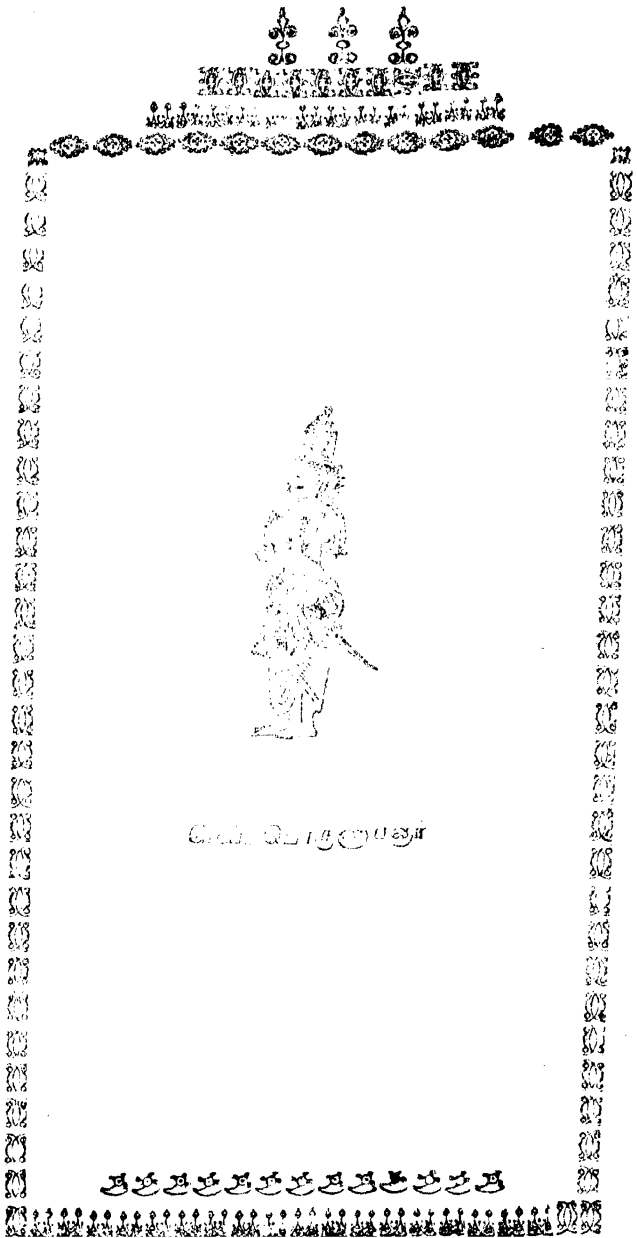

இனையான்றன்குடிபென்னும் பட்டினத்தில் ருத்திரர்குலத்திற் பிறந்தவர்
மாறநாயனார், இவா சிவபணியிடை சிலாக்கியமும், திரளானபாக்கியமும்,
சத்தியவாக்கியமும். சிறந்தயோக்கியமும், விரதமாகக்கொண்டவர், மே
லுஞ் சிவனடியார்களுக்கு அன்னமுஞ் சொன்னமுன் கொடுக்கிறவர் பி
வம்பாவுஞ் செந்நென்முது சிவபத்தர்களுக்கும், தவமுத்தர்களுக்கும், ம
னத்திருந்தசெய்து விருத்தியாக் குபோனைப்போல் வாழும் காலத்தில்
சிதம்பரோசகார் இவர்பத்தியின் சத்தியறியும்படிக்கு நித்தியதரித்திரமு
ண்டாக்கினார். அதனால் பாக்கியசாயிருந்தவர் அபாக்கியரானார், ஆகியுஞ்
செல்வமுன்ன ஓலம்போலவே சிவனடியார்களுக்கு விருப்பத்தின்படி
வேண்டியவைகளைக்கொடுத்துக் கடன்பட்டி முடன்பட்டி ஓடிக்கொப்பொரு
வற்றும் எப்பொருளையும் விறற்றம் தளாச்சியில்லாது தருமஞ்செய்துவ
ரும்போது, மாரிக்காலத்தில் பகல்முற்றும் பொசிப்புக்கிடையாமல் தி
ரத்திரியிலே நித்தனாயில்லாமல்கதவடைத்து இனையான் குடிமாறநாய
னாரும் இவர் பத்தினியாரும் பரித்திருக்கையில் சுவாமி சிவபத்தர்போ
லத் திருவுருவெய்க்குத் தெருக்கதவைத்தட்டி யதைத்தார், இனையான்
குடிமாறநாயனார் ககவைத்திறந்துண்டு எதிர்கொண்டு விட்டிலைழைத்
துச்சென்ற, முன்னின்றவரோமுது மழையிலேகனைத்துவந்த, சிவனடி
யார் திருமேனிபைத்துடைத்து அவனா ஓரிடத்திலெழுந்தருளச்செய்த
மனையியானாப்பார்த்துச் சிவனடியார்பசித்துவந்திருக்கிறார் இவர்க்கமுது
படைக்க வேண்டுமென்று சொல்ல, அவர்மனையியார்விட்டி லொருபதார்
த்தமுயில்லை கடன்கொடுப்பாருமில்லை, நம்முடையவயலில் விதைத்தி
ருக்கிற முனைகெல்லைத் தேவரீர்வாரிக்கொண்டு வருவீராகில், அதைவறு
துதுக்குத்தி அரிசியாக்கி அன்னஞ்சமைத்துச் சிவனடியாருக கன்பாகப்

இவ்வாறு செய்து

பாடு

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

இனையான் குடிமாதராயனார் சரித்திரம். ௨௩

படைப்போமென்றார்; இதைக்கேள்விப்பட்ட இனையான் குடிமாதராயனார் நெல்லின்பூனையை வாரிக்கொண்டுவரப் பாதிராத்திரியில் வயலுக்குப் போய்ப்பொழுதின பெருமழைபொழிய அம்மழையிலேனென்று சிவபத்தனாந்நென்று கூடையைத் தலையிற்கவிழ்த்துக்கொண்டு அதுபவநீதானத்தால் தம்முடையவயலைக்கண்டு தண்ணீரின்மேலே மிதந்தநெல்லைக் கையாற்கோல்வாரிக் கூடையிற்போட்டுச் சரத்திற் சுமந்துகொண்டுவந்தார்.

இவர்வருகைக் கெதிர்பார்த்தருந்த மனைவியார், கூடைநெல்லையாங்கிச் சேறுநீக்கக்கழுவி அடுப்பில் நெருப்பைமூட்டி விழிலிலையென்று சொல்ல இனையான் குடிமாதராயனார் விட்டின்றுமேற் கூனாவரிச்சுக்கலை முறித்துக்கொடுக்க மனைவியார் அடுப்பில்வைத்து நெல்லித்துக்களைப்பதமாகவந்துத் தரிசியாக்கி அன்னஞ்சமைத்துக் கழியிலையென்னக கணவனார் நன்செய்க்குப்போய் வந்தவருத்தம்பாராது புன்செய்க்குப்போய்ச் சிறுபூம்பயிர் பிடிங்கிக்கொண்டுவந்து கொடுக்க, கற்புடைய மனைவியார் வாங்கிச் சட்கவையிட்டுப் பலவகைக்கறிகளைச் சமைத்துத் தங்களை வர்க்குக்காண்பித்துச் சிவபத்தரக் கழுதளிப்போமென்றுசொல்லக்,கணவனார் நித்தினாசெய்யுஞ் சிவனடியார்முன்டீபாய்ச்சின்று, அடியேனை யொருபொருளாக எண்ணிவந்தசுவாமி நித்தினாவிட்டெழுந்து பசியினைப்புத்திரும்படிக் கழுது செய்யுங்கொன்றுசொல்லக், சிவனடியாராகத் திருவுருவெடுத்தவசுத சுவாமியானவர், உமையவள்சமேதராய் இடபவாகனருடராய் எழுந்தருளிக் காண்கொடுத்து, இனையான் குடிமாதராயனாரையும் அவர்மனைவியாரையும்பார்த்து, நீக்களிநுவரும் நம்முடையகைலாயத்திற் கெழுந்தருளிக் குபேரனுங்களுக்கு ஏவப்பணிவிடைசெய்ய இன்பங்களை யதுபவித்திருங்கொன்று, திருவருள்செய்தார். இந்ருவரும்பரம சிவனாபுப்கழந்து மகிழ்ந்து துணிந்து பணிந்து பத்தியினால் முத்தி பெற்றார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்ப்பொருணாயனார் சரித்திரம்.

சேதிர்பர்க்கோவனார்மலாடமன்னர் திருவேடமெய்ப்பொருளாத் தெளிந்தசிந்தை, நீதியினருடன்பொருதுதோற்றமாற்ற நெய்ஞ்சினமுக்கொடுப்படைபுநிகழாவன்ன, மாதவர்போலொருமுனைகொண்டனா

~~CONFIDENTIAL~~

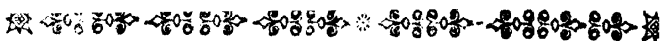
இராஜபத்தினிய-மீழுந்து சிவனடியான நின்னடியில் விழுந்து
மெய் பொருளநாயனா யெழுப்ப அனருபெழுந்து சிவபத்தொன்று
ஆகமனிதப்படி வந்தனைசெய்து தேவரீர்வந்த தென்பாக்கயமென்றுசொ
ல்ல, முத்தநாதன் பரமசிவனாருளிக்கொயப்பட்டு வேதாசமசாத்தரம்
உமக்கு போதிக்கக்கொண்டவந்தேன் என்றுசொல்ல மெடப்பொருளநா
யனார் சுவாமி இனாகவிட எனர்கென்னபாக்கியமிருக்கிறது ஆகமசாத்திர
ந்தையவிழ்த்து அதன்பெருளை யருளிச்செய்யுங்கொன்ன, முத்தநா
தன் அரசனே உருமுடைய பட்டத்தரசியிலேமள நாமீர்வரும் கோரிட
ந்திருந்தால்சொல்லவேண்டு எனதுசொல்ல அரசனரசைய அந்தப்புகள்

மெய்ப்பொருள் நாயனார் சரித்திரம். ௨௫

நிற்குச்செல்லென்ன அரசிசென்றபின்பு அரசன்முத்தநாதனையாசனத்தி ல்லைவத் தாகம்பொருளை யருள்செய்யுமென்றார், அவன்புத்தகமவிழ்ப் பதுபோல மூட்டையையவிழ்த்து, ஒளித்துவைத்திருந்த உடைவாளையெ டித்து வணங்கிகின்ற மெய்ப்பொருள்நாயனரைத் தானினைத்தபடி வெட்டி னான், இராஜாவானவர் அவன்செய்தகுற்றத்திற்குப் பதில்குற்றஞ் செய் பாமலும் வையாமலும் வணங்கின்றார், தத்தனென்பவன் முத்தநாதனை வாளுருளி வெட்டப்போனபோது முன்வெட்டுப்பட்டுத் திரஞ்சிந்தன்ன மெய்ப்பொருள்நாயனார் நம்மையாட்கொள்ளவந்த சிவபத்தாவெட்டா தேயென்று தடுத்துக் கீழேவிழுந்தார், விழுந்தவாசனாகத் தன்கையாற்றி ங்கி அடியேன்செய்யவேண்டுங் குற்றேவல்லாதென்றுகேட்ட, அரசன்சி வபத்தனா யாவருந்துன்பப்படுத்தாம லிருக்கும்படி அவர்விட்டிறங்கொ ண்டுபோய் விட்டுவா வென்றுசொல்லத் தத்தன் அவனை யழைத்துக்கொ ண்டுபோகையில் இராஜாவை யுடைவாளினாற்றுகுத்தய முத்தநாதனைக்கொ ண்டு அரண்மனைக்காலங்காரர்கள் புறப்பட்டார்கள்.

தத்தன் எதிர்த்தவர்களையெல்லாந், தடுத்துச் சிவபத்தனாக்கொல்லக்கூ டாதென்று அரசன் கட்டளையிட் டிருக்கிறாரென்ன வந்தவர்கள்விலகிப் போகத் தத்தன் சிவனடியாராகவந்தவனை யழைத்துக்கொண்டு யிழைத் துபோம்படி பட்டணத்தைக் கடக்கவிட்டுவிட்டு மெய்ப்பொருள்நாயனா ரிடத்துக்குவந்தான். வந்த தத்தனரசனைவணங்கி என்னுண்டவனோ, உம் முடையகட்டளைப்படி சிவபத்தர்க் கிடையூரில்லாமல் விட்டுவந்தேன் எ ன்றுசொல்ல, அரசன் தத்தனைப்பார்த்து எனக்கு நல்லுதவியசெய்தாயெ ன்றுசொல்லி, அரசாளுதற்குத் தக்கபிள்ளைகளையழைத்துச் சிவசிந்தை மறவாநிருங்கள் திருநீற்றிலன்புலையுங்கள், சிவனடியாருக்குதவிசெய்யு ங்கள்; என்று நடேசரைத் தியானம்பண்ணினார், தியானித்தபிரகாரம் பர மசிவனார்காட்சிகொடுத்துத் தம்முடைய திருவடித்தாமமாகளில் சேரும் படி நித்தியங்களிகுரும்படி திருவருள்செய்தார், மெய்ப்பொருள் நாயனார் அப்படியே சிவபத்தம்பெற்றார்

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகமீண்டநாயனார் சரித்திரம்.

விநாயகருந் செங்குன்றார்க்கேளாண்டொன்மை விநாயகமீண்டார் திருவாரூர்மேஷ்வரனில், வளங்குலத்தொண்டாடிவளங்காத்தேகும் வன்றொண்டன்புறகவளைவலியவாண்ட, துலங்குடையோனும்புறகென்றன் பார் சொல்லுகலுமவர்கொண்டத்தொகைமுன்பாட, வளங்குளிரவுதெனாராதனாண்ட லுவகைதரவுயர்களைத்துவாங்கினோ.

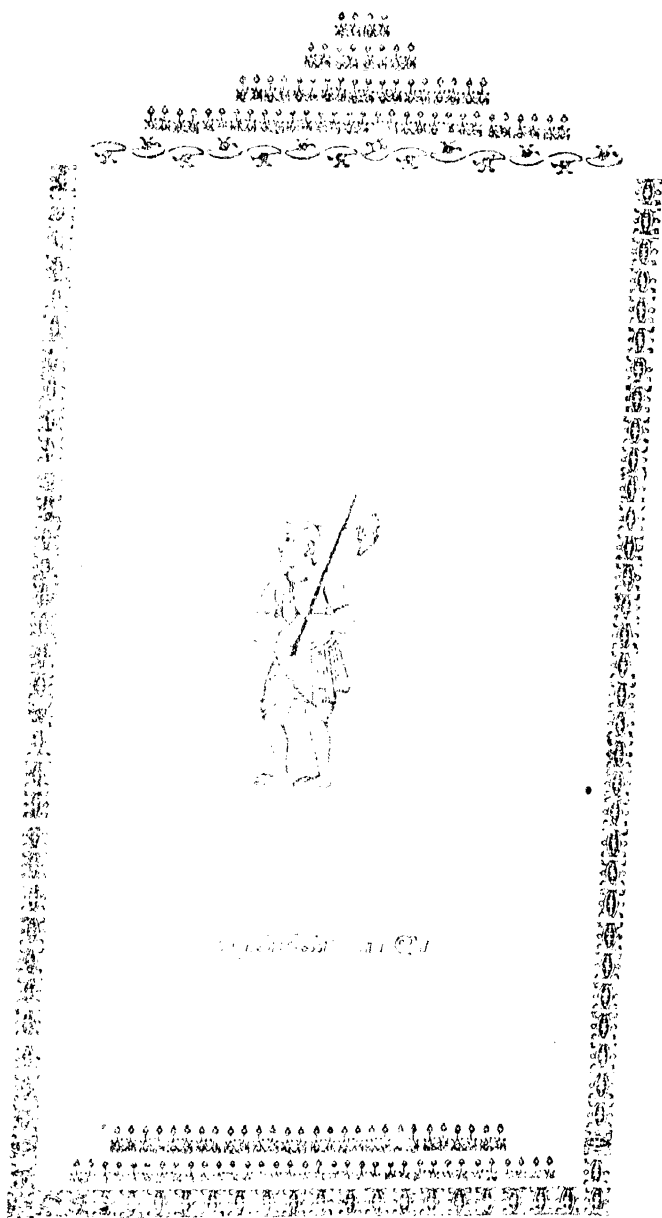
0

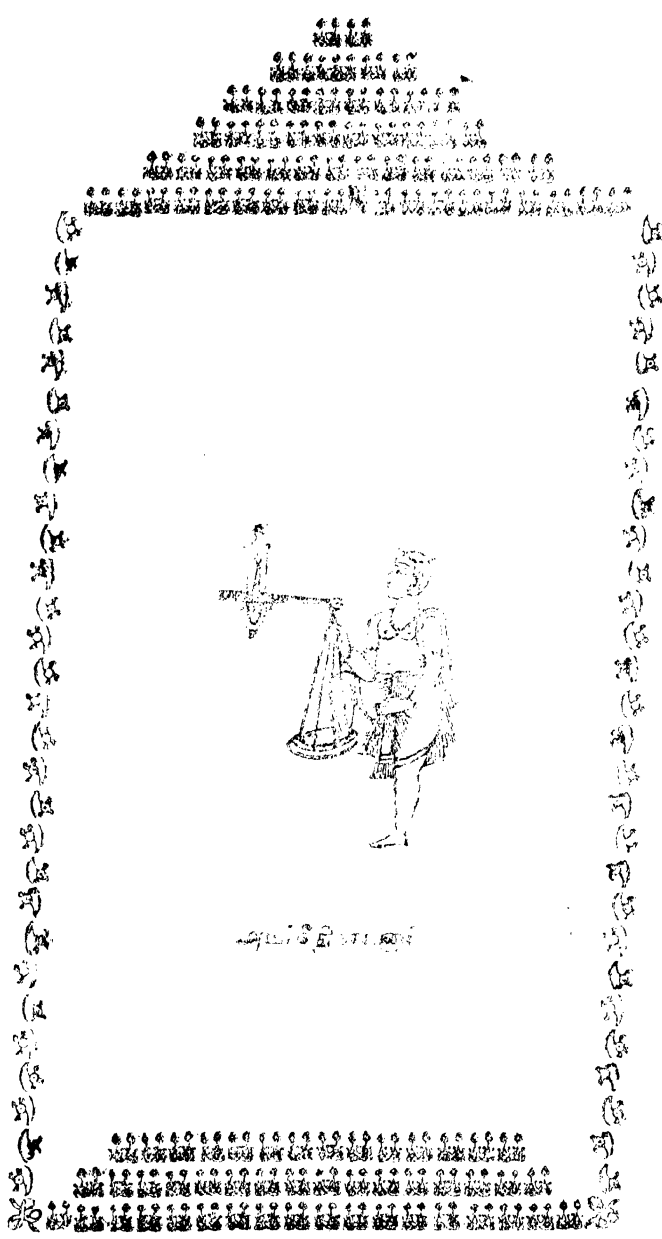

பலநாட்டில் செங்குன்றாருந்ருக்கும் வேளாளகுலத்திற்சிறந்தவர் துன்மார்க்கமெல்லாந்துறந்தவர், நன்மார்க்கத்திற்சிறந்தவர், சிவநேசர்க ளிடத் தன்புகொண்டவர், தவமேபெரிதெனக்கண்டவர், விநாயகமீண்டநாய னாரார் சாம்பசிவமூர்த்தி எழுந்தருளிய கோயில்களிலும் திருத்தொண்ட ரெழுந்தருளிய திருக்கூட்ட வாயில்களிலுஞ் சென்று நின்று ஆன்போயி வணங்குகின்றவர் இன்போதிதருமத்திற் கிணங்குகின்றவர் இவர்பலதல ய்களையுங்கண்டு தரிசனகொண்டு சோழதேசத்தைக்கடந்துகடந்து திரு வாரூரில்வந்து தேவாசிரியமண்டபத்தில் திருக்கூட்டத்தைவணங்கி யி ணங்கித்திருக்கரத்திலேவானேந்திக் காத்துநிற்கும்காலத்தில் சுந்தரமூர்த்திகவாமிகன் தூர்த்தவேடமாயவருகிறதை விநாயகமீண்டநாயனாராண்டு தேவாசிரிய மண்டபத்தின் திருக்கூட்டத்திலவந்து கலந்துகொள்ளா மல் ஒருவகையாகநினைத்து ஒதுங்கிப்போகின்றதைப்பார்த்து, சிவனுக் கும்புறம்பு சிவனடியாருக்கும் புறம்பென்றுசொல்லி உலகத்தார்மதிக்க ஷ் துதிக்கவும் பெருந்தன்மையடைந்து சைவசயத்திலிருந்து திருநீற்றி னையு உருத்திராசுரத்தினையு மணிந்து சிவபத்தரைப்பணிந்து பரமசிவ வது திருவடிநிலிலே சிவகணங்களுக் கதிபதியாய் வாழ்த்திருக்கும் பேறுபெற்றார்.

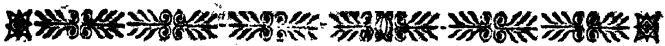
திருச்சிற்றம்பலம்.

महाराष्ट्र राज्य

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அமர்ந்திராயனார் சரித்திரம்.

பழையாவணிகரமரீதியார்பாற் பாவுசிமுழுநீவடிவாய்ப்பயிலு
நல்லூர், குழைகாதர்வந்தொருகோவணத்தைவைத்துக் கொடுத்ததனையெ
டுத்தொளித்துக்குளித்துவந்து, தொழிலாருமதுவேண்டிவெகுண்டுநீரித்
துலையிலிங்கோவணமேர் தூக்குமென்ன, வெழிலாருப்பொன்மனைவி பி
ளஞ்சேயேற்றி யேறினர்வானுலகுதொழுவேற்றோ. 0

சோழதேசத்தில் பழையாறைப்பதியில் வணிகர்குலத்தி லவதரித்
தவர், அளவில்லாச்சம்பக்கைப்பெற்றவர், ஞானநூல்களெல்லாம் கற்ற
வர், நவமணிகள்முதலிய வியாபாரம் பண்ணுகிறவர் சிவதொண்டர்கள்
பாதங்களைச் சிவதையி லெண்ணுகிறவர் சிவன் நிருப் பாதங்களைப் ப
ணிகிறவர், தருமஞ்செய்யத் துணிகிறவர், சூறைவில்லாமல் வாழ்கின்ற
வர், பெரியோர்களைக்கண்டு தாழ்கின்றவர், அமர்ந்திராயனா னென்னுந் தி
ருநாமமுடையவர். இவர்களுக்கெல்லாம் தருமஞ்செய்யத் துணிகிறவரே அன்னவஸ்திரமுதலிய
னகொடுத்து அவர்களைவழிவிடுத்து வாழுகளிலே திருநல்லூரென்னுந் த
லத்தில் கைலாயபதிக்குடந்த திருவிழாவைக்கண்டு மகிழ்கொண்டுதோ
த்திரஞ்செய்து அவ்வூரிலே தமமாக்கட்டப்பட்ட பட்டத்திலே தாமுந் தம்
மினத்தாரும் பேய்ச்சேர்த்து அடியாக்கோடு களிகூர்த்து யாவர்க்கும்
அன்னதானஞ்செய்து மகிழ்ச்சியும் புகழ்ச்சியும் அடைந்திருக்கையில்
திருநல்லூரி லெழந்தருளிய பரமசிவனார் பிராமணப்பிரமசாரி திருவுரு
வெடுத்துத் தருப்பையுந் திருநீற்றுப்பட்டையும் ஒரு தலன்மீன்மேற்கட்
டிய விரண்டுக்கோவணமுக்கொண்டு அமர்ந்திராயனார் பத்தியைப்பரிசோ
திக்க அவரிடத்திலவந்தார், அமர்ந்திராயனார் பிரமசாரியாகவந்த கவாயி
யைப்பார்த்து எதிர்சென்றுகின்று அன்போடுபணிந்து இன்போடுதுணி
ந்து வேதத்தின்முதலே, விற்பனக்கடலே, யான்செய்யந்தவமே, யாவர்
க்குஞ்சிவமே, தேவரீர் திருவடிகளை இங்கு நான்காவன்பெய்தது என்த
வத்தோர்செய்த புண்ணியந்தானென்று வந்தவரையுள்ளையழைத்து விற
திருக்கச்செய்தபின் பிராமணப்பிரமசாரியார் அமர்ந்திராயனோ, நீர் அன்
ள்ளவென்றும் சிவபத்தொன்றுந் திருத்தொண்டருக் கமுசளிப்பவ
ரென்றும் கோவணமுதலிய வத்திரங்கள் கொடுப்பவரென்றும் கேள்விப்

பட் மெயிடத்துவந்தோமென்றுசொல்ல அமர்நீதிநாயனார் சுவாமி, சுத்த ம்பொருந்திய இம்மடத்திலே பிராமணர்கள் போசனம்பண்ணும்படிக்குப் பிராமணர்களே சமையல்செய்கிறது ஆகையால் தேவரீரும் இங்ஙனம் திருவமுது செய்யவேனுமென்றுவணங்க, பிராமசாரியார்சம்மதித்து நான்காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்து வருகிறேன் இரந்தக் கோவணத்தைப் பதனப்படுத்திவைத்திருந்து நான்வந்தவுடனேதாருமென்று தன்முகட்டி யிருந்த ஒருகோவணத்தை யவிழ்த்துக்கொடுத்தார்.

அமர்நீதிநாயனார் வாங்கிவிட்டில்வையுந்து ஆண்டவனோ விரவிலீராமுவாருமென்றார், சுவாமியுங்கொடுத்த கோவணத்தை மாயமாக்கிக் காவேரியிலே ஸ்நானஞ்செய்து மழையிலேநேந்து மடத்திற்குவந்து அமர்நீதிநாயனரைப்பார்த்துக் கோவணந்தாருமென்றார்.

அவர்போய்வைத்தவிடத்திற் பார்க்கக் கோவணமில்லாமையால் விட்டுப் பலவிடங்களிலுந்தேடினார் தேடியுங்காணாமையால் வாடினார், அமர்நீதிநாயனார் கிழிபடாமல் நெய்யப்பட்ட கெடபினமொன்மெடுத்துச் சுவாமியிடத்துவந்து என்னுண்டவனோ தேவரீர் தந்தகோவணம் வைத்தவிடத்திற் காணாமற்போயிற்று வதில்கோவணங் கொண்டுவந்தே னதையவிழ்த்து இதைச்சார்த்திககொண்டு என்குற்றத்தை மன்னித்தருளவேண்டுமென்று வணங்குகிற்கப் பிராமணர்கண்டு கோபங்கொண்டு அமர்நீதிநாயனாரோ, உமதுதரும நன்றாகவிருக்கின்றது, இன்றுகொடுத்த கோவணத்தை மோசஞ்செய்தாய், சிவனடியார்களுக்குக் கோவணங்கொடுக்கிறேனென்று பேர்வைத்துக்கொண்டுவந்த பரதேசிகள்கோவணத்தைக் கிரிகித்துக்கொள்ளுகிறாய், இதுநல்லபுண்ணியந்தான் என்றுசுவாமியெசொல்ல அமர்நீதிநாயனார் நடுநடுங்கி அழுதுதொழுது சுவாமி, கோவணத்திற்குப் பதிலாகப் பட்டாடைகள் நவரத்தினங்கள் வெண்பொன்செம்பொன் இவைகளைத்தருகிறேன் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கொன்ன, ஓ, பத்தரோ, நீர்கொடுக்கிறேமென்றுசொன்ன பொருள்களானாலு மழ்மையெவையானாலு நாம் உம்மிடத்தற் கொடுத்துவைத்திருந்த கோவணத்திற்குச் சரியானகோவணமிது இரந்தக்கோவணத்தினுடைய எடைக்குப் பதிலாககிறுத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்றுசொல்ல, அமர்நீதிநாயனார் சம்மதித்து ஒருதராக் கொண்டுவந்துநாட்டச் சுவாமியதன்முகட்டியிருந்த கோவணத்தை யொருதட்டில்வைக்க, அமர்நீதிநாயனார், மற்றொருதட்டிலே நெய்யப்பட்டிள்ள கோவணத்தைவைக்கச் சுவாமி தட்டுக்கீழேயிறங்க அமர்நீதிநாயனார்கண்டு தாமதேதய பட்டாடைகோவணங்கள், நவமணிகள், வெள்ளிபெரன், வெண்சலம், திரவியமுதலானவை யெல்லாமவைத்துக் கோவணத்தெடைகாதுச் சரியாகுமெய்யால் சுவாமி எளியேன் பொருளெல்லாமவை

சுறிபத்தாபஞ்

வெட்டுசெய்துவருங்காலத்தில் ஆங்கிலேயத்தலைமுந்தருளியகவாயிக்குச் சிவகாமியாண்டார் என்கின்றவொருவர், அத்தியந்தபத்தியுடனே அகமல ரீந்து முகமலர்த்து மலர்கொய்து பூக்கூடையிற்பெய்து திருமலைகட்டிச் சுவாமி திருமுடிக்கும் திருவடிக்கும் சார்த்தவேண்டிமென்றுவருகையில் கருணார்ப்பட்டணத்தில் புகழ்ச்சோழருடைப் பட்டவர்த்தன யானையான து மகாநவமிக்கு முன்னாலையிலே திருவிழாநடக்கும்வேளையிலே காவே ரியிலேநீராடித் கடுவேகமாகவோடி மதமீறிப்போம்போது தனக்குமுன் னேபோகிற சிவகாமியாண்டாராகக் கண்டி அடர்ந்து தொடர்ந்து அவர்திரு ககையிலிருக்கும் திருப்பூங்கூடையைப் பறித்துமுறித்துச் சிதறும்ப டியுடித்தது,

சிவகாமியாண்டார் உதைக்கண்டு கோபித்துச் சாபித்து அடிக்கப் பி டிக்கத்தொடங்கினார். இவர்விருத்தாப்பியரானையால் ஓடுதற்குச்சத்தியி ல்லாமல் கீழேவிழுந்து எழுந்து சிவனைக்குறித்துச் சிவபெருமானே, தெனிட்டாததேனே, கருணாதேயே, கைலாயபதியே, கற்பகத்தருவே, காணருமுருவே, எளியனைக்காக்கவேண்டும் கிருபைக்கண்ணோகவேண் டும் என்று சிவகாமியாண்டார் முறையமிட்டவார்க்கையை எறிபத்தநா யனர்கேட்டுச் சுவாமி உம்முடையமனதிற்கு வருத்தஞ்செய்தயானையை ககொன்று கீழேதள்ளவேனென்று மழுவாயுதத்தையெடுத்துவந்து மு ன்னிற் கச் சிவகாமியாண்டார் எறிபத்தநாயனாரை மதங்கொண்டயானைப் பூவைப்பிடுங்கிச் சிதறி பிவ்விதியிற்போயிற்பென்றுசொல்ல எறிபத்தனா யனார் யானையைப்பிடிப்பேன் மடிப்பேன் என்றுசேறிமீறியானையைக்கிட டினார். மழுவாயுதத்தால் அதன் துதிகையைவெட்டினார்,

வெட்டுப்பட்டயானை மலைபோலச்சாய்ந்தது சாய்ந்துமாய்ந்தது பா னைப்பாகரிருவவாயும் யானைப்பக்கத்தில்வந்த குத்துக்கோற்காரர் மூவ னாயும் போரில்வென்றார் வென்றுவென்றார் இதைக்கண்டவர்கள் புக ழ்ச்சோழருடைய அரண்மனை வாயிலாளரிடத்திற்குச்சென்று உங்களரசனு டைய பட்டவர்த்தன யானையையும், பாகைகோடைவவாயும், ஒருவன் கொன்றானென்றுசொல்லக் காவலாளர்கேட்டுச் சோழராசனாக கறிவிக்கப் புகழ்ச்சோழர் இச்செய்தியையறிந்து திகைம்பதைக்க யானையைக் கொன்றவர்களைச் சிதைக்க அரண்மனைபவிட்டுப் புறப்பட்டவளவில் சதுரங்கசேனைகளும் அரசனைக்குழுவது தாழ்ந்து அஸ்திரசஸ்திரங்களு டனே முன்ன ம்பின்னும்போக வாத்தியங்கள்முழங்கப் படைகள் வெற் றிச்சதமலமுங்க இராஜானவர் யானையிறந்த போர்க்களத்தில்வந்து ம னவொருது எறிபத்தனானைப்பாடித்து யானையைக்கொண் வய்யறகர்

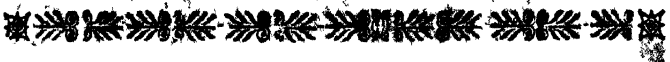
னானக்கேட்க, அங்கிருந்தயானைப்பாகர் எங்களாண்டவரோடு இம்முற்புற
ன்ற எறிபத்தநாயனாரோடுகொன்றொன்றார்கள்.

அரசன் குதிரையைவிட்டிறங்கி இச்சிவபத்தர்க்கு யானையெவ்வளவு
ற்றஞ்செய்ததோ, அதனும் கொன்றொன்றெண்ணிச் சதுரங்கசேனையு
ளையும் விலகப்பண்ணி இணங்கி வணங்கி மதித்துத் துதித்துநன்று எறி
பத்தநாயனாரோ, யானைசெய்தகுற்றம் தீரவிட்டாலும் தங்கள் கோபமாரூ
விட்டாலும் எளியனையதைபுதுகள் சிதையுங்குள என்று சொல்லி நிழை
யில் எறிபத்தநாயனார் புகழ்ச்சோழரோ உம்முடையயானையானது சிவகா
மியானாண்டொன்ற சிவபத்தர் திருப்பூமாவைக் கூடையைப்பிடுங்கிச்
சிதறப்பண்ணியது. அதனால் பரமசிவனாருக்குப் பூசைவேளைக்குத்திரு
மாலையல்லாமற்போயிற்று இக்கொடியவினை செய்தயானையை நானேகெ
ன்றேனென்றார் புகழ்ச்சோழர் எறிபத்தநானோக்கி எனனாண்டவரோ, யா
னைசெய்தகுற்றத்திற்கு யானையும்பாசும் இறந்ததுபோதாது, நானாமக்
குற்றத்திற்குப் பலியானால் ஒப்பாயிருக்குமென்று சொல்லித் தம்முடைய
உடைவானேஅருவி எறிபத்தர்க்கையிற்கொடுக்க, எறிபத்தநாயனார். அரசர்
பத்தியும் யுத்தியுங்கண்டு கொண்டு தமது உயிரைவிடுவிக்க வானாவா
ங்கி ஒங்கித் தன்கழுத்தில்வைக்க, அரசர் எறிபத்தர்கைவானோடுபிடிக்க
எறிபத்தநாயனார், அரசர்திருவடிகளைத் தமதுமுடியில்வைத்து, வணங்கி
கிப்பணிய அரசரும் எறிபத்தநாயனார் திருவடிகளைத் திருமுடியிலினங்
கிப்பணியப் பரமசிவனார் திருவுள்ளத்தறிந்து அவர்திருவருளால், ஆகா
யத்தில் அரசரிவாக்கொன்று பிறந்தது.

உடனேபோகலோடு யானையுமெழுந்தது எறிபத்தநாயனார் புகழ்ச்சோ
ழரைப்பார்த்தார், அப்பொழுது தேவர்கள் பூமாரிபொழீந்தார்கள் இ
ருவரும் அசிரீரிலாக்கைத் துதித்தார்கள் சிவகாமியாண்டாருடைய திரு
ப்பூக்குடலையில் மலர்கள்கிறைந்தன, அதுகண்டு சிவகாமியாண்டாருந்
துதித்துநின்றார்.

பாகர்கள் யானையைநடத்திப் புகழ்ச்சோழரிடத்தில் வந்தார்கள். எ
றிபத்தநாயனார், புகழ்ச்சோழரை யானையின்மேலேறென்ன அரசரேறிய
ரண்மனைச்சென்றார் சிவகாமியாண்டாரும் போய்விட்டார், எறிபத்தநாய
னார், சிவகாலஞ் சிவனடியாருக்குத் திருத்தொண்டுசெய்திருந்து பின்பு
கையாளுச்சேர்த்து, பிறவித்துன்பந்தீர்த்து சிவகணங்களுக்குத் தலைவராக
விற்பிருக்கும் பேறுபெற்றார்,

திருச்சிறும்பலம்.

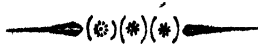

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏனாதிநாயனார் சரித்திரம்.

ஈழக்குலைச்சான்றொயினனார்வா மேனாதுகாதுநிறைவனீற்றைத், தாழ்த்தொழுமரபார்படைகளாற்றும் தன்மைபெறாவிரகூர்ச்சமரிற்றேறும், வாழ்த்தருநீறுசாகதக்கண்டு மருண்டார்தெருண்டார்வைவாள்விடார், வீழக்களிப்பார்போனின்மேயாக்கை விடுவித்தார்சிவனருளே மே வினாறே.

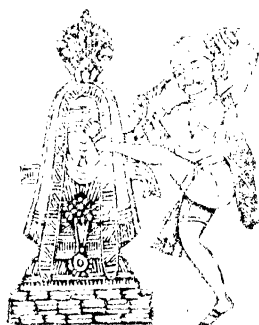
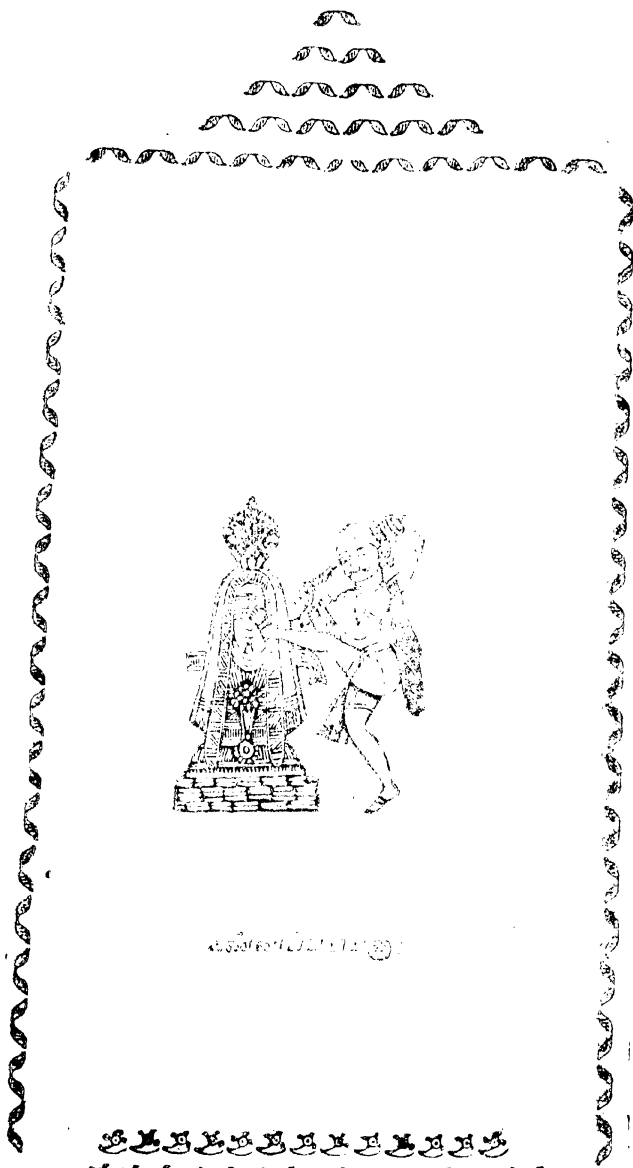
0

புலிக்கொடியும், வெண்குடையும், ஆத்திமாலையுமுடைய சோழரா சாக்கள் அரசானும் சோளதேயத்தில் எயிலினூரில் ஈழக்குலத்திலவத ரித்தவர், ஈழந்துறைகண்டவர், வாதவித்தைக்குரியவர், சான்றான ஏனா திராயனார் திருத்தொஷாழ்சிறந்தவர், வாள்வித்தையில்வல்லவர், சிவன டியாருக்குதவிசெயபவர், அத்திரசத்திர வாளாயுதவித்தையை அரசர்மு தலிய யாவர்க்குங்கறபித்தருளி அதனும் சீவனஞ்செயபவர், சத்துருக்க னும்புகழுமபடி வாழ்கின்றகாலத்தில் தம்முடையதொழிலில் பங்குபெற் றுக்கொள்ளத் தாயாதிமரபில்பிறந்தவனாகிய அதிகூரனென்பவன் வாள் வித்தையில் வல்லவனென்றும் தனக்குரிகராவ வுலகத்திலிலையென் றும் தன்னைமதித்துக் கெருவங்கொண்டு தன்னுடையதொழிலினது வரவு சுருக்கமாக ஏனாதிநாயனாருக்கே பெருக்கமாகக்கண்டு பொறுமையடைந் து தன்னினத்தாரோடு ஆலோசனைசெய்து ஏனாதிநாயனாரிடத்திற் போ ர்செய்யத்துணிந்து, தலைக்கடையினின்று அயரைப்போருக்கழைக்க ஏ னாதிநாயனார் சகலஆயுதங்களோடு யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டார்.

அதிகூர்ன் அவலோடுசண்டைசெய்து தன்சேனைகளையிழந்து தா னுங் தேற்றேடிப்போனான். ஏனாதிநாயனார் தேற்றவன் காணியாட்சி யைக் கைக்கொண்டு சிவதொண்டிசெய்து வாழுகின்றையில் அதிகூர்ன் ஏ னாதிநாயனாபுப் போரில்வெல்வது தன்னுலகாதென்றும் உண்மையாக ப் போர்செய்யப்போகாதென்றும், வஞ்சகஞஞ்சுங்கொண்டு திருமேனி யெங்கும் திருவெண்ணிறபூசிக்கேடகத்தால்மறைத்துஏனாதிநாயனாபு

சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்

சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்
சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்
சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்

கண்ணப்பநாயனார் சரித்திரம். ௩௩

பொதுவிடத்திற் போருக்குவாவழைத்து அதிகாலையில் இருவரும் வானுங்கேடகமுகம் கொண்டு எதிர்த்துப் போகையில் அந்நூன்மேலே போர்த்திருந்த போர்வைவைவாங்கிச் சிவனடியார்வேடங்கொண்டுநின்றான், ஏனாதிராயனார்பார்த்துச் சிவனடியாராகக் கொல்வது தருமமல்ல வென்று சைவானேயுங்கேடகத்தையும் விட்டு வின்றார். அந்நூன் தானே தத்தபடிதன் கைவாளால் ஏனாதிராயனானை வெட்டினான், கைலாயபதி காட்சிகொடுத்து ஏனாதிராயனானைச் சிவலோசத்திலேசுரூபபதவியையடைபுழம்படிநூலாள் செய்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணப்பநாயனார் சரித்திரம்.

>*<

வேடாதிமதியுதிப்பூவேந்தனாள் விளங்கியசெய்துண்ணனார்கள் னிவேட்டைக், காட்தில்லாயம்ஞ்சனமும் குஞ்சிதருமலருங்காய்ச்சினமென்றிடுதலசியுங்காளத்தியார்க்குத், தேடருமென்பலிலாறுதின் த்தளவுமளிப்பச்சீறு சிவகோசரியு தெளிவழிப்புண்ணீ, ரோடவொருகண்ணப்பியொருகண்ணப்ப வொழிக் கெனா மருள்கொடருகுநின்றோ.

சிலந்தி பாம்பு யானை இவைவூசிக்கப்பட்ட திருக்களத்தி. தலத்தில் உதிப்பூரொண்ணுமூரில், வேடர்குலத்தில் அதிபதியாகிய நாகனென்பவன் எல்லாமிருக்கனாயும் கொல்பவன், வில்விதையில் யாவனாயும்வெல்பவன், தீவழிபிற்செல்பவன், கொடுஞ்சொல்சொல்பவன், இவன்மனைவிதத்தையென்பவன் இவர்களருவரும் பிள்ளையிலலாமையால், சுப்பிரமணியர்கோயிலுக்குப்போய் பிள்ளைவேண்டுமென்று அதுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள், சுப்பிரமணியர் இவர்கள் செபத்தையுத் தபத்தையுங்கண்டுகளிகொண்டு வேடர்குலம்விளங்க லுருபுத்திரனைத்தந்தையாருக்கருளிச்செய்தார். அவர்திருவயிற்றி லொருகுழந்தைபிறத்தது- நாகன் குழந்தையையெடுத்தது முத்தங்கொடுத்துப்பாடினான். ஆங்கத்தக்கத்தாடினான். வேடர்கள்பிள்ளைகளைத் திண்ணன் என் னு நாடகரணஞ்சு

ட்டிஞர்கள் பலவகையாகவும் பூட்டிஞர்கள், பூசனைக்குத்தக்க வாசனை மலர்களைக் சுப்பிரமணியருக்களித்து பணிந்தார்கள்.

பின்னே பிறைபொலவளர்ந்துவருகையில் வேழிவர்குலம்பெருகையில் குழந்தைபுலிவாயிறகையை நீட்டி நாகன் தழைக்கொண்டு இனியிப்படிச் செய்யாதேயெனறடிக்கப் பின்னே தண்ணீர்போலக் கண்ணீவிட்டழத்தாய்துடைத்துவளர்க்கும்போது பின்னே பலகுறும்புசெய்துகாட்டி நற்புருது மிருகங்களையோட்டிக் கூட்டிப்பிடித்தடித்து வெட்டிக்கட்டிக்கொண்மிவரும். அதுகண்டு தாய்தகப்பன்மார் மகிழ்ந்து புசுழ்ந்துகொண்டார்கள். நாகனும் திண்ணப்பொன்னும் கண்ணப்பருக்கு விஷிந்நையாரம்பமென்று தண்ணினத்திற்கு மழைச்சுனத்திற்கு மாணனுபவிவிக்க இனசலங்கள் வந்தார்கள். கன தனங்களைத் தந்தார்கள். நாகன் விட்டில் பசித்தார்கள் யாவருந்தேனுந்தினைமாவும் புசித்தார்கள். வாதியமுழங்கினார்கள், நவமணிகளைத் தானம்வழங்கினார்கள். ஆயுதவித்தைகைக் கண்ணப்பசுவாமிக்குப் படிப்பித்தார்கள். வில்லம்புகளைப்பிடித்தார்கள். கண்ணப்பர் தனுர்வேதத்தை ஆசிரியரிடத்துப்பெற்று விதிப்படி கற்று, அதில்பயிற்சியு முயற்சியுமடைந்தார்.

நாகன் பலமலைகளிற் சிலையெடுத்துவேட்டையாடிக் காட்டைக்காத்துவருகாரி லொருநாள், வேடர்களெல்லாருஞ்சேர்ந்து களிகூர்ந்துதங்கள் குலத்தலக் கதிபதியாகிய நாகராசனிடத்தில்வந்து எங்களாண்டவரோ, நாமுடைய குறிச்சிகளில், யானை - யாளி - சிங்கம் - புலி - பன்றி - காடிகடமை - மான் - காட்டுருமை - முதலிய மிருகங்கள் பலனையழித்தின்றன அவைகளைபிடிக்க உமடிக்கவும் அம்பெய்யவும் உயிர்க்கொலைசெய்யவும் வேட்டைக்கெழுந்தருளுஞ்சுவாமியென்று சொன்னபோது நாகன் என் குலவேடர்களோ குறிச்சிநாடர்களோ எனக்கு வல்லமையில்லாமையாலும், மலையாளுகைக்குப்புத்திசெல்லாமையாலும்வாஸிபமானது கில்லாமையாலும்விருத்தவயதினால் யானைன்றையும்கொல்லாமையாலும்என் அரியதிருமகனாகிய திண்ணனை உங்களுக்கு இராசனாகப்பட்டங்கட்டுவிக்கிறேன் அவனைக்கொண்டு மிருகங்களை வெட்டுவிக்கிறேன், நீங்களாவரும் அவன்கட்டளைப்படி கில்லங்கள் அவனையே துணைக்கொண்டுசெல்லுங்கள் என்றுசொல்லிக் குறத்தியை அழைத்துக்குறிகோட்டுத் திண்ணமேலையாளுகைக்கு இராசனாகிக்கிணைநோக்கி அப்பாமகனை என் குலக்கொழுந்தே தப்பாமல் அரசாளென்றுவாழ்த்தினான். கண்ணப்பசுவாமிபிதாவினுடைய பாதாவிந்தங்களை மனதாளினைத்து வாககாற்றுவித்துக்காலத்தாழ்மணிந்து தேவர்திருவாக்குக்கு எதிர்வாக்கில்லால் நடப்பேன் என்றார்.

கண்ணப்பநாயனார்சரித்திரம் ௩௫

நாகன் பட்டணத்துக்குரிய உடைவாளையும் தோலுடையைக்கொடுக்கத் திண்ணன்னென்னுங் கண்ணப்பசுவாமிபெற்று உதயகாலையில் அத்திராச்சாலையில் சென்றுநின்று ஆயுதங்களையெடுத்து அனாயிற்றெழுதித்து வேடருடன்கூடி மிருகங்களைத்தேடிவேட்டையாடப்போயினார் திண்ணப்பநாயனாரும் வேட்டைக்காரரும்பற்பலமிருகங்களைக் கண்டதுண்டமபண்ணி பிணக்குவியலாகக் குவித்தார்கள். கண்களில்லாமல்வித்தார்கள் வெட்டையிலிளைத்துங் சுளைததும் வேடர்கள் பலதிக்கிலுமோடினார்கள் மிருகங்கூட்டங்களைத்தேடினார்கள் - தேடுவோரில் கண்ணப்பசுவாமிக்குமுன்னே ஒருபன்றிவந்தது அவர் அம்பாவினார் தது அப்பன்றியைத்தொடர்ந்து கண்ணப்பர்செல்லுமாபோது யாவருமவழிதெரியாமற் பிடுங்குவார்கள் நானனும் காட னும் அவர்நடந்தத் திருவடிமுற்றிகளைத் தெரிந்தபகை.

பன்றியுபவெருக்கத்தில் ஒருமரத்தினடியிலே நின்றுது கண்ணப்பர் அதை உணருவாளினுமருத்தது. நாணன் கண்ணுடனே சுவாமிருத்தியபன்றி யாச்சரியமுடையதென்றான். இருவரும் சுவாமிபசி நமக்குண்டாயிருக்கிறது, இப்பன்றியைச்சொடுப்பொசித்துத் தாகந்தீர்த்த தண்ணீர்குடித்துப் போவோமென்றார்கள். கண்ணப்பர் தண்ணீர்நகுண்டென்றார் நாணன் இம்மலைப்பக்கத்தில் பொன் முகனியறுஇருக்கிறதென்ன-கண்ணப்பர் பன்றியையெடுத்ததுக்கொண்டு வாருங்களைன்று ஆற்றிற்சேர்ந்து, காடா இப்பன்றியைகட்டுவைத்திரு-நானும்- நாணனும் இம்மலையில் சுவாமிசயககண்டு தரிசித்து வருகின்றோமென்று போய-காளத்திமலை யடிவாரத்திற்சேர்ந்துமகிழுகூர்ந்து உள்ளமுருகி அன்புபெருகி மலையின்மேலேறி முதற்கடவுளாகிய சுவாமியைக்கண்டுதிருமேனியையடைத்து இருகையாலிளைத்துக் கண்ணீர்விட்டமுதார் பலதாமுந்தொழுதார். பின்பு நாணனைப்பார்த்து நாண, சுவாமிக்குநீர்வார்த்து மலர்சேர்த்துப் பூசித்தவர்யாரொன்ன அவன்முற்காலத்தி லுமதுபிதாவோயி நாங்கள்வருகையில் ஒருபிராமணன் இப்படிச்செய்தானென்றான் திண்ணனார் தாமுமப்படிபூசிக்க யோசிக்கலானார், மேலுங்குடி மித்தேவராகிய சுவாமியைக்குறித்து எனதுதெய்வமே, ஐயே, இக்காட்டிலேதனித்திருக்குநீர், உமக்கிறைச்சிமுதலிய உணவு கொடுப்பாநில்லையெயென்று அன்பாலுருகி இறைச்சிக்கொண்டுவர விரும்புவார், சற்றுத்தூரம்போய் திரும்புவார் - சுவாமியைக்கட்டிக்கொள்ளுவார் - பசித்திருக்கின்றென்று துள்ளுவார் - பலதரமழுவார் - சிலதரந்தொழுவார் வலம்வந்துவிழுவார் அலமந்தெழுவார் - உணவுதரச்செல்லுவார் சுவாமி இதோவருவேன் வருகீவன் போசனந்தருவேன் தருவேனென்றுபன்வீட்டித்திற்சென்று நிற்கையில் காடன் நாணனைநோக்கி இந்நோந் தா

மதமென்ன வென்றான், நாணன் திண்ணனார் கடவுளுக்கடிமையானான்
ன்று சொல்லிக் கொண்.

காடல் திண்ணனாரே என்ன செய்துவிட்டார் - ஏன் பயிச்சியங்கொ
ளப்பட்டுள்ளார் என்றதைக்கோமல் திண்ணர் பன்றியிறைச்சியையரிந்
து நல்லதைத்தெரிந்து அம்பிசில்கோத்து நெருப்பிற்காய்த்து வெந்தப
தங்கண்டு உட்கொண்டு உருசிபார்த்துத்தீர்த்துக் கல்லைவைத்து அதிலி
றைச்சியைவைத்து, மற்ற இறைச்சிகளைச் சிதறியுசறி வேடனாததுற
ந்து மறந்து சுவாமிக்குத் திருமஞ்சனமாட்டப் பொன்முகலியாற்றின்
சலத்தைக்கண்டு வாயினுட்கொண்டு புட்பவகொடுத்துத் தமதுதலைம
யிரிலேதெடுத்து ஆற்றைநீங்கித் திருக்காளத்திமலையிற்சேர்ந்தார்.

காடலு நாடலுத் திண்ணனார் வெறிகொண்டார் இவரிடம்மை யண்
டார் என்று இச்செய்தியை நாகராசனுக் கறிவித்துத் தேவராட்டியைக்
கொண்டு பைத்தியத்தைப் போக்குவோ நீக்குவோமென வேடர்களி
யாவரும்போனார்கள். இதுநிற்கத் திண்ணனார் காளத்திநாதரைப்பார்த்
துச் சேர்த்தனைத்துக்கொண்டு சிவகோசரியானொன்னும் பிராமணரால்
சார்த்தப்பட்டமலாகளைத் தமது செருப்புக்காலாலேகீழ்முறிமுத்தள்ளி
வாயில்வைத்திருந்த நீண்ட அபிஷேகமாட்டினார் தமதுகாத்திலிருந்த ம
லர்களைத் திருமுடிக்குச்சுட்டினார்-கல்லையில்வைத்தமாமிச நல்லதென
க்காட்டினார். அன்புடன் திருவாய்க்குட்டினார் பகற்காலப் போயிற்று-இ
ராக்காலமாயிற்று - திண்ணனார் சுவாமிமருதில் மிருகங்கள் கிடாமலு
ம் வரவொட்டாமலும் விஸ்வைதநங்கி உடைவானையோங்கிநின்றார். சு
ண்ணப்பராசிப சிண்ணனார் - விடியற்காலையில் அடர்ந்த சோழையில்சு
வாமிக்கு உணவின் பொருட்டு வேட்டைக்குச்சென்றார். சிவகோசரியா
ரும் சுவாமிசங்கிக்கு முன்மலர்முதலியன கொண்டு வந்துநின்றார் - அ
வர் சுவாமிக்குமுன் என்புமாமிச முறிநக்கக்கண்டு அன்புகொண்டு யா
சிப்படிச்செய்தார் என்றவைதான் - இவரல்லிடத்தில் அசுத்தங்களைநீக்
கிச் சுத்தங்களாக்கிப் பொன்முகலியாற்றி ஸ்தானஞ்செய்து நன்மலர்
கொயது சுவாமிக்குத்திருமஞ்சனமாட்டி நன்மலர்குட்டி விதிப்படிபூ
சைமுடித்துச் சிவகோசரியாமுனிவா போய்விட்டார். திண்ணனார் வ
னவேட்டையாடி இறைச்சிகளைத்தேடிப் பாகமாக அஹமத்துச் சமை
த்துச் சுவாமிக்கு முன்போலப் பூசைபண்ணி அன்பாகவெண்ணிப்
படைத்துநின்றார். காளத்திநாதரும் அன்பாகத்தின்றார். இப்படி ஆ
றநாள் சுண்ணப்பர் செய்துவருகையில் சிவகோசரியார் வந்து சுவா
மி - தினமிப்படிச் செய்தால் மனமெப்படிப் பொருந்துமெனக் கு
றையோடு முறையிட்டிப்போக அவர்களுவில் காளத்திநாதர் எழுந்த
ருளிச் சிவகோசரியாரோ திண்ணனென்றோருபத்தன் என்னிடத் தன்

கண்ணப்பநாயனார்சரித்திரம் ௩௭

புள்ளவன் என்முடியிற்பூவை அவனடியினும்தன்னுகிறது சுப்பிரமணியர் மார்புமேலுந்தோள்மேலும் வினையாடுகிறத்திலுமிருந்த சுகமாகவிருக்கின்றது. அவன்வாயாற்கொணர்ந்துவிடுந் தண்ணீர் ஆகாயகங்கையைப் பாக்வினு மதிசுகமாகவிருக்கின்றது, அவன் பென்றுதின்று படைத்தமாய்சும் இருடிகளையாகப்பலியைப்பார்க்கினு மேலாகவிருக்கின்றது-அவன்வைப்பச்சொல்லச் செட ன்தன்னுலு முடியாது - கண்ணப்பனாகிய நிண்ணன்செய்யுங் கிருத்தியங்களைச் செடிமறைவிலிருந்துபார்ப்பாயாக உனதுசந்தேகந தீப்பாயாகவென்று திருவருள் செய்தார்.

சுவாமி திருவாக்கின்படி சிவகோசரியார் மறுகாங்கையிள்ஆசையோடு பூசைமுடித்துச் செடிமறைவி லொளித்திருக்கையில் நிண்ணனார் வேட்டையாடி வாய்க்கினியவிதைச்சிகலோ இரும்பதந்தெய்து கா லேயிற்பெய்து சிலவிலக்கத்தின்முன் வந்துகின்றார். அப்பொழுது சுவாமி சிவகோசரிமுனிவர்க்குக் கண்ணப்பர்சுவாமி னன்பைக்காட்டும் பொருட்டுத் தமதுதிருக்கண்களில் ஒருகண்ணில் உதிரஞ்சொரியக்காணப்பட்டார், இதைக் கண்ணப்பர்கண்டு சுவாமிக்கிப்படிச்செய்தவர் யானென்று கூங்களைமுறித்து செறித்துப் பல்லைநீடித்துத் துடித்துக் கிழேவிழ்ந்து எழுந்து உருண்டிரண்டு துக்கித்து வேட்டாவிப்படிச் செய்தாகக்ளா மிருக்க ளிப்படிச்செய்தனலொகென்று திடுக்கெட்டு மோடித்தேடி யொருவருமகப்படாமையால் சுவாமிமுன்வந்து இருதயநொந்து கண்ணிலிருந்து வருமுகிரத்தைத்தொடைத்தார். பலமருந்து தேடிப்பார்த்துவார்த்தார் உத்தரநிறகண்டில் ஸ்ரீயோ. ஸ்ரீதென்ன தொ ல்லையென்று நிசால்லி ஊனுக்கடனே மருந்தாமெனத் தன் கண்ணைப் பேர்த்துச் சார்த்துவேனென்று தமதுகையிலிருந்த அம்பிஞ்ஞலே ஓற்றைக்கண்ணைச்சாத்தினார்.

சுவாமி ஒற்றைக்கண்ணிலு முகிரஞ்சொரியக்காட்டினார். அதுகண்டு நிண்ணனார் பெருமகிழ்ச்சியுடனே தன்ஷிடக்காலச் சுவாமிக்குப் புண்ணுன் கண்ணிற்குரியாகவைத்து - மற்றொருகண்ணையும் அப்பாற்பிடுங்கும்போது திருக்காளத்திநாதர் திருவாக்குக் கண்ணப்பா-கண்ணைப்பிடுங்காதேயென்று பிறந்தது. பின்பு கண்ணப்பர்சுவாமி திருக்காங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு கண்ணப்பர் எனதுவல்லப்புறத்தி லிருப்பாயாகவென்று காக்கிக்கொடுத்தருளினார்- சிவகோசரியர் மகிழ்ச்சியாகப் பார்த்திருந்தார் - தேவரும் பூமாரிபெய்தார்கள். யாவருந்திசெய்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குங்கிலியக்கலையநாயனார் சரித்திரம்.

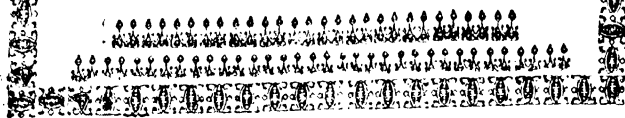
சீலமவிதிருக்கட லூர்கலையனார் திகழ்மறையோர் பணிவறுமையி
றையாமுன்னே - தாஸ்யைநெற்கொளவென்று வாங்கிக்கொண்டு சங
கையில்குங்கிலியத்தாற் சார்ந்தசெல்வர்-ஞாலநிகழ்திருப்பனந்தாணாத
ர்நேரோ நாபதியுந்தொழக்கச்சானயந்துபோதப்-பாலமுதமுண்டாரும்
ரகமெய்திப் பரிந்தமுதுசெயவருள்சேர் பாண்மையாரோ.

சோழதேயத்தில் திருக்கட லூரென்னுந்தலத்தில் பிராமணகுலத்
தில்பிறந்தவர் வேதத்தில்சிறந்தவர் சிவனடியார்களைப் போற்றுகின்றவ
ர்-யாவர்வறுபமகளையுமாற்றுகின்றவர். மாயாபந்தங்களைத் துற்றுவிடுந்
வர்-உண்மையேசாற்றுகின்றவர்-குங்கிலியக்கலையநாயனார் என்னும்பெ
யர்பெற்றவர் திருத்தொண்டிசெய்யுற்றவர்- இவர் திருக்கட லூர்ச் சிவா
லயத்தில் பாமசிவனுக்குக் காலையுமாலையும் சாம்பிராணித்தூப மூட்
டுகிறவர் - கருப்பூரத்தீபமும் காட்டுகிறவர் - பஞ்சாக்கரத்தை மனதி
லேஜீட்டுகிறவர் - இந்நாயனார் பத்தியைச்சொதிக்கவும் அன்புநிலைமை
பேதிக்கவும் - வறுமைதொடர்ந்து வாதிக்கவும் உண்மையாகச்சாதிக்க
வும் - கைலாயபதிக்குத் திருவுளமிசூந்து துன்பமோங்க இன்பநீக்கச்
செய்தார் - ஆதலால் வறுமைப்பட்டும் பெருமைவிட்டும் - குங்கிலியக்
கலையநாயனார் சிவபணிவிடைகளைத்தள்ளவில்லை மனதிற்களங்கன்கொ
ள்ளவில்லை. நாளுக்குநாள் செல்வமெல்லாமொழிந்தும் பண்டமெல்லா
மழிந்துப்போகப் பசிமேலாக மக்களும்மனைவியுந் துன்பப்பட்டார்கள்
இவரிடத்துவந்தவினங்களு மத்துன்பத்திற்கெட்டார்கள்.

இப்படி இரண்டுநாள் பட்டினிகிடக்கையில் சிவபணிவிடையுட
க்கையில் நாயனார்-மனைவியார்-மக்கள். முதலானவர்கள் பசித்திருக்கிற
தைத்தெரிந்தும்-யாவர்க்கு முழுதுபடைக்கப்பரிந்தும் - னுதுதிருக்க
முத்தில் கணவனுல்தரிக்கப்பட்ட தாலியைஅவிழ்த்துத்தன்னாயகர்கை
யிற்கொடுத்துச் சுவாமி-இதைவிற்று நெல்வாங்கிவாருமென்றுசொல்ல-
அவர் நல்லதென்றுவாங்கிச்செல்ல-ஒருவர்த்தகன்-வாசம்விசும் சாம்பிர
ராணிபொதி எதிரில்கொண்டுவரக் குங்கிலியக்கலையநாயனார்பார்த்து வி
லைதிர்க்குது தாலியைக்கொடுத்துப்பொதியையெடுத்துக்கொயிற்சே

முன்பில் யக்கலையநாடார்

மானக்கஞ்சா நாயஞ்சரித்திரம் ௩௯

ர்த்துக்கட்டிகளைப்பேர்த்துச்சுவடிக்ருப்பூஜைவேத்தியவேளையிலே சாமபிராணித்துபமணக்கும்படிககாட்டிமுற்றதைப்பூசா தீரவியச்சாலை யில்வைத்துப்பூட்டித் திருச்சந்தியிலே அன்புபெருகவும் அகமுருக வும் கடவுளகிருபைதருகவும் பத்திமேற்கொண்டவருகவும் இலச்சை கீங்கி இச்சையோங்கியிருந்தார்,

திருக்கடவுரிலெழுந்தருளிய பாமசிவனார் திருவருளால் அளகாபு ரித்தலைவனாகிய குபேரமுனவன் தன்னுடையதிரவியங்களைக் கொண்டு வந்து குங்கிலியக்கலையநாயனார்விட்டில், மேட்டில் அளவும்படி நெற் குவியல்களையும்பொற்குவியல்களையும் அணிக்குவியல்களையும், மணிக் குவியல்களையும் நிறைத்தான் - எங்குமிறைத்தான் - அன்றிராத்திரிராய னார், பெண்சாதியும் பிள்ளைகளும் பசித்துநித்திரை செய்கையில் பாம சிவனார்நாயனார்மனைவியார் சொப்பனத்தில் செல்வநிறைந்திருக்கிறதெ ன்றுசொல்ல. அம்மையார் மெல்லவெழுந்திருந்துபார்த்துப் பூரித்துக் கடவுள்செயலென்றுவிசாரித்து நித்தனையிலலா வந்தனைசெய்து தன்க ணவருக்குத்திருவமுது அமைக்கச் சமைக்கத்தொடங்கினார். சுவாமி த மதுசந்தியிலிருக்கும் குங்கிலியக்கலையநாயனா ரிடத்திலும்போய் நாய னாரோ கீர்பசித்திருக்கிறார் பாலோடன்னம் பொசித்துவர வீட்டிற்குப் போவென்றார்.

நாயனார் சுவாமிசொற்படிக்கேட்டுக் கோயிற்பொற்படியில்நின்று ம திகெதிரிந்து அதுபுரிந்து தமது திருமனையிலேதுழைந்து விழைந்துநாங் குநிறைந்தசொத்துக்களையும், முத்துக்களையும், அணிகளையும் மணிக ளையும்பார்த்தும், ஆசைநீர்த்தும், இல்லாழ்க்கைக்குத்தக்க மனைவியை கோக்கிஇப்பாக்கியம் ஏதென்றுகேட்க மனைவி சிவனதுதிருவுளச்செ யலென்னநாயனார்கேட்டுநற்பத்தியும் விற்பத்தியுமில்லாமல் உற்பத்தி யான இந்நாயின்பொருட்டு இப்படிச்செல்வங்கொடுத்த கடவுளைப்ப டித்துதித்துப்பாடத் திறமுடையவன் என்றுசொல்லிச் சிரமேற்காம் வைத்துத் தோத்திரம்பண்ணினார், மனைவிபார் கலத்தைச் சுத்திசெய்து ஜலத்தைக்கொண்டு அன்னமுகவிய பதார்த்தங்களைச்சமைத்தும் பால் தயிர்-நெய்-பழவகை- பணிகாங்கனமைத்தும் - சிவனடியார்களை உண் ணச்செய்தும் தாங்களுண்மும் வருங்காலத்தில்.

திருப்பனந்தான் என்னுந்தலத்தில் பூமிபுகழுஞ்சிவலிங்கசுவாமி யானவர், சாயந்திருக்கக்கண்ணிசோழமகாராசன்விசனங்கொண்டு தன் னுடையயானைகளையும், சேனைகளையுங்கொண்டு வடங்கொண்டுபூட்டித் திடங்கொண்டிழுத்தும் இலிங்கஞ்சரித்திரமையால் இரவும்பகலும்அ திகவிசனப்பட்டிருக்க, அவ்விசனத்தைக் குங்கிலியக்கலையநாயகை

ளவிப்பட்டுத்திருப்பனந்தாளில் எழுந்தருளித் துன்பமடைந்துமிடை, ந்து நம்முடையகழுத்தில் இச்சையோடு கச்சைமாட்டிச் சுவாமி திருமேனியிலும்பூட்டிவழுக்கில்லாமலிழுக்க, மகாலிங்கம் அமர்ந்துநிமிர்ந்தது, அசுரர்கூட்டங்கள் சூமாரிபொழிந்தார்கள். நர்கூட்டங்கள் சஞ்சலத்தினின்றொழிந்தார்கள் சேர்முகாராஜன் குங்கிலியக்கலையநாயனார் அடியைமுடியில்வைத் தாடிப்பாடினார், குங்கிலியநாயனார் அரசனைச்சாத் திரவிதிப்படி தோத்திரஞ்செய்தார், சோழமகாராஜன் சிவசந்நிதிப்பணிவிடைகளைத் தெரிந்து புரிந்துபத்திசெய்து சித்திபெற்றிருந்தார்.

குங்கிலியக்கலையநாயனார், பாமசிவனார் இணையடிக்கைத் துணையென்று பணிந்து சிலகாலம்போக்கித் திருப்பனந்தானை நோக்கி வந்துநி ருத்தொண்டுசெய்திருக்கையில் சைவசமையக்கலையநாயகிய திருநாளை சமபந்தசுவாமியும் அப்பாச்சுவாமியும் எதிரில்வாக்கண்டுஎதிர்கொண்டு சென்றமீன்று நாயனார் இணக்கமாகவந்தனம்வணக்கமாகத் தந்தனம்எனச்சாற்றிப்போற்றி இருவரையும் கல்லமுதுபடைக்க இல்லமதில் அழைத்து அகமுநங்களித்துத் திருவழுதனித்துப்பூசித்துநேசித்துச்சிவகன்தவாசித்து இருவாதிருபையும்பெற்றுப் பாமசிவத்தி லன்புற்றுத்த ன்னொலியம்வளவு சிவாலயங்களுக்குப் பொற்பணி கற்பணிபடத்திக் காலங்கடத்தி எயிலாடிருக்கும் கயிலாயஞ்சென்றார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கஞ்சாறநாயனார் சரித்திரம்.

*

கஞ்சகர்மானக்கஞ்சாறனார் சர்க்கா தன்மகள்வறுவையணங்காண நாதன் வஞ்சமலிமாணீரத்தலைவனாகி வந்துபுகுத்தவன் எனமகிழ்ந்து நோக்கிப், பஞ்சவடிக்காமென்னவரிந்துகீடும் பததொகிர்மறைநதி னைவன்பணித்தவாக்கா, லெஞ்சலில் வண்குழல்பெற்ற பேதைமான் தமையர்மொழுவியருளெய்தினோ.

(1)

*

திருக்கஞ்சாறையில் வேளாளமரபில் உற்பத்தியானவர், தலைமை பொருத்திய தலைமைதிருந்திய பாம்பனாடிபுறைய, அரசர்களுக்கும்

மாணக்கஞ்சரமாயிடு

மானக்கஞ்சாறநாயனார்சரித்திரம். ௪௩

ரி யானவர்- மானக்கஞ்சாறநாயனார் இவர் பத்தியிலும் புத்தியிலும்- புத்தியிலும் - சத்தியிலுமிருந்தவர்- வல்லமையாவுக்குந்தருந்தவர் - சிவனேவல்லவன் அவனேநல்லவன் எனத்துதிக்கிறவர்- அடியார்திருவடிகளை முடிமேலேபதிக்கிறவர்-சிவபணிவிடைகளைவிடாதிருக்கிறவர். அவமானதொழில்களைத் தொடாதிருக்கிறவர். யாரொதைக்கேட்கினுந்தருகிறவர் - தரும மேன்மேலுஞ்செய்துவருகிறவர் - அளவீலாச்சம்பைதையுடையவர் - இந்நாயனார், தம்முடைய குலம்விளங்கப் பிள்ளையில்லாமையால் சிவனைக்குறித்து நன்மலர்பறித்துச்சாத்திரவிதிப்படிதோத்திரஞ் செய்தார். பூசைசெய்த அருமையினாலும் பெருமையினாலும் சுவாமிக்குண்டான திருவருளால் நாயனாரிடத்தில் அற்புதகம்பு முள்ளமனைவியார்திருவயிற்றில் அழகெல்லாந்திரண்டிருவருக்கொண்டுஒருபெண்குழந்தைபிறந்தது. அதனால் மாதா பிதாக்களுடைய மனக்கவலையிறந்தது - குழந்தையைப்பாராட்டிச் சீராட்டித் தாராட்டிப் பணிநீராட்டிச் செழுமையாகவும் கொழுமையாகவும் வளர்த்தார்கள் அதுநற்பருவநாலத்தில் பொற்பணிகற்பணி யலங்கரித்து நல்லுடைமெல்லுடை தரித்துப்பாங்கிமார் குழந்துவரும்படி வாழ்ந்துவரும்போது, மானக்கஞ்சாறநாயனார் அருமைத்திருமகளை ஏயர்கோன் தம்முடைய குமாரனாகியகலிக்காமநாயனாருக்கு விவாகமுடிக்க விருத்தாகள்மணம் பேசுவந்தார்கள், மானக்கஞ்சாறநாயனார்வந்தவர்களுடன் கலந்து தன்குலமாகையால் நன்குல மென்று பெண்கொடுக்கச் சம்மதித்தார். விருத்தர்கள் இச்செய்தியை ஏயர்கோனையனாருக்குப்போய்ச் சொன்னார்கள். அவர்கேட்டிமகிழ்ச்சியடைந்தார்.

மானக்கஞ்சாறநாயனார், பூதேவியையும் சீதேவியையும் பழிக்கும் அழகுபொருந்திய மாணிக்கவிளக்கம்போன்ற தம்முடைய மகளுக்குத் திருமணமுடிக்கத் தன்னுடைய வீடெங்கும் நாடெங்கும் இச்சையோடு பச்சைப்பந்தலிட்டுப் பொற்பாலிகை பூரணகலசம் பொன்விளக்கு முதலியன பரப்பி யாவுங்குறைவில்லாமலநிரப்பிப்பெண்ணைத்திருமணக்கோலமாகச்சிங்காரித்து மனம்பூரித்து இருக்கையில், பரமசிவனார் சிவதவமுனிவராகத் திருவுருவெடுத்துமானக்கஞ்சாறநாயனார் திருமனைக்குள்வர நாயனார் பாசமாகவுநேசமாகவும் முனிவரைப் பணிந்து திருவடியையமுடியிலணிந்து நிற்கையில் முனிவர் நாயனாரோ, கலியாணம் யார்க்கென்னையனார் தம்முடையமகட்கென்றுசொல்ல அவர் ஆசீர்வதிக்க நாயனார், மணக்கோலமானமகளை வரவழைத்து முனிவர்திருவடியில்வணங்கச்செய்தார். முனிவராகவந்தசுவாமி, பெண்ணின் கூந்தலழகைக் கண்டுமானக்கஞ்சாறநாயனாரோ, உம்முடையமகட்கூந்தலைக்கொ

மெப்பிரானல் நம்முடைய பஞ்சவடிக்கயிற்றுக்குத் தக்கதாகவிறுக்கும் என்றுசொல்ல நாயனார் அதனியந்தபத்தியுடனே வானையுருவிக்கூந்தலைக்கொத்தாக அமுத்து முனிவர்கையிற்கொடுக்கச் சுவாமியாங்குகிறவர் போல மறைந்து பார்ப்பதிசமேதராய் இடபவாகனராய் முன்னேவந்து தரிசனை தந்து நிம்மையில் மானக்கஞ்சாறநாயனார் ஏன்னையனே ஒப்பில்லாமெய்யனே என்னாண்டவா தில்லைத்தாண்டவா வந்தனம் வந்தனம் என்று விதியொடு துதிசெய்தார் தேவர்கள் கற்பகமலர்மழை தூவினார்கள் - யாவறுமான் க்கஞ்சாற நாயனரைப் புகழ்ந்துகூவினார்கள் - சுவாமிநாயனாருக்கருள் செய்தார். பரமசிவத்தினருளால் பெண்ணிற்கும் அறுபட்டகூந்தல்வளர்ந்தது. கலிக்காமனானாரை வந்துசேர்ந்தார், பெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொண்டு மனங்களிகூர்ந்தார். மானக்கஞ்சாறநாயனார் சிவபதஞ்சார்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

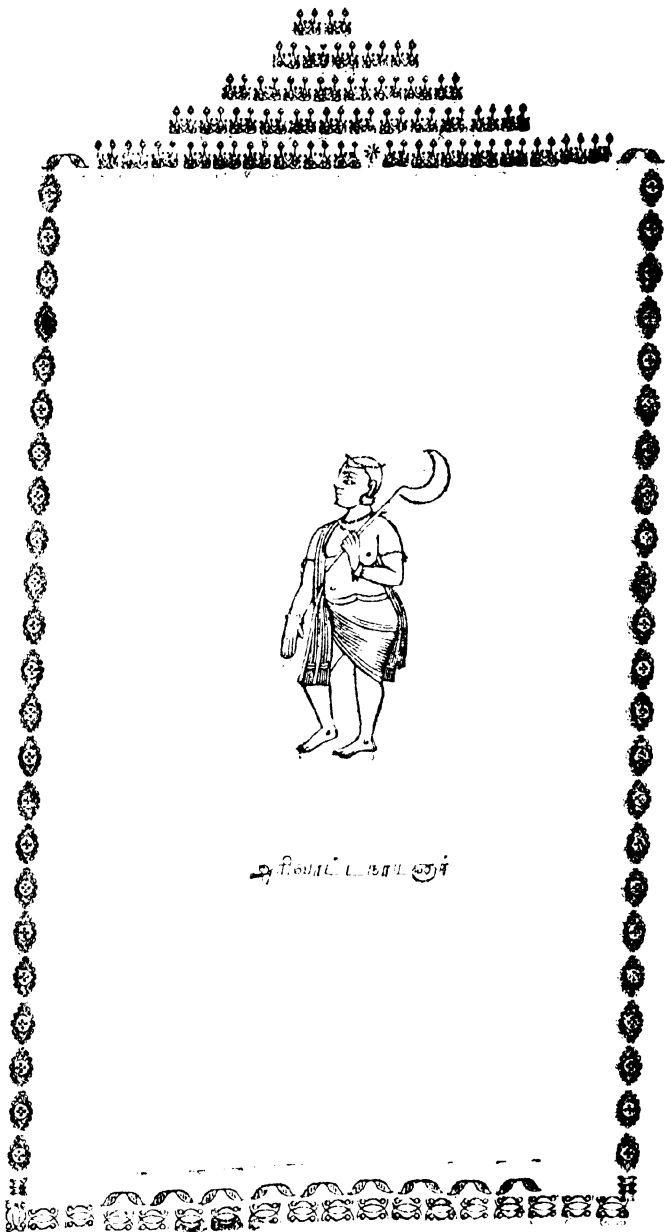
திருச்சிற்றம்பலம்.

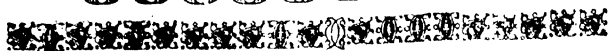
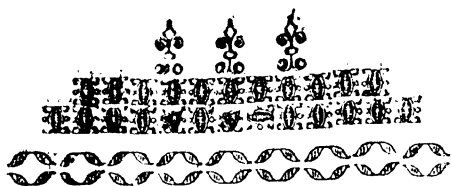
அரிவாட்டாயநாயனார்சரித்திரம்.

—(*)—

ஆழந்தகாலேரிசூழ்த சோழவளநாட்டில் திருக்கண்ணமங்கலத்தில் வேளாளர்குலத்தில் தாயனார் என்றொருவர் கருமத்தை நீக்கித்தருமத்தைநோக்கிகடக்கிறவர். பரமசிவத்தி லன்பு நிலைமைகொண்டவர் - திருத்தொண்டிலே சிலைமைகொண்டவர் - குபேரபாக்சியமும் - பத்திவையாக்கியமுமுடையவர் - சிவசந்நிதிக்குப் பூசைகைவேத்தியமும் - சிவனடியார்களுக்குத் திருவமுதும் - நடத்திவருநாளையில்கைலாயபதியானவர், தாயனார்பத்தியை யறியும்படிக்குச் செல்வ மெல்லாமாறவும் வறுமைமேன்மேல் வளர்ந்தேறவும் எண்ணினார், எண்ணியபடிபண்ணினார், நாயனார் செல்வமழிந்து மொழிந்தும் - இவ்மனஞ்சலியாமல் நலியாமல் முன்னிருந்த பத்தியிலும் பின்னிருந்தபத்தி மேற்பட்டிருந்தது. தாயனார் வறுமையடைந்து கூலிக்குச் சென்றெல்லறுத்து அன்றைக்கன்றுவருங்கூலிநெல்லை அரிசியாக்கித்திருவமுதுசமைத்துக்கவாமிக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் படைத்துவருவார். காரநெல்லறுத்துக் கூலியாகவருநெல்லை தமக்குப்போசனத்திற்குவைத்துக்கொள்வார்.

தாயனார், ஒருநாள் வேலையுக்கிடையாமல் கூலிநெல்லு மகப்பட்டா

சூரபாண்டியன்

சூரபாண்டியன்

மல் பசித்திருக்கையில் இவரன்பிற்குரிய கம்புடைமனைவியார்க்கொகொய்து பாக்குச்செய்துகொடுக்க இருவரும்பசித்துப் பொசித்து நித்தியகடமைதவறுது நடத்திலருவார்கள். கீளாயங்கிடையாமல் தண்ணீரையள்ளிக்குடித்துத் திருப்பணிவிடைசெய்து முடித்துச்சிவனுக்கும சிவனடியார்களுக்கும் குறைவில்லாமல் நிறைவாகத்திருவமுது கூலி வேலை செய்து நடத்திவருங் காலத்தில் தாயனார் சாம்பசிவமூர்த்திக்குத் திருவமுதுபடைக்கச் செந் நெல்லரிசியுந், மாவடுவும் செங்கீளாயும், கூடையில்வைத்துச் சுமந்து கொண்டிபோக மனைவியார் பின்னாலே பஞ்சகௌவிய மெடுத்திடுகொண்டுபோனார். தாயனார் பொசிப்பில்லாமையால், சரீரம் உலர்ந்து புலர்ந்து தாளினிடுத்துத் தோளினிடுத்துத் தள்ளாடிப் பூமியில்விழுந்தார்.

அவர்மனைவியார் பஞ்சகௌவியமுடையகலயத்தை வைத்திருந்த கையால் நாயகனாகக்கட்டிக்கொள்ளப்பஞ்சகௌவிய மெல்லாங்கமரில் விழத் தாயனார் இனிச்சிவசகரிதிக்குப்போயென்ன செய்கிறது எல்லாம் வினா யிற்றுக் கமரிப்போயிறுறையையோதெய்வமே என்ன செய்வேன், சிவபணிவிடைதவறிவிட்டது. என்மீத்யுக்கெட்டது. இவ்வினா யினை வையேய்வதொன்றையுந் செய்யேன் என்று அர்வானெடுமித்துக்கழுத்தை யறுத்துக்கொண்டார். அப்பொழுது அந்தகமரிவீருந் து சுவாமி திருக்காமமும்பித் தாயனார் அரிவாள் பிடித்த கையைப்பிடித்தது சுவாமி மாவடுவைக்கமரிவீருந்து கடித்தசத்தமும் விடேலெனக்கேட்டது.

தாயனார்பயங்கொண்டு நயங்கண்டு துன்பம்பறக்க இன்பஞ்சிறக்கப் பரமசிவத்தைக்குறித்து என்னுலதெய்வமே. சிவானந்தமே பேரின் பவெள்ளமே-இருபாசமுத்திரமே-தோத்திரம்தோத்திரமெனத்துதிசெய்தார். பாமேச்சுார் பார்ப்பதிதேவியாரோடு அந்நிறம்போல நந்திவாகனத்தேறிக்காகுகொடுத்து இருவையுக்கையத்திற் கழைத்துக் கொண்டி போயத் தம்முடைய திருவடித் தாமரை களில் வைத்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனாயநாயனார் சரித்திரம்

—(*)—

அளவில்லாவளமெல்லாந் தங்கிப்பொங்கி விளங்கும் மழைநாடு

ன் றொருநாடு அந்நாட்டில் மங்கலமென்றொருவர். அங்ஙனில் இடையார் குலத்தில் அம்புதமாக உற்பத்தியானவர். ஆனாயநாயனார் இவர்பாமகிவனார் பாதங்களை யோபாதங்களாகப் போற்றுகிறவர் - ஆட்டையுமாட்டையுங்காப்பாற்றுகிறவர் - ஆயர்குலத்திற்குத்தலைமைபெற்றவர் - சிவசிந்தையிலே நிலைமைபெற்றவர். பலவிதவாட்டுக்கிடைகளும், பசுக்கானடைகளுமுடையவர் - காட்டிலுநாட்டிலும் - ஆடுமாடுகளை மேய்க்கிறவர் - அணியணியாகச் சரயக்திறவர் ஒருநாள் திருநாள்போலக் கைலாயவாசனாநினைத்துப் புள்ளாங்குழுவெடுத்துச் சத்தகரங்கலையிடுத்துப் - பஞ்சாக்ஷரத்தைத்தொடுத்து உலகசிந்தையைவிடுத்துக் கல்லும் புல்லும் உருகுப்படி, அல்லும்பகலுஞ் சங்கீதர்பாடிப் பின்பு - ஆடு-மாடுகள் சூழ்ந்துவர இடையர்களும, அடிபணிந்துகாழ்ந்துவரக் கொன்றைமரத்தின் சென்றுநின்று நின்று நின்று அச்சுவனைத்தியானித்து - அன்புபெருகியென்பு உருகும்படி கடல்மடை திறந்ததுபோலும் எச்சுதங்குள்ளும் இரண்டோசையுஞ், கரங்களோடமையப் புள்ளாங்குழுவூதின ஓசையை எல்லாமிருகங்களுக்கேட் டசைவற்று நின்றன - கன்றுகள் பால்மறந்தன - கின்னார் கிப்புருடர் - வித்தியாதார் - முதலான தேவர்களெல்லா மேக்கங்கொண்டு, மயங்கினார்கள். எவ்வுலகத்தோரும் தியங்கினார்கள் - சத்தசமுத்திரங்களுர் ஓசையடங்கின - சகலவுயிர்களும் இசைகேட்கத்தொடங்கின. வெள்ளிமலையேசராகிய வெமதுகைலாயவாசர் பார்வதியோடும் - இடபவாகனத்தில்வந்து திருக்காக்கிதந்து ஆனாகிராயனாரோ உம்முடைய வோசையைக்கேட் டெம்முடையசெவிசுனித்தது மனதிற்குத்தேன் துளித்தது, என்றமகிழ்ந்தருள்செய்து ஆனாகிராயனரைத் தமது திருக்கைலாயத்தில் திருச்சந்நிதானத்தில் திருக்கூட்டத்திருச்செவிகு ஆனந்தமூட்டப் புள்ளங்குழுவாதிக்கொண்டு சதாகாலமும் தம்முடைய திருவடிநீழலிலிருக்கும்படியழைத்துக்கொண்டுபோய் விட்டார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

~*~

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூர்த்திநாயனார் சரித்திரம்

பாண்டிவளநாட்டில் மதுராபுரியென்னும் பட்டணத்தில் மணி கள்விற்கும் வணிகர்குலத்திற்சிறந்தவர் - மூர்த்திநாயனாரென்னும் திரு

மூர்த்திநாயனார் சரித்திரம். சரு

நாமமுடையவர் - அன்பெல்லாம் திரண்டுருண்டோர் வடிவமாகவந்தவர் - சிவபூசைநேசர் - பத்தியிலத்தியந்தவிசுவாசர் - மதுனாயிலெழுந்தருளிய சொக்கலிங்கத்திற்கு வந்தனமாகச் சந்தனக்காப்பணிபவர் - அந்திசந்தியும்பணிபவர் - சிவனடியார்திருவடிகளைத் திருமுடியிலவைத்துத் திருத்தொண்டிசெய்து, சிவாலயத் திருப்பணிவிடைகள் திருந்தப் பொருந்தச்செய்து வருநாளாயில், கருநாடதேயத்தை யானாருளினவனாகியும், வடிகார்குலத்திலவதரித்தவனாகியும், விளங்குகின்ற ஒருவிராசாதிபதி யானை-குதினை-சேனை-தேர்களுமெதுனாயிலவந்து, பாண்டியன்வலிமைதெரிந்து, போர்புரிந்து - நின்ற - லென்று - மதுரைக்காசனான பாண்டியனுந் தோற்றுப்போனான்.

வடிகராசன் சைனர்கள் போற்றிக் குட்பட்டுத் தன்குலமுதலியனவொழுக்கங்கள் கெட்டுப்போக அவர்சன்மதத்திற் குடன்பட்டான். சிவனடியார்களை வறுத்தத்தலைப்பட்டான் - அரசன் மூர்த்திநாயனாவர்கள் சமணமதத்திற்குட்படவும்-சிவசந்நிதிக்குப்பணிவிடைகளுக்கெடவும் - யாவருஞ்சைவசமையந்தைவிடவும் செய்துவந்தான். அதுகண்டுமூர்த்திநாயனார் திருப்பணியிற் குறையாதவராய்ச் சுவாமிக்ஞ்ச் சந்தனக்காப்பிட்டுவருகையில் அவன் மூர்த்திநாயனாருக்குச் சந்தனக்கட்டைகிட்டாமலும் யாவருங்கொடுக்கவொட்டாமலும், கட்டளைக்கொடுத்தருள நாயனார், சொக்கலிங்கத்துக்குப் பந்தனமானசந்தனமில்லையென்று பரிந்து வருந்தி யெங்குமோடி மனம்வாடிச் சந்திதிலில்வந்து சந்துனக்கட்டை கிடையாமையால் அதற்குப்பதிலாகத் தமது முழங்கையைச் சந்தனக்கல்லிலே சாய்த்துத் தேய்த்துநிற்கையில் உதரம்பெருகுநிறதையும் எலும்பிலிருந்து பூனாவருகிறதையுஞ் சுவாமிகண்டு கொண்டு திருவுள்ளமுருகித் திருவருள்பெருகி அசரீரிவாக்காக வொருதிருவாக்கருள்செய்தினார், மூர்த்திநாயனாரோ, உமதுபத்தியைக் கண்டோம் ஆந்தற்கொண்டோம் பாண்டிவளநாடு முழுதநீரோளவச், உமக்கிடர்செய்தவன் மாளவும், கிருபைசெய்வோம், ஆகையால் திருமதுனாயாண்டு திருப்பணிவிடைசெய்து திருக்கைலாயத்திற்கு வாவென்றார்.

திருவாக்கைக் கேட்டவுடனே தேயந்தசையும் வளர்ந்தது சிந்தையிற் முன்புந் தளர்ந்தது, அன்றிரவில் வடிகராசன் வாழநாளு முடிந்தது பொழுதும் விடிந்தது அப்பொழுது அரசனுக்குப், பிள்ளை யில்லாமையால், மந்திரிமார்களும் பெரியவர்களும் பட்டத்துக்கரசன் வேண்டுமென்று பட்டத்து யானையைக் கண்ணைக் கட்டி விட்டார்கள். அந்தயானை சொக்கேசர் திருச்சந்நிதானத்தில் திருக்கோபுரவாயில் வந்தநிதிக் மூர்த்திநாயனார் எதிரில்வர அவரை யா

னைவணங்கிப் பிடுரியிலெடுத்து வைத்துக்கொள்ள மந்திரிமார்முதலா
னவரும் அவர்திருவடியைமுடியிலணிந்துபணிந்து நடந்தார்கள்யானை
நாயனானை அரண்மனையுள்ளே திருக்கொலுவிருக்கு மண்டபத்திற்கொ
ண்டுபோய்விடச் சாத்திரவிதிப்படி திராசப்பட்டங் கட்டினார்கள். யாவ
ருஞ்சமணமத மொழிந்ததென்றுகைத்தட்டினார்கள் - மூர்த்தநாயனார். ச
டைமுடிவிபூதிருந்திராட்சந் தரித்துப்பஞ்சாக்ஷரதையுச்சரித்துச் ச
மணசமயம் பறக்கச் சைவசமயஞ் சிறக்கச்சிவ பணிவிடை பூண்டு சி
வகாலமரசாண்டு - திருக்கைலா யத்திற்சிவனது திருவடி நிழலித்தேர்
ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

~~~~~

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முருகநாயகநாயார்சரித்திரம்

சோழவளநாட்டில் பூம்புகலூரில் நிற்குலத்திற்குமேற்குலமாகிய
பிராமணர்குலத்தில், அவதரித்தவர் - வேதசாத்திரபுராணங்களாக மங்
களாய்ந்தவர் - சைவசமய நிலையிற்சாய்ந்தவர் - சகல நற்குணங்களுமவா
ய்ந்தவர் - அத்தியந்தமபத்தியிலே தோய்ந்தவர் - சிவனடியார்களுக்கு
நேயனார். இவர்திருநாமமுருகநாயனார்-திருப்புகலூரிலெழுந்தருளிய பர
மசிவனுக்கு ஒவ்வொருதினத்தில் நத்தனவனத்தில் பலவகைமலர்ப
றித்துத் திருமலைகட்டித் திருமுடியிற்கூட்டிகிறவர். சிவபர்த்தர்க்குவே
ண்டியனதருகிறவர் - இவர் சீர்காழியிலவதாரஞ்செய்த திருஞானசம்
பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுடைய திருக்கலியாணத்தில் பரமசிவனார் அரு
ளாகியபொருளை யருக்கிரகஞ்செய்தானால் நிலைமையாகிய தலைமையை
யுடைய கைலாயபதியை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

~~~~~

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருத்திரபசுபதிநாயனார்சரித்திரம்.

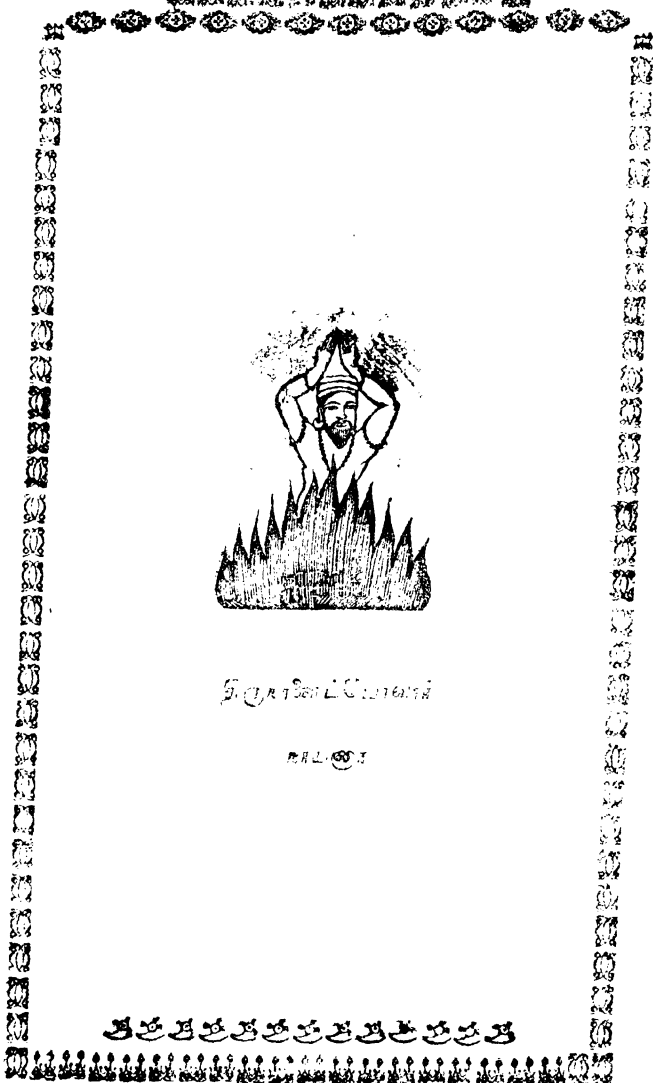
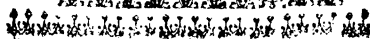
~~~~~

சோழதேயத்தில் திருத்தலையென்னுத்தலத்தில் நலத்தையுடைய
வேதியர்குலத்தில் தபோபலத்தைப்பெற்ற உருத்திரபசுபதி நாயனார்பி

சுருதிபெரியார்

புதிதாயி

சுருதிபெரியார்

திருநாணப்போவார் சரித்திரம். ௪௭

மந்தார். அன்பிலும்பத்தியிலுஞ் சிறந்தார். சைவசமய சித்தாந்தப்படி சிவனேமுதற்கடவுள் என்றுபகுத்து வகுத்துச் சைலாகமவீதியின்பி ராகாரம் பாமேச்சுராகிய தேவர்க்கும் - பழவடிபார் யாவர்க்கும் செய யங்கருமங்களைத் தருமங்களாகச்செய்து வேதசாரமாகிய உருத்திரமந் தீரத்தைத் தடாகத்திலிருந்து மனந்திருந்தும்படி. செபம்புரிந்து - பரி ந்திவருந்திப் பரமசிவனைப்போற்றுக்கையில் சுவாமி இடபவாகனத்தி ன்மேல் உமையவள் அமையும்படி. தரிசனைதந்து திருவருள்செய்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருந்திருநாணப்போவார் சரித்திரம்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாணப்போவார் நாயனார் சரித்திரம்

எள்ளிடமில்லாது கிறையும் கொள்ளிடநதிகழ்ந்த சோழவனநா ட்டிலிருக்கு மேற்காநாட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதார் குலத்தில் சேற்றிற் செந்தாமரை யுற்பத்தியானுப்போலும் நத்தனொருவர் சிறந் தார் - அவர் விவேசுருட்சியும் வெட்டிமைத்தன்மையுடைய காணியாட்சியு ம் - சிவபணியிடைகளில்-மாட்சியும் - சிவனடியானாக்காணுங் கண்கா ட்சியும் உடையவர் - இவர்குலாசாரத்தன்மையு நன்மையுஞ்செய்து ம லர்கொய்து தாஞ் சிவபூசைசெய்து சிவாலயங்களுக்கு அறையும் பே ரிகை மத்தளங்களுக்குத்தோலும் வாநும் யாழ்க்குரம்பும் சுவாமிக்கு க்கோரோசனமும் - முறையாகவும் இறையாகவும் கொடுத்துவருவார். சிவாலயத்தில் அந்திசந்தியிற்போய்த் தூரத்திருந்து மனங்கசிந்துருகி சிவனைப்பாடியாடி வருகிறநாளில் திருப்புன்கூடில் பரமசிவத்தைத் தரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்துவந்து திருக்கோயிலின் திருவாயிலினின்று சிவலிங்கத் தரிசனைகாண ஆவலாகவும் காவலாகவும் வணங்கிப் பாடி கையில் பரமசிவனார் சந்நிதிக்கு முன்னிருக்கு நந்திகேசுரனா விலகும் படிசெய்து காட்சிகொடுத்தருளினார்.

நத்தனார் சுவாமிதரிசனைசெய்து வரும்வழியில் ஒரு பள்ளத்தைக் கண்டு அதைப் பெருங்குளமாகவெட்டித் தம்முடைய ஆதனூரொன்னு ஞ் சேரிக்குப்போனார். இவ்வாறு பலதலங்களை வலஞ்செய்து நலஞ் செய்து ஆத்திமலாணிந்த சிவனையேத்திச் சிதம்பரத்திற்குச்செல்ல, ம னம்வந்து தம்முடைய சாதிகொயிலுக்குப்போக யோக்கியமில்லையெ ன்று விசனமடைந்து நனைக்குப்போலொமென்று சொல்லியிருந்தார்.

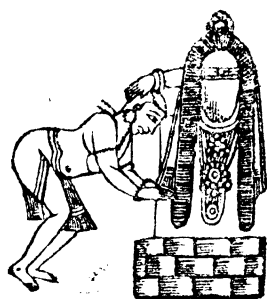
திருச்சிற்றம்பலம்,

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்ச்சரித்திரம்

தொண்டைவளநாட்டில் காஞ்சிபுரத்தலத்தில், ஏகாவியர்குலத்தி
ல் திருவவதாரஞ்செய்தவரொருவர், அவர்சிவனடியார்களை யமித்து அ
வர் குறிப்பினைமடிவேண்டிவனகொமித்து வருகையால் திருக்குறிப்புத்
தொண்டநாயனொன்றுபேர்பெற்றார் இவர்திருநீறு உருத்திராக்ஷமணி
பவர் அடியார்களைச் சிவனாகப்பணிபவர் - வேதாகமசாத்திர விதிப்படி
துன்மார்க்கநீக்கி, நன்மார்க்கநோக்கி நடக்கிறவர் பவததைக்கடக்கிற

சுருக்குறிப்புத் தொண்ட

நாயனார்

శ్రీమద్భగవద్గీతా

தண்டேசுரநாயனார்சரித்திரம். சக

வர் இவர் தங்குலமுறைத்தொழிலை நடத்திச் சிவனடியார்கள் ஆடைய முக்கைநீக்கிச் சுத்தமாக்கி அடிபணிந்து கொடுத்துவருநாளில்.

காஞ்சியில்வாமேழகம்பா ஜிநாயனார்பத்தியையறியும்படியெழுந்த ருளி மிகவும்ஏழையைப்போல அழுக்குக்கந்தையை உடுத்திச் சிவபத் தர்வேடமெடுத்து நாயனாயடுத்துக் குளிரொழித்து உடல்நடுக்கவந்தா ற். நாயனார் பெரியவனாப்பார்த்து இருகரமுஞ்சேர்த்துச் சேவித்துச் சி வனாகப்பாவித்துச் சுவாமிதங்கள் திருமேனியிற் போர்த்திருக்கும் அழு க்கடைந்த கந்தையைத்தாருங்கள் பரிசுத்தமாக்கித் தருகிறேனென்றார் அதற்குச்சுவாமி இந்தக்கந்தையைவிட வேறொருகந்தை நமக்கில்லை நா ம்விருத்தராகையால் குளிர்பொறுக்கமாட்டோம், பொழுதுபோகுமு ன்னே இதைவெளுத்துலர்த்தித் தருவீராகில், தருகிறோமென்று கந் தையைக்கொடுத்தா நீர் விடைவிற்கொடாவிடில் சரீரத்திற்கு அபாயம் வருமென்றார்.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் சிக்கிரம்வெளுத்துலர்த்தித் தரு வேனென்றுவாங்கிக் குளத்தருகிறசென்று கந்தைக்கு உவர்மண்சாண ங்கார முதலியனவிட்டு வெள்ளாவிவைத்து வெளுக்கையில் சுவாமி இ ருபையால் விடாமழைபெய்தது பொழுதுமபோயிற்று நாயனார் சிவப த்தராகிய விருத்தாப்பியர் திருமேனிகுளிரினாலே நடுக்கங் கொள்ளுமே தள்ளாமைபினாலே தள்ளுமே ஐயோஎப்படியென்னசெய்வேன் என் றுகீழேவிழுந்து எழுந்து இனியென்னுயிரை வையென் யெரியோருக் குப்பிழைசெய்தேனென்று தமது தலையை வத்திரம்வெளுக்குங்கற்பா றையின்மேல் அத்தியந்தபத்தியுடன் இடித்துக்கொள்ள அப்பாறையி லிருந்து பரமசிவனார் திருக்கரமெழும்பித் திருக்குறிப்புத்தொண்டாது சிரத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு சுவாமிபிரசன்னராகிக் காட்சிகொடுத்த ருளினார். விண்ணுள்ளோர்க்குண்டு புகழ்ந்தார்கள் - மண்ணுள்ளோர் அ திசெய்து மகிழ்ந்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்டேசுரநாயனார்சரித்திரம்

—(* ❀ *)—

சோழதேயத்தில் மண்ணியாற்றின் தென்கரையில் சேய்ஞாலூரில் வேதப்பிராமணர்குலத்தில் காசிபகோத்திரத்தில் எச்சதந்தனைன்பல

னிநுந்தான். அவனுக்குமனைவிபவித்தினா யென்றவள் இவள்வயிற்றில் விசாரசருமர்பிறந்தார். இவரவேதாகமசாத் திரபுராணமுதலிய பலகலைகளையுங் கற்றுணர்ந்து வருகையில், கடம் அரித்தியம் என்றும் கடவுளேரித்தியம் என்று தெரிந்துசந்திஞ் சிவனைச் சிந்தையில் வந்தனஞ்செய்து வருவார், பிராமணப்பிள்ளைகளும் தாமுமாட்டுமந்தைகளுடனே கூடப்போகையில் இடையங்கன்று போட்டபசுவை அடிக்கிறதை விசாரசருமர்கண்டு இடையர்பசுவின்மகிமை யுனக்குத்தெரியாது இப்படியடிப்பார்களோ வென்ன அவன் அதையுங்கேளாமலடிக்க அவரதைவிலக்கிப் பசு எல்லாமிருகங்களிலுமுயர்ந்தது. தேவர்களாலு மூவர்களாலும யாவர்களாலும்புகழப்படுத்தக்கது அதன்சாணம்நீறுக்கப்பட்டும் பரமசிவத்தின் திருநெற்றியிலணியப்பட்டத்தக்கது, அதன்சலம் அசுத்தங்களை நீக்கிச்சுத்தமாக்கிவிளங்குந்தன்மையது,

இப்படிப்பட்ட பசுவின் பெருமை யாவராலுஞ் சொல்லக்கூடுமோதேவராலுஞ் சொல்லி வெல்லக் கூடுமோ என்று சொல்லிப் பசுக்களைக்காப்பதைவிடத் தவம் வேறில்லை யெனத் தெரிந்து பரிந்து இடையனைநோக்கிப் பசுமேய்க்காமல் நீக்கித்தாமே பசுக்களைச் சாய்த்துமேய்த்துக்கொள்ளமௌப்பசுவிற்குச் சொந்தக்காரனா இணக்கிவணக்கிக் கல்லுக்களில்லாத புல்லுக்களுள்ள நிலத்திலேபசுக்கூட்டங்களைநடத்திக்கடத்திமேய்த்து அவைகளைச்சலத்தில் விட்டுத் தேய்த்துக் குளிப்பாட்டி வளர்க்கையில்பசுக்கள்செழுமையுள்ளனவாகிவங்கொழுமையுள்ளனவாகியிருந்தன, பாலுமதிக்கறந்தன இவரமேலும்புகழ்சிறந்தன பிசுமணர்களயாவரும் விசாரசருமனைக்கனமாக வெண்ணினார்கள். தினமுதவிபண்ணினார்கள் - விசாரசருமாகவாமிக்குப்பாலினாலே திருமஞ்சனமாட்ட அன்பு கொண்டுமண்ணியாற்றிலே ஆத்திரமரத்தின்கீழே மணலாற்கோயிலமைத்து இலிங்கஞ்சமைத்துக் காட்டுப்பூக்களையுங் கோட்டுப் பூக்களையுங் கொய்து சுவாமிக்குப் பாலாலபிதேகஞ்செய்து மலர்களைத் திருமுடியிற்பெய்து தாமுஞ்சந்தி முன்னெய்து சர்ச்சனமாக அர்ச்சனைபண்ணிச் சாத்திரப்படி தோத்திரஞ்செய்துவருநாளில்,

ஒருபிராமணன் விசாரசருமர்பாலையெல்லாஞ்சிவத்திலே இச்சைவைத்து அவத்திலே செலவழிக்கிறாண்டு பசுக்களையுடைய பிராமணர்களுக்கும்சொல்ல, அவர்கள் விசாரசருமர்தகப்பனாராகிய எச்சதத்தாவாவழைத்து உமதுமகன் எங்கள்பாலேக்கறந்துமணலிலே சிவலிங்கத்திற்குச்சொரிகிறாண்டு சொல்ல எச்சதத்தாறிந்து விசாரிப்பேனென்று விசாரசருமருக்குத்தெரியாமல்-வீட்டில்லின் துகாட்டித்தென்

திருநாவுக்கரசுநாயனார் சரித்திரம் ௫௧

ஹ ஒருகுராமரத்திலேறி யொளித்திருந்தார் - விசாரசுருமர்மண்ணியாற்
 றி னடுவிலவந்துமுன்போலக் கோயிலும் இலிங்கமும் மணலாற்செய்து
 ஆவின் பாலாலபிடேகமாட்டிப் பலமலர் களைச் சூட்டித்துதித்து நிற
 கையில் இவர்பிதா எச்சதத்தரிமங்கித்தடியாலடித்தார். விசாரசுருமர்ப
 த்தியால் வருத்தமறியாது பூசைமுடித்தார்பின்னும்பிதா பார்பாணைக
 ளையுடைத்தார். விசாரசுருமர்பிதாவென்றறிந்து திருமஞ்சனப் பாற்கு
 டத்தை யுடைத்தகால்களைத்துணிப்பேனென்று பசுமேயங்குங்கோலை
 யெடுத்துவிசினார் அதுமழுவாயுதமாகிக் கால்களைவெட்டியது. விசார
 சுருமர் பிதாவருத்தம் பாராதவராய் அவருடன்சேராதவராய் ஆசையோ
 டி பூசைசெய்திருக்கப்பாரவதியாரும் பரமசிவனாரும் மாட்சியாகக்காட்
 சிதந்து விசாரசுருமரோ. எமதுபொருட்டு உமதுபிதாவைவெட்டினீர்நா
 மேயுமக்குத்தாய் தகப்பனென்று தழுவினெடுத்து இருகையா வினைத்
 துமார் போடணைத்துக் கையைக்கொண்டு மெய்யைத்தடவி இச்சை
 யோடுஉச்சியைமோந்து திருமுடியிலணிந்த திருமாலையையுஞ் சூட்டி
 ச் சிவகணங்களுக்குத்தலைமையென்று பரிவட்டமுங் கட்டித்திருப்பீர
 சாதமுங்கொடுத்துத் திருவருள்புரிந்துதிருக்கலையத்திற்கு அழைத்
 துக்கொண்டெழுந்தருளினார், எச்சதத்தருங்குற்ற நீங்கிச்சுற்றத்தோடு
 கலையஞ்சேந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

~~~~~

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் சரித்திரம்.

~~~~~

திருமுனைப்பாடிவளநாட்டில் பெண்ணைநதிக்களையில் திருவாமுரி
 ல் வேளாளர்மரபில் கொறுக்கையர் குடியில் உற்பத்தியாகியவர்புகழ
 னார். இவர்மனைவி மாதிரியார் இவர்திருவயிற்றி லவதரித்தவர் திலகவ
 தியார்-இவர்பின்பிறந்தவர்மருணீக்கியார், புகழ்மூன்றாமருள்நீக்கியார்க்குச்
 சகலகலைகளும்படிப்பித்தார், சடங்கெல்லாமுடிப்பித்தார்-திலகவதியா
 ர்க்குப்பன்னிரண்டுவயதில் சோழராசன்வாயில்மந்திரி களிப்பகையார்
 திலகவதியானாக்கலியாணஞ்செய்துகொள்ளப் புகழ்மூரிடத்தில் விரு
 த்தமைணம்பேச அனுப்பினார் அவர்கள் களிப்பகையாருக்குத் திலக

வதியானாக்கேட்கப்புகழ்நூல்கொடுக்கச் சம்மதப்பட்டார். இதைவிருத்தர்கள் கவிப்பகைக்கறிவிக்கக்கவிப்பகைகளையாணமபண்ணவிருகையில், தமதரசன்மேல்வடதேசத்தரசன்பகைகொண்டபடியால், தன்னரசனுத்தரவின்படி போர்க்குப்போய்விட்டார். அப்பொழுது புகழ்நூல்காலம்வந்திறத்தார்,

இவர்மனைவிமாதிரியாரும் கற்பிலக்கணப்படியுயிர் துறந்தார்இவர்கள்பெண்திலகவதியாரும் திலகவதியார்க்குபயின் பிறந்த மருணிக்கியாரும் திலகவதியார்க்குப்பின் பிறந்த மருணிக்கியாரும் துக்கத்தில்விழ்ந்தார்கள். திக்கற்றுத் தாழ்த்தாக்களாவார்கள் மாதாபிதாவாக்குத்தருமமாகநமஞ்செய்தார்கள். யுத்தஞ்செய்யச்சித்தங்கொண்டிபோன, கவிப்பகையார் வீரசொர்க்கஞ்ஞேந்தார், இதையறிந்ததிலகவதியாருயிரைவிடத்துணர்ந்தார். - மருணிக்கியார் விசுணமடைந்து உடம்பிறந்தார்பாதத்தைப்பணிந்தார்-திலகவதியார் தம்பியார்வார்த்தைபுத்தள்ளாமல் ஒருவனாயுமவிவாகஞ்செய்துகொள்ளாமல் உயிரோடிருந்தார் - மருணிக்கியார் கருமங்களைவிட்டுத் தருமங்களைமேலிடச்செய்துவந்தார், இவர்களைசமயத்தைச்சார்ந்து - வேதாகமசாதகரங்களிற் தேர்த்துசுளிகூர்ந்துவாழ்கையில் அவர்கள்தருமசேனரொன்றபேர் கொடுத்தார்கள் தருமசேனர்களை சமயத்தினின்று புத்தச்சுலாவாதினால் வென்று கீர்த்தியுமனப் பூர்த்தியுமடைந்திருக்கையில், சைவசமய சிரோமணியாகிய திலகவதியார் கெடிலந்திக்கு வடகனையில் திருவழிகை வீரட்டானத்திற் சேர்ந்து சிவனைப்பணிந்து திருப்பணி விடைகள் செய்து தம்முடையதம்பி மருணிக்கியார் இருளுமருளுமுடைய சையுனமதத்தில் விழ்ந்து ஆழ்ந்து கிடக்கிரகைக்கண்டு சஞ்சலங்கொண்டு சுவாமியைத்துதிக்கச் - சுவாமி திலகவதியார் சொப்பனத்தில்வந்து உம்முடைய தம்பியார் சைவசமயத்திற்குமபுவார் இதையே விரும்புவாரென்றுசொல்லி, மருணிக்கியாருக்குச் சூலைநேயை யுண்டாக்கினார்.

தருமசேனரைச் சூலைநேய்வருததுகையில் சைனர்கள் மந்திரத்தாங்கள்செய்துஞ், சூலைநீங்கவுமில்லை, வாங்கவுமில்லை சூலையதிகமாய்வினைந்து மதஞ்ஞானேந்தும் இறவாதுயிர்வைத்திருந்து உடம்பிறப்பாகிப் திலகவதியாருக்காளனுப்பினார். அவன் திலகவதியானாக்கண்டு உமது தம்பியார்க்குச் சூலைநேய் கண்டிருக்கின்றது, தீருமவகை சொல்லுக்களென்னத் திலகவதியார்சிவசந்நிதியில்வந்தால் தீருமென்றுசொல்ல, அவனைதக்கேட்டுத் தருமசேனருக்குச் சொல்ல அவர்களைசமயமழிட்டுடொருவருமறியாமல், திருவழிகையில் திலகவதியாரிடத்தி

திருநாவுக்கரசுநாயனார் சரித்திரம் ௫௩

ல், வந்துபணிந்தார். திலகவதியார் திருநீறுதறித்துப் பஞ்சாக்கரமோ திசு சிவசுந்தியிற் கொண்டுபோய்விட்டாள்.

தருமசேனார், சுவாமிக்குமுன் பூமியில்விழுந்து எழுந்து அழுது தொழுதுநிற்கையில், சுவாமி தம்மைப்பாடுவதைத் தருமசேனார், (கூற்றாயினவாறுவிலக்குதலீர்) என்னும்பதிகத்தைப் பாடினார். குலேநாயகப்பறந்தது. உடலைவிட்டுத்துறந்தது. இவரதுகிதது மதித்துப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்து இருக்கும் வேளையில் திருவீரட்டில் சுவாமியருளால் உமக்குத் திருநாவுக்கரசென்று நாமந்தந்தோமென் றசரீரீவாக்குப் பிறந்தது. சைனசமயம்பாழாசவும், சிறுவருஞ் சிவனடியார்கள், கூறினார்கள். திருநாவுக்கரசைத்தொழி மீறினார்கள். கொல்லுவதும் பொய்சொல்லுதலில்லாச சமாணர்கள் கூடித் தருமசேனார் சூறாய்ப்போனதை நாடிப் பாடலிபுத்தூர்ப் பல்லவராசனாகிய, காடவர்கோ விடத்திற்குப்போய், நம்முடைய சமயத்திலவந்த தருமசேனார், தம்முடைய சமயத்திற் போய்விட்டாரென்று அரசனுக்கறிவித்தார்கள். அரசன் ஆசாரியர்களை வரவழைத்து நம்முடைய சமயம்விட்டுத் தம்முடைய சமயத்திற் போன, தருமசேனரை வெண்ணசெய்யலாமென்ன, ஆசாரியர்கள் ஆக்கினை செய்யலாமென்றார்கள். அரசன்மந்திரிகளால் தருமசேனரைவரவழைத்துச் சண்ணும்புகாளவாயில் வைக்கும்படி கட்டளையிட்டான் - அவன்கட்டளைப்படி காவலாளர்செய்தார்கள்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், (மாசில்வினையும்) என்ற பதிகத்தைப்பாடித் தாமரைப் பொய்யையில், நீர்விடதுபோல விளையாடியிருந்தார். ஏழுநாள் அவர் சிவனைத் தொழுது வாழுகளில், பல்லவராசன் சுண்ணம்பன்றியைத் திறக்கச்சொன்னான், காவலாளர்திறந்து திருநாவுக்கரசுசுவாமி பூயிரோ டிருக்கக்கண்டு - அஞ்செயித்துக்கொண்டு அரசனுக்குச்சொல்ல, அரசன் ஆசாரியர்கள்சொற்படி தருமசேனரை விஷத்தோடு பாற்சோறுட்டிக் கொல்லுங்களென்ன அவர்கள் திருநாவுக்கரசார்க்கு விஷங்கலந்த பாற்சோற்றைக்கொடுக்க அவருண்டு உயிராகொண்டு சிவனைத்துதித்திருந்தார், இதைக்காவலாளர்கள் பல்லவராசனாகிய காடவர்கோலுக்குச் சொல்ல, அவனாசாரியர்சொற்படி யானையைவிட்டுக்கொல்லென்னக், காவலாளர்கள் யானையைவிடத் திருநாவுக்கரசு பாமசிவத்தைக்குறித்து, (சுண்ணலெண்ணச்சன்சார்ந்து) என்னும் பதிகத்தைப்பாடினார். யானைதிருநாவுக்கரசனா லலமாகவந்து தாழ்ந்து வீழ்ந்து பணிந்து துணிந்து அவர் திருவடியைத் தனதுமுடியில் ணிந்துபோயிற்று, இதைக்கண்ட காவலாளர்கள் அரசனுக்கறிவிக்க அரசனாசாரிகள் சொற்படிக்குத் தருமசேனரைக் கருங்கல்லிற்கட்டிக் கட்டிலே நெட்டித்தள்ளென்றான்-காவலாளர் அரசன்சொற்படி கல்விட்டு

கட்டிக் கடலிற்றள்ளினார்கள். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சொற்றுணை வேதியன்) என்னும்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

அப்பொழுது கல்லமிதந்தது. அக்கல்லைத்தெப்பமாகக்கொண்டு பாதிரிப்புலியூர்த் துறையிலேவந்தார். சிவனடியார்கள்வந்து திருநாவுக்கரசரை வணங்கினார்கள், திருநாவுக்கரசர் அத்தலத்துச் சுவாமியைக் குறித்து (என்றாளுமாயெனக்கெந்தையுமாய்) என்னும்பதிகம்பாடித் திருவதிகைத்தலத்தில், வந்துபணிந்து திருமாணிககுழியென்னுந் தலதையும் - தீனேனகமென்னுந் தலத்தையும் வணங்கிக் கெடிலந்தியைத்தாண்டித், திருக்கூட்டத்தோமி திருவீரட்டானக் கடவுளைப்பாடி, வழிபட்டிருக்கையில், பல்லவராசன் சைனமதத்தைக்கீழ்ச் சைவமதத்தை நோக்கித் திருநாவுக்கரசனாக்கண்டு துதிசெய்துகொண்டு, பாடலிபுத்திரநகரில், சமணர் கோயில்களையும் மடங்களையும், இடித்துக்கொண்டு வந்து திருவதிகையில் குணதாவிச்சாரபென்னும் கோயிலைக்கட்டுவித்தான், அந்நாளில் திருநாவுக்கரசர், திருவதிகையடுத்த, திருவெண்ணையல்லூர்-திருவாமாதூர்-திருக்கோவலூர்-இவைமுதலியவைகளைக் கண்டு பெண்ணாடகமென்னுந் தலத்திற்குப்போய்த் திருந்துங்காலை மாடமென்னுந் தலத்திற்பாடி இருதோளிலும்பூதத்தால், இடபமுத்தினாயுஞ் சூழமுத்தினாயும்- பெற்றுத்திருவரத்துறை - திருமுதுகுன்றார் இவைகளைத்தரிசித்து கிவாவென்னு நதிககையி லெழுந்தருளிச் சிதம்பரத்தில்வந்து நடன சபையைக்கண்டு (பத்தனும்பாடமாட்டேன்) என்னும் பதிகத்தைப்பாடி - உழைவாரப்பணிவிடைசெய்து திருவேட்களம் - திருக்கழிப்பாலை - இத்தலங்களிற் போய்(வனபவளவாய்திறந்து என்னும் பதிகம்பாடிச் சிதம்பரத்தில்வந்து(அரிபாணை) என்னும்பதிகம் பாடி வணங்கியிருக்கையில், சிவனடியார்கள் வந்து திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமியின்மகிமையைக் கேளவிப்பட்டி, அவனைக்காணும்பொருட்டுத், திருநாளைபூர்க்கு வந்து திருப்பதிகம்பாடிச் சீகாழிசமீபத்தில்வந்தார்-

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள் வாசீசரவதாரமாகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அன்பினாலுருகி அடியார்கள்கூட்டம் பெருகிவருகிறதைக்கண்டு அப்போன்று திருவாய்மலர்ந்தார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் அடியேனென்று திருவாய்மலர்ந்தார் இருவருங்கலந்து திருக்கோலக்காணிப்போய்த் திருத்தொண்டிசெய்தார்கள் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் திரும்பினார். அப்பரசுவாமிகள் - திருக்கருப்பறியலூர் - திருப்புன்கூர் திருநீரூர்-திருக்கொறுக்கை திருநிலையூர் திருநனிப்பள்ளி திருச்செம்பொன்பள்ளி-மாயூரம் திருந்துருத்தி திருவேள்விக்குடி எதிர்நொன்பாடி திருக்கோடிக்கா திருவாவடுதுறை இன்னும் பலதலங்க

திருநாவுக்கரசுநாயனார் சரித்திரம் ௫௫

எனிலும் திருத்தொண்டிசெய்து திருப்பதிகம்பாடிவந்தார் பின்னுந்திருவிடைமருதூர் திருநாகீச்சரம் திருச்சந்திமுற்றம் திருநல்லூர் திருக்கரையூர் திருவாளூர் திருப்பாலைத்துறை-திருப்பழனம் முதலியதலங்களைக்கண்டு திருத்தொண்டிசெய்து திருப்பதிகங்களபாடி அப்பூதியடிகள் வாழ்ந்திருக்குந் திங்களுரிலேவந்தார்.

அப்பூதியடிகள் தம்முடையபிள்ளைகளுக்கும்செய்யுந் தருமங்களுக்குந் கருமங்களுக்கும், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் நாமமவைத்திருக்கிறதைக்கண்டு அப்பர்சுவாமிகள் அப்பூதியடிகள் திருமனைக்கு னெழுந்தருள அப்பூதியடிகள் எதிர்கொண்டழைத்துஅமுதுகள்சமைத்துத் தங்குமாரர் திருநாவுக்கரசை வாழைக்குருத்தறுத்து வரச்சொல்ல அப்பிள்ளை வாழையிலையுக்கும்போது அசுக்குருத்திலோர் பாம்பிருந்துதிண்டப்பிள்ளை குருத்தறுத்துத் தாய்கையிற்கொடுத்துத் தன்னைப்பாம்புநீண்டித்தென்று கீழேவிழ நாயனரு மனைவியாரும் பிள்ளையமைத்தது அப்பனானோக்கி யமுதுகொள்ளுமென்று சொன்னவுடனே சுவாமியருனால் பிள்ளையிறந்ததையறிந்துகொண்டு(ஒன்றுகொலாமெனப்)பதிகம்பாடிப் பிள்ளையெழுப்பினார். அப்பர்திருவமுதுசெய்து திருப்பழனத்திற்கெழுந்தருளித் தேவாரம்பாடித் திருத்தொண்டு செய்திருந்தார் பின்பு திருவாளூர்ச் செழுந்தருளிச் சிலநாளிருந்து திருப்புசலூரிலே முருகனார்மடத்திலெழுந்தருளித் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளெதிரோவந்து வணங்கத்தாழாம வணங்கித்திருவிழி மிழலையி ளிருவரும் வந்திருக்கையில் பஞ்சககாலமுண்டாயிற்று சுவாமி இருவருக்குமிரண்டு பொற்காசு பஸ்பீடத்திலேமேற்குந் சிழக்குமாக வைக்கிறே நீங்கள்ளெடுத்துச் சிவனடியார்களுக்கமுது படையுங்க னென்று அதுக்கிரகம் பண்ணினார். இருவரும்பபடிச்செய்தார்கள்.

பின்பு திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளுகையில் திருக்கோயிற்கதவடைக்கப்பட்டிருந்தது திருஞானசம்பந்தர் அப்போ யிக்கதவுதிறக்கப்பாடுமென்ன, அப்பர்பாடப் பதினோரம்பாட்டிற் கதவுதிறக்கப்பட்டது.

அதன்வழியிற்போய்ப் பதிகம்பாடிச் சுவாமியைக்கொண்டாடி அப்பர்சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளைப்பார்த்து அடைக்கப்பாடச் சொன்னவுடனே அவர்பாட, முதற்பாட்டிலே கதவடைக்கப்பட்டது-அப்பர்கிசைப்பட்டரு கித்திசைசெய்கையில் சுவாமி சொப்பனத்தில்வந்து நாம் திருவாய்மூரிலிருப்போம்-நீர் லாருமென்றுசொல்ல அப்பர் பின்னேவாச் சுவாமிமுன்னேபோய்க் கோயிலிற்புகுந்தருள்-அப்பரும் அவ்விடத்திறறோடா - இதைக்கேள்விப்பட்டீந் திருஞானசம்பந்தருள்வந்தார், மதுரைசில் பாண்டியன்மனைவி மங்களையர்க்கரசியா

ர் கட்டளைப்படி மந்திரிகுலச்சிறைநாயனார் திருஞானசம்பந்தனா ய ழைத்துக்கொண்டு வரும்படி தூதனாவிட்டார்- அவர்களையெழக்கத் திரு ஞானசம்பந்தர் புறப்பட்டப்பொயழைக்க-அவர் சைனர்கள் கொடிய வர்கள் வரமாட்டோமென்று சொல்லி அப்பர்நீரும்போகவேண்டாமெ ன்றுதடுக்க அப்பருக்குச் சமாதானஞ்சொல்லித் திருஞானசம்பந்தச் சுவாமி மதுரைக்குழுந்தருளினார்.

அப்பர் வேதாரணியம்விட்டு நாகையைத்தரிசித்து வடதளியென் கிற கோயிலிற்செழுமுகையில் சமணர்கள் பொய்க்கோயிலென்ன அ ப்பர்சகியாமல் வருந்திப்பரமசிவத்தைத்தொழிப் பரமசிவனார்சொழார ஜன் களவில்வந்து நம்மையப்பர்வணங்கும்பொருட்டு சமணர்களையழி த்துஇவ்வூறாவிட்டுத்தூர்த்தென்ன. அரசனவர்களையழித்துவிட்டான் பின்பு அப்பர் திருக்கூட்டத்தோடு திருவாணைக்காவு என்றும்பியூர்ம லை திருச்சிரப்பள்ளி - சுற்றுகி திருப்பராயத்துறை- இவைகளைத்தொ முது திருப்பைஞ்ஞாலக்குவந்து பசியடைந்திருக்கையில் சுவாமி விரா மணராய்க் கட்டமுதெடுத்தப்பருக்குமுன்வந்து இளைப்பாறியிருக்கிறீர் இக்கட்டமுதைபொசியுமெனக்கொடுக்க, அவர்வாங்கிப்பொசித்தார்.

பிராமணர்அப்பரை நீடுங்கேபோகிறீர்என்ன, அப்பர்திருப்பை பஞ்ஞாலிக்கென்றுசொல்லப்பிராமணர்தாமுமவருவேனென்றுடன் போ னார்- சுவாமிமறைய அப்பர்சுவாமிபாடித் திருவண்ணாமலைக்குப் போய் த், திருப்பணிவிடைசெய்து, திருவோத்துறைத்தொழுது காஞ்சீபுரத் திற்கெழுந்தருளி, யேகாம்பரநாதனைப்பாடித் திருக்கழுக்குன்றம் - திருவாண்டியூர் - திருமயிலை - திருவொற்றியூர் திருப்பாச்சூர் - திருவால சுகாமி - திருக்காளத்தி- ஸ்ரீசைலம் இவைமுதலாகிய தலங்களைத்தெரி சித்துப்பலதேயங்களையுங்கடந்து நடந்துகைலாயத்திற்குப் போக மன ங்கொண்டு காலாலுங்கையாலும மார்பாலுநடந்து அவையவங்கள்தே ய்ந்தும் உருண்டும்பிரண்டும்பெயர்க்கிடந்திடையானார் சுவாமி அப்பர் சுவாமிபின் பத்தியைக்கண்டு முத்திகொடுக்க, ஒருபிராமணனையடி வெடுத்து, அங்குஒருதடாகமுண்டாக்கி, அப்பர்சுவாமியைப்பார்த்து நீடுங்கேபோகிறீர்என்ன அவர்கைலாயம் போகிறேனென்றார், சுவா மி நீகைலாயஞ்சோமாட்டாய் திரும்பிவிட்டேன் - அப்பர்உன்னையிர் போனாலுங்கிரும்பேன் கைலாயத்திற்கேசெல்லு வேனென்னச் சுவா மி யந்தரத்திலம்மைந்து - அப்போ, நீரிந்தத்தடாகத்திலமுழ்கும் உம் மைத்திருவையாற்று வாவிடிலெழும்பும் - அங்கேகைலாயக்கோலங்கா ணுவாயென்று அசரீரிவாக்நாகச்சொல்லச், சுவாமிதிருவாக்கின்படித் தடாகத்தில் விழுந்து முழுகித் திருவையாற்றுத் திருக்குளத்தில் அவயவ க்களோடெழுந்து பாக்கையில், திருக்கைலாயம் பேர்த்தகண்டி சுவா

சென்னை நகரம்

குலச்சிறைநாயனார்சரித்திரம் ௫௭

மியைத்தரிசித்துச்சிலநூலாயிருந்து. திருப்பூந்துருத்திக் கெழுந்தருளு
கையில் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி மதுரைக்குப் போய்பாண்டிய
னுக்குச் சுரநோய்தீர்த்ததுக் கூனிமிரச்செய்து அக்கினியிவேடுபோட்டு
வைகையாற்றி லெதினோடுவிட்டு எண்ணுயிரஞ்சமணர்களைக்கழுவினேற
றித் திரும்பிழுத்துச்சிவிகையில் வருனெயில் அப்பர்சுவாமிகள் ஒருவ
ருமறியாப்த தோள்கொடுத்தார், அதன்பின் புதிருஞானசம்பந்தசுவாமி
கள் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளெங்கேயென்ன அப்பர்சுவாமிகள் இங்கே
பணிவிடைபுரிக்கின்றேனென்றார், திருஞானசம்பந்தர்முத்துச்சிவிகை
விட்டிதற்கி அப்பர் திருவடியில் விழ - அப்பர் அவரடியைத்தொழி ஒரு
வரை யொருவர் தொழுது: ஆனந்தமடைந்தார்கள்.

திருநாவுக்கரசு மதுரை முதலிய தலங்களைத் தேடிச் சேலித்துத்
திருப்பதிகம்பாடிக் கொண்டாடித் திருப்பு கலூரி லெழுந்தருளித்தி
ருப்பணிவிடை செய்திருக்கையில் சுவாமிகளோடனையால் அப்பர் புல்லு
ச்செதுக்கையில் கண்டவிடமெல்லா நவமணிகளாக விருந்தன-அவை
களிலிச்செயற்றிருந்தார்; தேவலோகத்திலிருந்து சிலதெய்வப்பெண்க
ள்வந்துவினைமுதலியனவாசித்துத் பாடியாடிப்பிரியப்படுத்த - அப்பர்
அவர்களைப்பாராமல் நிருவிகாரியாயிருந்தார் - பலசோதனைக் குடன்ப
டாமலு மனங்கெடாமலுஞ் சிலநூல மிருந்துசித்திரமாதத்தில் சதய
நட்சத்திரத்தில் (புண்ணியனே யுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூமபு
கலூர்மேவியுண்ணியனே) என்றுயாத்திரைப்பத்துப்பாடிச்சிவனங்கத்
திலே ஐக்கியமானார். திலதவதியாருஞ்சிலநாளிருந்து பணிவிடைசெய்
து வகலாயஞ்சேர்ந்தார்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலமயம்.

சிலமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலச்சிறைநாயனார்சரித்திரம்

—(*)—

தென்பாண்டிநாட்டில் கடம்பலனக்காட்டிய்திருப்பரங்கிரிசார்மது
ராபுரியார்மணன்மேற்குடியில்வாழும் குலச்சிறைநாயனார்வேதாகமசாத்
திர பாரணங்களையாவுநெரிந்தவர், பாதகங்களிற்பிரிந்தவர்-சிலவடியா
ர்களைத்தொழுகின்றவர் - பத்தியின்மேன்மேலா வெழுகின்றவர் - பஞ்
சாட்சாவிபூதி ருத்திராட்சங்களைக்காதவர் - முப்பத்திரண்டு தருமங்
களையும்பாக்காதவர்-இரவும் பகலும்பரமசிவத்தைச் சிந்திக்கிறவர் தி

ருத்தொண்டர்புரழைவந்திக்கிறவர் - பாண்டிபுராசனுக்கு வான்முறையாகமுதன்மந்திரிப்பட்டம்பெற்றவர் - மாற்றாசர்களைப்பேரில்வென்று செற்றவர்-நற்குணங்களையாவும்ற்றவர் - துர்க்குணங்களையாவும்ற்றவர்-சிவபூசைதுறந்தார்-சிவசந்நிதிக்குவேண்டுவனகொடுத்து நடாத்திச்சிவனைவழிபட்டுவருநாளையில், பாண்டியமகாராஜன்மதிக்கெட்டுச்சமணர்மதத்தினுட்பட்டுச்சிவனையிகழ்ந்துபுத்தனைப்புகழ்ந்துநிற்கையில்சுலச்சிறையானும், பாண்டியராஜன் தேவியாரும் அரசனையறியாமல்மறைவாகச் சிவபூசைசெய்திருக்கையில் பாண்டியமாதேவியத்தாவால், திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகளைக்கொண்டு எண்ணியிரஞ்சமணர்களைக் கழுவிவெற்றிச் சைவசமயத்தை நிலைநாட்டிப்பித்த சமயத்தைப்பஞ்சுபோற்பறகுகும்படியோட்டிப் பாமசிவத்தினிடத்தத்தி பந்தபத்திவைத்துச் சிவபுண்ணியராய்ச்சிலகாலமிருந்துசைவயஞ்சோந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவமாமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருமிழலைக் குறும்பநாயனார் சரித்திரம்

—*—

ஆழ்ந்த கடல்குழந்த பூமியில், நிலவளங்களும் பலவளங்களும் பொருந்திய பிழலைநாட்டில் பெருமிழலை யென்னுமூரில் தலைமை பெற்ற நிலையுடைய குறும்பநாயனாரொருவரிருந்தார். இவர் சிவனடியார்கள் ஒன்றைக் கேட்குமுன்னே குறிப்பறிந்து தலிபண்ணுகிறவர், அவர்களைச் சிவனாக மனதிலெண்ணுகிறவர் - திருத்தொண்டர்களுக்கருதுசெய்து சாழ்ந்துநிற்கிறவர் - சிவபுண்ணியமேபெரிதெனச் செயதுவாழ்ந்துநிற்கிறவர் - சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பாதங்களை மனதிப்பதிக்கிறவர் - பாமசிவத்தைப் பலகாலுத்துதிக்கிறவர் - இத்தனாலே அட்டமாசுத்தியிற் கைதேர்தலவர் சைவசமய நிலையிலேசார்ந்தவர் - மணிடைவட்ட ஊளிக் காத தன்மையைப்போலும் கண்மைவிட்டுப் பசுநீங்காதன்மையைப்போலும் பெருமிழலைக் குறும்பநாயனார் சாம்பசிவமூர்த்தியிடத்தும், சுந்தரமூர்த்தியிடத்தும் அன்புமபதத்யும் விடாதிருத்தமையால் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருக்கைலாயஞ்சோ எழுத்தருளுகிறு நென்கிற செயத்யையறிந்து மனம-புத்தி-சக்தி-மகங்கார மிக்கன்கு மொன்றுபட்டு அறிவொன்றுமேமேற்பட்டுப் பிரமநாடியின்வழியிற் கருத்தைப்போகவிட்டுக் கபாலமூலரந்தார்த்தக்க மெய்ஞ்ஞானஞ்சிறகுக ஆன்மாவிற்க்கத் திருக்கைலாயஞ்சோந்தார்.

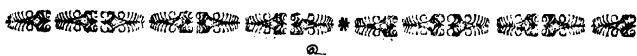
திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருநிழலைக்குறம்ப

நாயுர்

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரைக்காலம்மைபார் சரித்திரம்.

சமுத்திரக்கரையிலே காரைக்கால் என்னும்படி ஐந்திலே தன் வணிகரினத்திலே தனத்திலே கலத்திலே மிகுந்தவராதிய தனத்த ரொன்றவர் தவப்பலனால் புனிதவதியார்விறந்தார். இவர் வளர்த்துவரு கையில் செல்வம்பெருகையில் தவமுதகிபெறச் சிவபத்தியில் மிகுதி யானார். சிவபத்தர்களைக் கண்பால் தேசமாகவும் பாசமாகவும் விசுவாச ம்கொண்டுதொழுவார் - அவர்கள் பாதங்களில் விழுந்தெழுந்தார் - புனி தவதியார் பாங்கிமாந்தாங்கிச் சூழ்ந்துவர வாழ்ந்துவருகையில் திருநா ளையினை நுக்கும் வணிகர்குலத்திற்கிறந்த கிதிபதியின்பின்னே பரமதத்த னுக்குப் புனிதவதியானா விவாகஞ்செய்தார்கள் - தனத்ததன் தன்மக னுக்குத் தன்விட்டாடாடிலொருமாளினை கட்டிக்கொடுத்துச் சேளமெ லலாக் குறைவறக்கொடுத்தார், பரமதத்தனும் புனிதவதியாரும் வாழ் ந்திருக்கையில் பரமதத்தன் வியாபாரம்பண்ணுமிடத்தில் மாம்பழமி ல்லாக் காலத்தில் ஒருவ னிரண்டு மாம்பழங்கொடுக்க, அவர்வாங்கிவிட் டிலுனுப்பினார், அவற்றைப் புனிதவதியார்வாங்கிவைக்க, அன்றுதினத் தில் ஒரு சிவபத்தர் அழுதுபொசிக்கவந்தார்.

புனிதவதியார் வந்தவருக் கன்மைபடைத்துக் கறிபழுதில்லா மையால், அதற்குப் பதில்மாம்பழம்படைக்க அவர்பொசித்து எழுந் தருளினார், அதன்பின் பரமதத்தன்வந்த தழுதுசெய்கையில் மனைவியா ர் பழங்கைக்க, அவர்புசித்து மறம்பழங்கேட்கப் புனிதவதியார் சிவ னேனென்றுகையேந்த சுவாமியருளால் ஒருபழங்கையிலிழ, அதைம னைவியார் நாயகர்க்குப்படைக்க அவர்புசித்து இது அநிகமதுமென் றுசொல்லப், புனிதவதியார் சிவன்கொடுத்தபழமென்று நடந்ததைச் சொல்ல, அவர்பொசித்துச் சிவன்பழந்தந்தாராகில், இன்னுமொருபழ ந்தாவென்றுகேட்க மனைவியார் சிவனே என்மொழி பொய்யாகிறதே யென்று கையேந்தி மற்றுமொருபழங்கேட்க, அதுகையில்வந்து சிவ னருளால்விழ நாயகருக்குப்படைத்துப் புனிதவதியாரின்றுர். புருஷ ன்கையில்வாங்கின பழங்காணுமற்போயிற்று.

பரமதத்தன்சண்டு பயங்கொண்டு இவன் தெய்வமே மணுவியல் லவென்று தொடாமல் காலங்கழித்துச் சிலகாலஞ்சென்று கப்பலேறி வியாபாரஞ்செய்து பாண்டியதேயத்தில் கன்னிநாட்டில் ஒருபட்டின த்திலிறங்கி வேறொருபெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொண்டு ஒரு பெண் குழந்தையைப் பெற்றுப் புனிதவதியார்பெயரிட்டு வாழ்ந்திருக்கையில் இச்செய்தியைக்கேள்விப்பட்ட தனத்ததன் புனிதவதியானா முத்துச்

சிவிகையிலேற்றி இனத்தாலா யழைத்துக்கொண்டு பாமதத்தனிடத்தி
ற்போனான். அதையறிந்து பாமதத்தன் மனேவியையும் பெண்குழந்
தையையும் அழைத்துப் புனிதவதியாரொதிரில்வந்து பெண்குழந்தை
யைப் புனிதவதியார் திருவடியில்வளர்த்தித் தானுமனைவியுங் காவில்வி
ழுந்தார்கள். பாமதத்தனைச் சுற்றத்தாரிப்படிச்செய்யலாமாவென்ன அ
வர் இவனா மா னிடவடிமென்றெண்ணுதீர்கள் யாங்கள் பணிந்ததை
ப்பற்றி யோசனைபண்ணுதீர்கள் தெய்வீகமென்று துணியுங்கள் நீங்க
சனும்விழுந்து பணியுங்கள், என்முமுன்னடந்த அற்புதங்களைச்சொ
ன்னான். புனிதவதியார்கண்டு இந்தவுடலம் புருஷனுக்கு ஷைத்திருந்
தோம் இனிபென்னசெய்யவென்று வெறுத்துப் பாமசிவனுரைக் குறி
த்துச் சிந்தித்து வந்தித்துச் சரீரத்தைஉதறத் தசையெலாம்விழுந்து
பேய்வடிவமானார்.

தாமுஞ்சிவகணத்தி லொன்றென்று, திருவந்தாதி பாடியதைக்க
ண்ட சருவரும்பயந்து பணிந்தார்கள் புனிதவதியார் அங்கிருந்து ஐக
யிலாயத்திற்கும் போவோமென்று வடதிசைநோக்கிக் கைலையமிதி
யேமென்று காலேத்துக்கித் தலையாலேநடந்து வனங்கடந்து வெள்ளி
மலை யேறிவருகிறதைப் பார்ப்பதியார்பார்த்து வருகிறவரானொன்று ப
ாமசிவனுரைக்கேட்க-சுவாமி பசிக்கமுதுகொடுத்த அம்மையாரொன்று
சொல்லி அம்மைவந்தீரோவென்னப் புனிதவதியார் அப்பாவந்தேனெ
ன்றார். உமக்குவேண்டிய தென்னவென்னத் தேவர் திருவடிக்கீழிரு
க்கச் சுவாமி திருவாலங்காட்டிழ் போவென்றுசொல்லத் தலையாலேந
டந்து திருவாலங்காட்டில்வந்து (கொங்கைதிரங்கி) என்னும் பதிகம்
பாடி நடேசர் திருவடியின்மீது கையிலே தாளம்பிடித்துக் கீதம்பா
டிக்கொண்டிருக்கப்பெற்றார். காணக்கா லம்மையாராகிய புனிதவதி
யார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவமயம்.

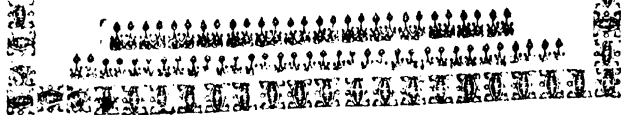
திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பூதியடிகள் நாயனார்சரித்திரம்.

திக்கனாரிலேயிராமணவமிசத்திற்பிறாதவர் - அப்பூதியடிகள்நாய
னார். சிவனடையாளம்பெற்றுச்சிவனடியாரைவழிபட்டுச்சிவபூசைசெ
ய்துசிவபத்தருக்குஅன்ன தானமுதலியன் செய்துவருவையில், திருநா
வுக்கரசர்சுவாமிகளுடைய அற்புதங்களைக் கேள்விப்பட்டு வீடு-மாடு-நா

சுப்பிரமணியம்

சுருதிமங்கலம்

திருநீலநக்கநாயனார் சரித்திரம்: ௬௧

மீ-காமி-மடந் தடஞ் யோலை-சாலை- செய்தருமஞ்செய்கருமம் எல்லாம் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பொருளென்மெழுது வித்திருந்ததைத் திருநாவுக் கரசாகண்டு அப்பூதியடிகள், திருமனைக் கெழுந்தருளினவ அப்பூதியடிக ளவனாவணங்கிலீற்றிருக்கச் செய்து திருவமுது சமைத்து, அவர்க்குப் படைக்கத்தம்முடைய குமாரர் திருநாவுக்கரசனா வாயையிலே யறுக்கச் சொல்லப்பிள்ளே யிலேயறுக்ககையில்கூந்திலிருந்து பாம்புகடித்து இறந்தது. திருநாவுக்கரசர்கண்டு விஷத்தீரப்பாடிப் பிள்ளையை யெழுப்பிஅவர்கிருமனையில் திருவமுதுபுசித்துப்போக அப்பூதியடிகள் வனாவழிவிடுத்து முன்னிருந்தீபத்திலும் பின்னிருந்தபத்தி. வளந்தேறச் சிலகாலமிருந்துசிதம்பரத்தில்வந்து தாண்டவராகியஆண்டவரைத் தரிசித்தும் அருசித்தும் சிவகதியடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

~~~~~

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீலநக்கநாயனார் சரித்திரம்

பொன்னிநாட்டில் சாததமங்கையிலிருக்கும் அந்தணர் குலத்தில வநரித்தவர் - திருநீலநக்கநாயனார் திருத்தொண்டர் களுக்கு அன்ன சொன்னமுதலானவைகொடுத்தருளி ஐவந்தியிச்சுரணக்கலந்தோறுஞ் சீலங்கொண்டிமனைவியுடனனு கூலமாகப்பூசித் தூவநாளிலொருநாள சிவலிங்கத்தின் அங்கத்தின்மேல் ஒருசிலமடிப்பூச்சிவிழுந்தது. அதைக்கண்டிருந்த திருநீலநக்கநாயனார்மனைவியார் சுவாமிகிருமேனியில் சிலத்திப்பூச்சிவிழுந்ததற் கொப்புளமாமெதி தண்ணின்மத்திருமென்வாயால்ஊசினார் திருநீலநக்கநாயனார்பார்த்து என்னேடிசுவாமிகிருமேனியின்மேல் அசுத்தஞ்செய்தாய் என்று வெறுத்துமறுத்துப் பின்னும் பூசைமுடித்துமனைவியாராததள்ளிவிட்டுப்போனார், அவர்மனைவியார் திருச்சந்நிதியில்சுவாமி துதியினின்று ஒருபக்கத்தில் துக்கப்பட்டிருந்தார். ஐவந்திகாதர்திருநீலநக்க நாயனார் கனவிலேவந்து உம்முடைய மனைவியார் ஊசினபக்கம் பொக்குளமில்லாமலும் ஊகாதபக்கம் பொக்குளமாகவுமிருக்கிறதைகாட்டினார் - அதைக்கனவிற்கண்டநாயனார், மனைவிற்கொண்டன்பும்பத்தியும் விசுவாசமுயிரக்கமுமுடையவராய்த்தம்முடையதேவியானாயும் கூட்டிக்கொண்டு வீட்டில்வைத்து நீத்சியபலிவிடைகளுந் தப்பாமற் செய்துவந்தார். இப்படியிருக்குமனையில் திரு

ஞானசம்பந்தகவாயிகளெழுந்தருளத்திருநீலநக்கநாயனாதிர்சென்று
தமமுடையகிரகத்திலவரவழைத்துத்திருவுமுதளித்துஉபசாரமெல்லா
ஞ்செய்தார். திருஞானசம்பந்தர்திருக்கவியாணஞ்சேவித்துமனேவியுந்
தரமுஞ்சிவலோகஞ்சேர்த்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவனையார்.

உ

சுவனையார்.

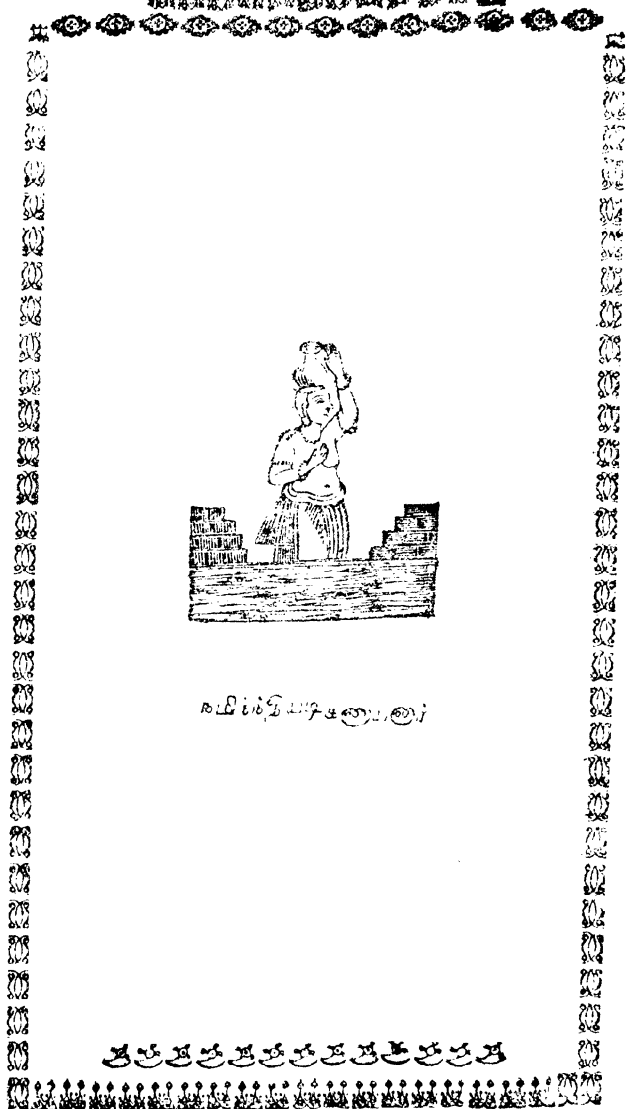
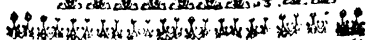
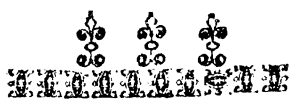
திருச்சிற்றம்பலம்.

நமிநந்தினாயனாச்சரித்திரம்

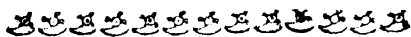
சோழவளநாட்டில் ஏமப்பேறுநிலம் மறைபவர்குலத்தில் அவதரித்
தவர்-நமிநந்தியடிகள் நாயனார், இவர் சிவனைவழிபட்டுச் சிவனடியார்களு
க்கன்னையிட்டுத் திருவாரூரில் தியாகேசர்சந்நிதானத்தில் திருவிளக்குக
ளுக்கு நெய்வார்ப்பார், தீபாழுங்காமற் பார்ப்பார், சந்நிதிக்குவிளக்கே
ற்ற ஒருநாள் ஒருசமணன் வீட்டில்லேக்கு நெய்ச்செட்டார், சமணன் உ
ங்கள் சுவாமிக்குத் திருவுழுமுண்டானால் தண்ணீர்வார்த்தெரிக்கலாகா
தோவென்றான். நாயனார் அசைச்செட்டித்துன்பப்பட்டு நெய்வாங்காம
ல்விட்டிப்பொழுதுபோயிற்றே தீபவேளையாயிற்றே என்று சிவசந்நிதியி
ன்முன் சென்று தியாகேசப்பெருமானைச் சேவித்து நின்று சமணன்
சொன்னதை அறிக்கைபண்ணினார், சிவனை யன்புடன் துகிபண்ணி
னார்,

அப்பொழுதுசுவாமிதம் துகமலாலயமாகிய திருக்குளத்து நீரைமுகந்து
திருவிளக்குவைக்க அசரீரீவாக்காகத்திருவருள் செய்தார் நமிநந்தியடிக
ள் உசந்துநீரை முகந்து தீபமேற்றினார் என்கிறதைக்கண்டுபோற்றினார் அ
ங்குச்சிலநாளிநந்துபைங்குறியுத்திரத்திலமணவியெழுச்சியில் வந்துசு
வாமியைத்தரிசித்துத் தீண்டலாயிற்றென்று புறத்திண்ணையில் தூங்கு
கையில் கடவுள்களவிலேதோற்றப்பட்டுத் திருவாரூரிடில் வந்தவர்க
ளும் பிறந்தவர்களும் எவ்வுயிர்களும்கிவசாரூபமென்ற காண்பித்தார்.
அதுகண்டுநமிநந்தியடிகள் திருவாரூரிலேதானே கிரகங்கட்டிக்கொண்
டு சிவபுணியிடைகள் செய்திருந்து அடையுங்காலத்தில் திருக்கலையா
யுபதவியிலடைந்தார்,

சோழவளநாட்டில்சீகாழியென்னும்பட்டினத்தில் பிராமணர்கள்
புமிசத்தில் கௌணியர்கோத்திரத்திற் பிறந்தவர் சிவபாதவிரைதயார்

சமீபத்தில் பிச்சையாண்டி

நமிநந்திநாயனார்சரித்திரம். ௬௩

இவர்திருநனிப்பள்ளியிற் பிறந்தபகவதியானா விவாகம்பண்ணித்தன் ணீரிலிருந்து யுத்திரன்வேண்டுமென்று செபதம்பண்ணுகையில் சீகாழிக்குடவுள் கருணாகடாட்சத்தால் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிதிருவவதாரமானார். பிள்ளைக்கு வயதுமூன்றானபின் பிதாநித்தியகன்மஞ்செய்யப்போகையில்பிள்ளை பின்தொடரப்பிதாமறுக்கஅவர்வருவேனென்ற உடனழைத்துக்கொண்டேபோய் அவனாககையில்வைத்துத் தாஞ்சலத்தள்ளுமுதுகிச் செபதபநு செய்கையில் பிள்ளை பிதாநைக்காணாமல் சீகாழிக் கடவுள் கோயிலைப்பார்த்து அம்மா அப்பாவென்ற மூது சுவாமி திருவுளத்திரங்கிப் பார்ப்பதியுட னிடபவாகனத்தில் அநதரத்தில் வந்துஉமையவளைப்பார்த்துத் திருஞானசம்பந்தரமுகிறார் அ வருக்குப்பொற்கிண்ணத்தில் ஞானாமிழத்ததுடன் திருமுலைப்பாலூட்டருளென்று சொல்லியபடிக்குப் பார்ப்பதியார் எழுந்தருளிப் பிள்ளையார் நாகியைச்சிந்திக் கண்ணீர்துடைத்து ஞானாமிர்தமூட்டிக் கிண்ணத்தைக் கையிற் கொடுத்து அப்பா அழாதேயென்று இடபவாகனத்திலேறிச் சுவாமியுடன் தேவியார்போகச் சிவபாதவிரதையார் செபதப முடித்துப் பிள்ளையாரிட ததுவந்து கையிலும் வாயிலு நெஞ்சிலும் பாலுஞ்சோறுமிருகக்க்கண்டு இப்படிச் செய்ததானொன்று சிறுகோல் கொண்டடித்தார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சீகாழியப்பரை விரலாரீசுட்டிக் காட்டித்தேவாரம்பாடினார். அப்பொழுது சிவன் திருக்கோயிலெழுந்தருளக்கண்டு பிள்ளையாருமெழுந்தருளிச் சிவசநிதியிற்போய் அம்மையும் அப்பனும் இங்கிருக்கிறார்களென்று எல்லாரும் அதிசயிக்கப்பதிகம் பாடிக் கிரகத்தில்வந்து தாயானாவணககி மறுநாள்திருக்கோலக்காவிற் செழுந்தருளவேண்டுமென்னத்தானை தோளிலெடுத்துக்கொண்டுமொ, அதுகண்டு அப்பட்டினத்தானொதிர் சென்று, போயக்காண, இவச்சநிதியிற்கைதட்டிக்கொண்டாடினார், சுவாமிநைகள் சிவந்தனகண்டு திருவுளம்புரிய இரண்டு பொற்றாளன் கையில்வந்திருந்தன, அவற்றைக் கொட்டி ஆணந்தக்கூத்தாடினார்- பிள்கீகாழிக் கெழுந்தருளிய செய்தியைத் தாயார்திருவவதாரஞ செய்த திருநனிப்பள்ளியார் கேட்டுவந்து கூட்டிக்கொண்டு போனாகள் - அப்படியே தானையார், திருத்தோளிலெழுந்தருளித் தலவக்களெங்கும் போய்ப் பதிகம்பாடிச் சீகாழிக்கு வந்தார். அப்பொழுது சிவாகக்கரை தீர்த்தெருக்கதம் புலியூரிலிருக்கு - திருலீலகண்டயாழ்ப்பாணனார் அகர்மனைவிபாடினியாரிருவரும் வந்துசநித்தார்கள், அவர்களுடன் சிதம்பரத்திலெழுந்தருளிய பொழுது தில்லைமூலாயிரவரும் கணநாதஸுடவா யிருக்கிறதைக் கண்டோழ்ப்பாணருக்குக்காண்பித்தார்.

பின்புதுங்காணைமாடத்தையும் திருநெல்லையிலையும் கண்டிடந்
ந்து திருவடிநொந்ததனால் மாறன்பாடியிற றங்கினார். சுவாமிதிருவரத்
துறைத் தனத்தாருக்குச் சொப்பனத்தில்வந்து தமதுசநிதிமுத்துச்சி
விகை முத்துக்குடை சின்னங்கள் இவைகளைத் திருஞானசம்பந்த ச
வாமிகளுக்குக்கொடுத்து அழைத்து வருங்கொன்றார். திருஞானசம்
பந்தர்க்கும் இவையெல்லாம் வருகின்றிறன வென்று சொப்பனஞ்சா
தித்தார், அவர்சொப்பனம் கண்டிபிதாவுக்கும் திருக்கூட்டத்தாருக்கு
ஞ் சொன்னார் அப்படியே விடிந்துவரக்கண்டு ஏறிக்கொண்டு சநிதிக்
குவந்து திருப்பதிகம்பாடினார், அதன்பின் சீகாழிக்குவந்து உபநயன
முடித்துச் சகலகலைகளும்படித்து நிற்கையில் திருநாவுக்கரசு சுவாமி
கள் எழுந்தருள எதிர்கொண்டழைத்துவந்து வந்தனஞ்செய்திருந்து அ
வர்போன பின்பு மேற்றிசைத் தலங்களையும் வடதிசைதலங்களையுங்க
ண்டு துதிசெய்து கொண்டு சம்பந்தசுவாமியும் அவர்பிதாவும் யாழ்ப்
பாணரும் திருக்கூட்டமும் வருகையில் திருப்பாச்சியில் கொல்லிமழ
வன என்னுமரசன்மகள் முயல்கனோல்திராமல், கோயிலிற் கிடக்கக்க
ண்டு பதிகம்பாடித்தீர்த்தார். கொங்குநாட்டில் திருச்செங்குன்றூரில்
திருக்கூட்டத்தாருக்குக் குளிருஞ்சாரமும் பதிகம்பாடித் தீர்த்தார். தெ
ன்றிசைத் தலங்களைக்கண்டு வருகையில் திருப்பட்டிச்சாரநூலால், சி
வகணங்கள் முத்துப்பந்தல் பிடிக்க-த் திருவாவதிதுறையில்வந்து பதி
கம்பாடிப் பலிபீடத்திற் சிவகணங்கள் உலவாககிழிவைக்க அதையாக
முடிக்கச் சீகாழிக்குந் கொடுத்தனுப்பினார். சருமபுரத்தில்வந்து பாடி
யபதிகங்களை யாழிலேய்ந்து வாசித்தார்-திருமருகலிம் விஷந்தீண்டப்பட்
ட செட்டியைப்பதிகம்பாடி மூம்பிக் கலியாணமுடிப்பித்தார்.

திருவாரூர்க்குவந்து சிறுத்தொண்டர் திருநீலக்கர் முருகனார் மு
தலிய திருத்தொண்டர்கள் கூட்டத்துடன்கூடியிருக்கையில் திருநாவு
க்கரசர் வந்துகூடினார். திருநர்வுக்கரசர், சம்பந்தரும்திருவிழிமீலையிற்
பதிகம்பாடிப்பலிபீடத்திற் பொற்காய பொற்றமு தளித்தார்கள். வே
ராதரணியச் சநிதிக்கதவு திறக்கவ மடைக்கவும் பாடினார்கள். சுவாமி
திருநாவுக்கரசரைத் திருவாய மூரில்வரச்சொல்ல அவருஞ்செல்லச் ச
ம்பந்தருடன்போக மதுனாயில் பாண்டிமாதேவி மங்கையர்க்கரசி
யார் உத்தரவின்படி குலச்சிறைநாயனார் திருஞானசம்பந்தருக்காளனு
ப்பச் சம்பந்தர் வந்தவர்கள் செய்திகேட்டு மதுனாக்குவாப் பாண்டிய
ன் மந்திரியாகிய குலச்சிறைநாயனார் பாசமயக்கொளரி திருஞான சம்
பந்தர்வருகிற திருச்சின்னவோசைகேட்டு மங்கையர்க்கரசி யாருடன்
எதிர்கொண்டிவந்து-முத்துச்சிவிகையில் வந்ததிருஞானசம்பந்தனாவ
ணங்க அவர் வாழ்த்திச் சுக்மாவெனத் தேவர்திருவடிகண்டதே பா

ண்டியரும் பாண்டியரும் நாங்களுஞ் சகமடைந்தோமென்றார்கள்.

உங்களுக்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள் துணையாவாருளருளிரவதித் தவுடன், குலச்சிறையானார் ஒருமடாலயம்விட்டுத் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளைத் திருக்கூட்டத்தோ டெழுந்தருளச்செய்து சகலமுடப்பித்தார் - சமணர்களறிந்து பாண்டியனுக்கு இச்செய்தியைச் சொல்லித் தாங்கள் கண்டு முட்டியெய்ன்றார்கள். பாண்டியன் தான்கேட்டு முட்டியெய்ன்றான். பின்பு அரசன் என்னசெய்யலாமென்னச் சமணர்களமடத்திலே நெருப்புப்பிரவேசிக்க மந்திரஞ்செய்கிறோமென்றார்கள், பாண்டியன் கட்டளைப்படி மந்திரித்து மடத்தில் அக்கினி பற்றாமையாலே தங்களுக்கு அவமானம் வருமென்று மடாலயத்திலே தீபூட்டினார்கள். திருக்கூட்டத்தார் விழித்துத் தீயை அவித்துத் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளுக்கறிவித்தார்கள் அவரறிந்து, மங்கையர்க்கரசி மங்கிலியம்வாழ்கவென்று பதிகம்பாடினார். பாண்டியனுக்குச் சுரோய்சம்பவித்தது - சமணர் மணிமந்திரவிழ்த்தங்களாலும் தோமையால் மங்கையர்க்கரசியார் தம்முடைய நாயகராகிய பாண்டியராசரிடத்துவந்து பணிந்து என்னுயிர்த் துணைக்கணவனோ சீகாழியிலிருந்து தெய்வீகத் தன்மையுடைய பிராமணச்சிறுபிள்ளை வந்திருக்கிறது அதுவீற்றிருக்கும் திருமடாலயத்திலே சமணர்கள் அக்கினியைப்போட்டு டெரித்தார்கள் அந்நெருப்பாகும் உம்மைப்பற்றியசுரனோய் அவரின்குவருவாராகில், சுரந்தீர்த்துபோம் என்றுசொல்லப் பாண்டியர்மகிழ்ந்து அவனாயின்குவாவழைப்பாயென்ன மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் திருஞானசம்பந்தர் திருமடாலயத்திற்போய்ச் சுவாமிமுன்வணங்கிக் கைகீட்டி வாய்புதைத்துநிறைக்கிய லலர்பயப்படாஜீர்கள் சமணரை வாதிட்வென்று பாண்டியர் விபூதியணியும்படி செயலிக்கிறோமென்ன மந்திரியும் இராசபத்திரியும் சமணர்கொளுத்தின தீயானது பாண்டியர்க்குச் சுரத்தியாகப்பிடித்தது, தீர்க்கும்படி எழுந்தருளுங்கள் சுவாமியென்னத் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருக்கூட்டத்துடனெழுந்தருளிப் பாண்டியன் அரண்மனையிடத்திலவந்து பொற்பீடத்திருந்தார். பாண்டியன்கண்டு கண்களிப்படைந்து இவர்பார்க்கட்டுமென்ன அப்போது சமணர்கள் அவரொருபுறமும் நாங்களொருபுறமும் பார்த்துத்தீர்க்கிறோமென்றார்கள். திருஞானசம்பந்தரிசைந்து மதுரைச்சுவாலயத்திலிருந்து திருநீறுகொண்டுவரச்சொல்லி (மந்திரமாவது நீமென்று) பதிகம்பாடிப்பாண்டியன் வலப்பக்கத்தி லணிய வலப்பக்கச்சுரமெல்லாம் இடப்பக்கத்திலவந்தது. சமணர்கள் மயிலின் பீலிகளாலேமந்திரித்து மதிகம்வருத்தமுண்டாகப் பாண்டியன் அவர்களைப் போவென்றுசொல்லித் தி

ருளுணசம்பந்தசுவாமியையே பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளச் சம்பந்தர் இடப்பக்கத்திலும் விபூதிபோடச் சுரனாய்போய்த் தேகங்குளிர்ந்தது.

பாண்டியன் சமணர்களே நீங்கள் தோற்றீர்களே யென்ன ஆவர்கள் அக்கினியிலேடுபோட்டு வெல்லோமென்றார்கள். சம்பந்தர் திருப்பதிகத்திருமுறைகொண்டு வாச்சொல்லி ஒடாட்டுத்து அக்கினியிற் போட அதுவேவாதிருந்தது. சமணர்களக்கினியிற்போட்டவேடு சரம்பலாயிற்று. பாண்டியன் முதலானவர்கள் அதிசயப்பட்டார்கள். சமணர்கள் தண்ணீரிலும் ஏடுவிடவேண்டுமென்றார்கள். பாண்டியனைக் கத்தான். குலச்சிறைநாயனார் சுரத்திலும் அக்கினியிலும் தோற்றீர்கள் இப்பொழுது நீரில் ஏடுவிடுகிறீரென்கிறீர்கள் நீங்கள் தோல்வியடைந்தால், என்ன பந்தயமென்றார் சமணர்கள் நாங்கள் தோற்படைந்தால் கழுவி லேறுகிறோமென்றார்கள் திருளுணசம்பந்தர். முத்துச்சிவிகையிலுர், பாண்டியன்குதினாயிலும் மங்கையர்க்கரசி தண்டிகையிலும், குலச்சிறைநாயனார் குதினாயிலும், மற்றவர்கள் காலாலேநடந்தும், வையையாற்றங்களுக்கு வந்தார்கள்.

திருளுணசம்பந்தசுவாமிகள் பதிகம்பாடித் திருவேட்டை வையையாற்றில் தமது திருக்கரத்தால்விட அவ்வேடு வையையாற்றிற்கு எதிரிலேறி வேகத்துடனேசென்றது, சமணர்கள் விடப்பட்ட ஏடு சமுத்திரத்திற் சேர்ந்தது, சம்பந்தசுவாமிகள் விடப்பட்ட ஏடு திருவேடகமட்டும் போய் நதிவாற்றிலே தங்கியது, குலச்சிறைநாயனார் சம்பந்தர்விட்ட ஏட்டைஎடுத்துச் சிரத்திலவைத்துப் பாண்டியனிடத்தில்வந்து, அதன்யொருளைச் சொல்லினார். பாண்டியன் கேட்டவளவிலே கூணாது நிமிர்ந்தது. பாண்டியமகாராசன் அதிக மகிழ்ச்சியடைந்து மந்திரியாகிய குலச்சிறை நாயனரைப் பார்த்துச் சமணர் பந்தயப்படி நடத்தென்ன மந்திரி யெண்ணாயிரங்கமுமாம் வரவழைத்துவிட்ட அன்றில் சமணர்களேறினார்கள். திருளுணசம்பந்தர் முத்துச்சிவிகையில்வர, அரசன்-அரசி-மந்திரிமுதலானவர்கள் புடைசூழ்ந்துவரச், சொக்கேசர்ச்சந்தியிற்போய்ப் பதிகம் பாடித் திருவாளிருக்கையில், சீகாழியிலிருந்துசம்பந்தர்பிதாயாக முடித்துவர அவருடனே சம்பந்தர் பாண்டியர்குலச்சிறையார் மங்கையர்க்கரசியாருக்கடித்தென்றிசைத்தலக்கெல்லாஞ் சேவித்து இராமச்சுரத்தில் வந்திருந்தார்கள் நமநாட்டிலுள்ள தலங்களையாவுந்தரிசித்துக் குலச்சிறையார்சென்மதேயத்தில்வந்து பாண்டியருக்குமதுனைக்குப்போம்படி கட்டளைகொடுத்ததுத் திருளுணசம்பந்தசுவாமிகள் பொன்னிநாட்டில்திருவாலந்துறை பில்தோணியேறிப்பதிகம்பாடி, அதுவடகனாயில்விட்டது திருநள்ளா

அழுத்தமிடதலங்களைத் ததரிசித்துப்பொதுமக்கையில் வந்துகிறதில் நந்திப்புத்தன இருசசினமையடியாதேயெனமறுமறுக்கத்தருகட்டதாரகோபித்துச சொன்னவுடனே அஷ்ஷதலைத்தெறித்ததுசாரிப புத்தனநி நது வாதுபேசி வெல்லவல்லமைமயிலலாமல் தோறமுன அவனைச்சிவனடியாகுகிறார்.

அங்கிருந்து திருச்சி நகரம் ஐக்கருவரதுபணிந்து திருப்பூர்துருத்தியில் அப்பாச்சுவாமியின் கண்ணவந்தாரா, அப்பாச்சம்பந்தாமதுஷாயி மசெயதன வெல்லவ கோஷிப்பட்டுத் தாமுங்கண்ணவெதா கொண்டா. வழியில் முத்துச்சிவகைவருணகயிலயாருங்கண்ணபடிக்குத் திருச்சுட்டெருக கத்திற புருத்துகண்டினைகையதாங்கியவந்தாரா அப்பொழுதுசம்பந்தார அப்பாங்கெயெண்ணச்சுவாமியுடனமங்கெத்தொண்டு செவகிறேனென்னச்சம்பந்தார தணுகைகிட்டுமறுபிது பாச்சுவாமிகளைப்பணிய அப்பாச்சுவாமிகள் சம்பந்தச்சுவாமிகளைப்பணிப ஒருவனாபொருவாவிசாரித அக்கொண்டமகிழ்தாராகள அப்பாத்தெறேப்பொணாச்சம்பந்தாக்கொழியிலவந்தார. பிள்ளைகாழி விட்டுத் திருவண்ணாலைபுறமுத திருவிவாததூர்க்கு வந்தார ஆண்பனை அங்கில் பெண்பனை ஆகப்பாடிச்சம்பணைச்சிவனடியார்களாகநெகரஞ்சீபுரதகில்வந்தாநெகரம்-கோகண்ணம்-மல்லிகாராச்சாறு இவைமுதலியதலவங்களைத் தரிசித்ததுதகுதிருவொற்றியூரிலே முத்தருளிணர்.

அப்பொழுதுமலிலாப்பூரிலிருந்திருக்கிறேன். அப்பொழுது பிள்ளையிலுமலி கந்து ஒரு பெண்பிள்ளை பெற வுடைய பாவையென்று பெயரிட்டிவளர்த்து இப்பெண்ணுடைய அன்பு என் னென்பாளுமகிலுநானசம்பந்தருகேகொன்று மிப்பிந்ததுவழிகளை பின்பு மபாவையாளுமயதில் மலர்கொய்யப்போனவி சசுவசநாபாதிண்ட பபட்டிதநா. இவ்மாதாபிதாக்கள் வந்தகாபைபது மனோதாசனஞ்செய்து அதன் ளும்பும்சாம்பலும் ஒருது தகிலபகன பபிதரித திருநாணசம்பந்தகவாமிகளுக்து நியமித்தன. அநாக்சக ஒப்பிபபேமென்று வைத்திருந்தார்கள்.

இதைக்கேள்விப்பட்ட திருஞானசம்பந்தாதிரு மயிலைக்குழுமுந்தருளச் சிவநேசவணிகர் எதிரகொண்டழைத்துவந்து நடநெல்லாஞ்சொல்ல, அந்நாட்டும்பாவையார் அங்குததைக் கொண்டுவாருங்கொள்ளச், செட்டியார்கொண்டிருந்துவைக்கடாவசம்பங்கா பதிகம்பாட னட்டாமாட்டில பூம்பாவையாடபன்னிரண்டுவிவரதுபெண்ணைக் வெழுந்திருந்து திருநாஞ்சமபந்தர் திருவடிகளில் விழுந்துபணிந்துகையிற் கண்டவாகளெல்லாருமதிசயப்பட்டார்கள். சிவநேசாசமபந்தனாவணகிப பெண்ணையொப்புக்கொள்ளுமொரு அலவந்தமகருயோக்கியமல்லவென்னச்செட்டியாபெண்ணை வளர்த்துவருகையிற் சிலமாலனு

சென்று சிவத்திலைக்கியமானார். பூம்பாவையார் சம்பந்தர்க்காழிக்குறை
த போது இவரின்னசனங்கள், திருநல்லூரிட்பெண்ணிசாரித்துவிவாகமு
டிப்பிககத் திருமணக்கோலத்துடன் திருஞானசம்பந்தரும் பத்தினி
யாரும் திருநல்லூரில் சிவசந்நிதியிற் சேவிக்களமுந்தருளினார்கள் அப்
பொழுது மாதாபிதாமுதலான வினசனங்களும் பின்னாலே தரிசித்துவ
ரச் சிவசந்நிதியிலேநின்று நமச்சிவாயப்பதிகம்பாடி முடித்துப்போற்றி
நிற்கையில் சிவாலயமுங்கோபுரவாயிலும் அண்டவெளிமட்டி மளாவிரி
ம்கக்கண்டமாதிர்த்தில் அகிலொருதிருவாயிலானதுதோற்றப்பட இ
துவேசமயமென்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திருசுவாமிகள் தீர்நலக்கர்
முருகனார் யாழ்ப்பாணர்முதலான திருத்தொண்டர்களையும் அவர்கள் பத்
தினிமாரர்களையும், பந்துசனங்களையும் பர்க்கவந்தவர்களையும் யாவனாயு
ம் அந்தத்திருவாயிலிலேவிட்டார். அன்பின்தாமும் பெண்ணுமாகியா
த்தினைப்பத்துப்பாடி அக்கிளிப் பிழம்பிலே எழுந்தருளினார். அங்கிருந்
தவர்கள்காணுமற்போனார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவமயம்.

உ

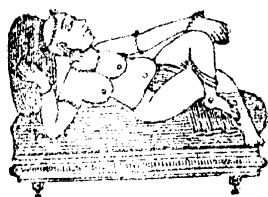
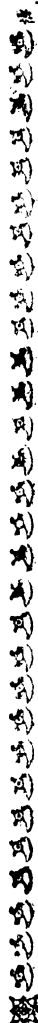
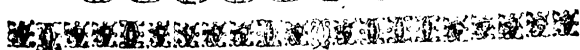
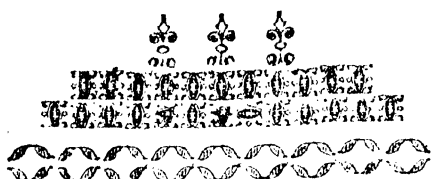
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்சரித்திரம்

சோழவளநாட்டில் பெருந்திருமங்கலத்தில் ஏயர்கோன் வமி
சத்தில் அவதரித்தவர் - கலிக்காமநாயனார் இவர்களைத் துதித்துச்
சிவனடியார்களை மதித்து அவர்களுக்கு அன்ன தானஞ் சொன்ன
தானமுதலான எல்லா வுதவிகளையுஞ் செய்து நித்தியம் பத்தியாகந
டந்து சோழமகாராசன் வாசற் சேனாதி பதியாய் வாழ்ந்து வருந்
காலத்தில் திருவாரூரில் சுந்தரமூர்த்தி பாவைநாச்சியார் பிணக்குத் தீரு
ம்படிக்குப் பரமசிவனுரைத்து விட்டாரென்று கோபங்கொண்டு அ
வரைப்பார்க்கலாகாதென்றிருந்தார் இருவரையும் ஒருமைப்படுத்தும்ப
டிச் சுவாமிக்குத் திருவுளமிருந்தது - சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்கும்ப
ரவைநாச்சியருக்கும் குண்டை பூர்க்கிழவர் நித்தியமிருத்தி செலவுடப்
பித்துக்கொண்டிருந்தார் அவ்வாறு சிலகாலநடந்துவருகையில் மழையி
ல்லாமையால் செந்நெல்விளைவில்லாமற் போயிற்று - அதனால் வேளா
ளர்குலத்துக்கிழவனார் துக்கமிக்கவடைந்து பொசிப்பில்லாமல் நித்தி
னாசெய்கையில் சுவாமிசொப்பணத்தில்வந்து குபேரனாலுமக்கும் பொ

சாஸ்திரசங்கீதம்

பதிப்பு

ஏயர்கோன் நாயனார் சரித்திரம் ௯௯

ற்குணியல்களு நெற்குணியல்களும் வீடெங்கு நினையுமென்று திருவருள் செய்தார். அவறு விழித்துப்பார்க்கையில் எல்லாத் தீரவியங்களுவின்றி நிற்குந்தன, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகல் சுவாமியைக்குறித்து நெல்லுவேண்டுமெனப்பதிகம்பாடினார் சுவாமி அவர்சொப்பனத்திலவந்து குண்டை யூர்க்கிழவனிடத்திலே நெல்வாங்கிக்கொள்ளுமென்று திருவருள் செய்தார்.

சுந்தரர்குண்டையூர்க்குவருகையில், குண்டை யூர்க்கிழவனொதீர்வந்து நடந்த செய்தியெல்லாஞ்சொல்லிச் சுவாமிகொடுத்தநெல்லை அடியேனாலெடுத்துப் போடக்கூடாது ஆகையால் அந்தநெற்குணியல்கள் திருவாருளில் நந்துசேரும்படிக்குத் திருவருள்புரிய வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். சுந்தரர்குண்டைகொளிலித்தலத்தில் சுவாமியைக்குறித்துக் குண்டையூர் நெல்லைத் திருவாருருக்கு எடுத்துக்கொண்டு போக ஆளில்லையென்று பசிகமபர்ட், அதுக்கேட்டுச் சுவாமி பூதங்களைக்கொண்டெடுப்பிக்கிறோமென் றசரீரிவாககாகச்சொல்லினார். அதுகேட்டாரார் திரும்பினார் அன்றிராத்திரியில், நெற்குணியல்கள் பூதங்களால் திருவாருருக்குவினைந்தன, பொழுதுவிடிந்துபரவையாச்சுவார்க்கண்டு அவரவர்கள் மனையிலிருக்கின்றநெற்களை அவரவ மெடுத்துக்கொள்ளுகிறதென்று முறைசமைவித்தா, அப்படியே யெடுத்துக்கொண்டார்கள் நாட்டியத்தான்குடியிலிருக்குஞ் சோழராசன் திருவாயலிற்சேனாதிபதியாகிய கோட்புலியார்கந்தரபுர்த்திபைத தரிசித்துத் தமதூர்க்கவலா யெழுந்தருளச்செய்து நவாணிபாசனங்கொடுத்துச் சோடசோபசாரமும்பண்ணித் தம்முடைய குலாத்திகளாகிய சிங்கடியானாயும், வனப்பகையாய்ப்பா, அழைத்துக்கொண்டுவந்து சுந்தரர்குணியலிற் றொழும்படிசெய்து சுவாமியப்பெண்களை அடிபெண்பிழைக்குமாடிக்குக் கொண்டருளுமென்னச் சுந்தரர்குண்டை பக்கங்கக்கொண்டுமடிமேலெடுத்துச்சிமோந்துலேண்டுவன கொடுத்துச் சிவசகந்தியிற்போய்க் கோட்புலியாளைச் சிறப்பித்துத் தம்மைச் சிங்கடியப்பள்ளென்று பதிகம்பாடினார்.

புன்திருவாருர்க்குவந்து பங்குனியுத்திரத்தில் திருவிழாவருகையில் பரவையாருக்குப்பொன்வாங்கிக்கொடுக்கத் திருப்புலுருக்கெழுந்தருளிச் சிவசகந்தியிற் றிருப்பதிகம்பாடி மடத்திலெழுந்தருளியிருக்கையில் சிவனருளால் நித்தினைவந்தது, அப்பொழுது சிவபரிசாலகர் செங்கல்லுக்களைத் தலையணையாகக்கொடுக்கச் சுந்தார் வாங்கிவைத்து மேற்போர்த்திருந்த லெண்பட்டையவற்றின்மேல்விரித்து நித்தினைசெய்தார் சுவாமிகளையில்வந்து, உமக்குத் தலையணையாகவிருக்கின்ற செங்கற்களைப்பொன்னாகத்தந்தோமென்ன அவர்விழித்துப்பார்க்கையில் க

திருப்பாவையார் - விழிமிழலை - திருவாரூர்சியத்தாண்டுகுடி - அரிசிமக்களா
 ப்புத்தூர் நடைபூர் - திருச்சித்தீச்சுரம் திருவாவடுதுறை - திருவிடைம
 ருதூர் - திருநாகீச்சுரம் - திருக்கலையநல்லூர் - திருக்குடமூக்கு திருவல்
 லச்சுழி திருநல்லூர் - திருச்சோற்குத்துறை - திருப்பழனம் திருநெல்ய
 ம - திருநெய்தலானம் திருப்பூர்துருத்தி திருவாலம்பொழில் திருமழபா
 டி - திருவானைக்காவடி - இவைமுதலியதலங்களைத்தேடிப்பாடித் திருப்பாச்
 சிலாச்சிரமத்திற்பாடச் சிவனருள்செய்யாதிருக்க, மற்றுஞ் சிவமில்லை
 யோவென்றுபாடச், சுவாமியிலதீரவியமருள்செய்ய, அவைகளையெடுபி
 தித்துக்கொண்டுதிருமுதுகுன்மத்திற்பாடிச் சுவாமியால் தீரவியம் பெ
 ற்று ஐத்திரவீரங்க்களையெல்லாம் பரவைநாச்சியார் கிரகத்திற் கொண்டு
 வந்து தரவேண்டுமென்றுபாடக் சுவாமிமணிமுத்தாற்றிற் போட்டுத்தி
 ருவாரூர்க்கமலாய்க்குளத்திலேறித்துக்கொள்வாயென்னச் சுத்தராமச்
 சம வெட்டிக்கொண்டு மணிமுத்தாற்றிற் போட்டுவிட்டுத்திருவாரூர்க்
 கெழுத்தருளிப்பரவையாயாமழத்துக்கொண்டு பெண்ணைநமக்குத்தி
 துமுதுகுன்மத்திற் சிலதீரவீரங்க்கூடத்தன அவதறை மச்சம்வெட்டி
 க்கொண்டு மணிமுத்தாற்றிற் போட்டுவந்தேன் அவற்றைநக்கமலாய்க்கு
 ளத்தி லெடுப்போமென்னப் பரவையார் புண்ணைக்கொண்டிறித்கச் சுந்
 தார்பதிகம்பாடிக்கமலாய்க்குளத்திலேறிவந்தேடி யகப்படாதிருக்க
 டட்டாம்பாட்டிற் தீரவியங்க ளகப்பட்டன.

அவற்றைப் பரவையாருக்குக் கொடுத்தார். திருவா ருக்குவ டக்கே குருகா லூரிஸே யெழுந்தருளு னாயில் நடுக்காட்டில் சிவன்பிரா மணனாகத்தண்ணீர்ப்பந்தலனைத்துச் சுந்தரருக்குக் கட்டமுதிருக்கிற தென்று கொடுக்கத், அம்முஞ் சிவனடிபார்களுப் பொசித்து இளைப்பா றியன்றிரவிலங்குறித்தினாசெய்து பொழுதுவிடிந்து பார்த்துத் தண் ணீர்ப்பந்தலு மில்ல திருக்கச் சிவன்செயவென்றுபாடிக் குருக லூரிற் சிவநாளிருந்து திருக்கச்சூரி லெழுந்தருளிப் பதிகம்பாடிப் பசியாவி னைப்படைந்து சோபுவாயல்கிருந்தார். சிவன் யோகிவடிவாகித் திரு வோடெடுத்து ஊறிற்பிச்சைவாகடி யன்னக்கொண்டுவந்து சுந்தரோ யினைப்பாயிருக்கிறீர் இதைப் புசியுமென்றுதொடுக்க, அவர்வாங்கித் திருக்கட்டத்தொடி பொசித்துத் திரும்பிப்பார்க்கையில் யோகிமாய மாக இதுவுஞ்சிவனருளென்று பதிகம்பாடிக் காஞ்சீபுரத்தில் தரிசித் துத்திருவொற்றியூரிலெழுந்தருளிக் திருப்பதிகம்பாடித் திரும்புகை யில் அங்காட்டில் நாயிறுள்ளனவூரில் நாயிறுகிழவொன்னைத் வேளாள் மனைவியார் திருவடிகளில் அணிந்தித்தையார்வந்து அவதாரஞ்செய்து

ஏயர்கோன்நாயனார்சரித்திரம் ௭௧

சங்கிலிநாச்சியாரென்னுந் திருநாமம்பெற்று மிகவுமலங்காரமாக வளந்திருந்தார்.

சங்கிலிநாச்சியார் பருவபக்குவமானதால் அநேகர் பெண்கேட்க வந்தார்கள், அதுகண்டு சங்கிலியார் மயங்கிவிழுந்தார் மயக்கந்தீர்த்தபின்பு மாதாபிதாக்கள் ஏன்பயங்கிவிழுந்தாயென்ன என்னை விவாகஞ் செய்து கொடுக்கப்போகிறீர்களென்று மயங்கிவிழுந்தேனென்றார். அவர்களதென்னவென்னச் சங்கிலியார் ஒற்றியூர்த்தியாகர் என்னைவேறொருவருக்கு மனைவியாகத் திருவுளம்பற்றி யிருக்கிறானென்றசொல்ல, இருவரும்பயந்தென்னசெய்யவேண்டுமென்னச் சங்கிலியார் தாம்போய்த் திருவொற்றியூரில் சிவபணிவிடை செய்யவேண்டுமென்ன, மாதாபிதாமுதலிய விணசனங்கள் சங்கிலியானைச் சந்தியிழந்தொண்டு போய்க் கண்ணிமாடத்துள் வைத்துப் பாங்கிமார்குழந்தேவல்செய்ய வாழ்த்திருக்கப்போனார்கள் சங்கிலியார் காலையுமாலையுமலர்கொய்து சிவபணிவிடைசெய்திருக்கையில், சுந்தரசுவாமிகள் சந்தியில்வந்து சிவதரிசனைசெய்து திருப்பதிகம்பாடித் திருாண்டபத்தில் இருக்கூட்டத்துடனெழுந்தருளினார். அதுகண்டு சங்கிலியார் திருாண்டபத்திலிருந்து திராங்கிலந்து சுந்தரசுவாமிகளைவணங்கி யுடனேதினாக்குள்ளே புகுந்தார் சுந்தாரசுண்டு விதிப்படிமகிமயங்கி யிப்பெண்ணைப் பெறும்படிச் சிலனைக்குறித்துப் பதிகம்பாடினார்.

அன்றிராத்திரியில் சுந்தாருக்குச் சங்கிலிநாச்சியாரை மணமுடிப்பிப்போமென்று சொப்பனஞ்சாத்ததார். பின்புசங்கிலியார் சொப்பனத்தில்வந்து சுந்தாவுர்த்தி சுவாமிகளை யுமக்குக் கணவனாகமணமுடிப்பிப்போமென்றார். சங்கிலியார் சுவாமி அவரெண்ணவிட்டுப் போகேமென்று உண்மைசொல்லால் சம்மதியென்ன அதற்குச் சுவாமி உம்மைவிட்டுப் பிரியாதிருக்கச் சத்தியஞ்செய்து தருவாரென்னச் சங்கிலியாருடன்பட்டிருக்க மற்றுஞ்சுவாமி சுந்தாரிடத்திற்போய்ச் சுந்தாரோமணம்பேசுவந்தோம் அவனுக்குச் சபதஞ்செய்து தாவேண்டுமென்ன, அப்படியே செய்வேன் தேவரீர் திருச்சந்திவிட்டு மகிழ்மரத்தடியிலெழுந்தருளவேண்டுமென்னச் சுவாமிசம்மதித்துச் சங்கிலியாரிடத்துவந்து சுந்தாரை மகிழ்மரத்தடியிற் சத்தியஞ்செய்து தாருமென்று கேளைன்னச் சுவாமி மகிழ்மரத்திலெழுந்தருளினார், சங்கிலியார்விழித்தெழுந்து தாதிமார்களுக்குத் தாங்கண்ட சொப்பனமெல்லாஞ்சொல்லினார், சந்தியில்சத்தியஞ்செய்யவந்த சுந்தாணைச் சங்கிலியார் தாதிமார்கள் சந்தியிற் சத்தியஞ்செய்யவேண்டா மகிழ்மரத்தடியில் சத்தியஞ்செய்யென்றார். சுந்தார் சங்கிலியாருக்குச் சத்தியஞ் செய்துகொடுத்தார், அதன்பின்பு தலத்தார்விவாகஞ்செய்வித்தார்கள்.

இவர் சிலநாளிருந்து பரவைநாச்சியானா நினைத்துத் திருவாரூருக்குச் செல்லப் புறப்பட்டார் சத்தியந்தவறின்தால், இரண்டுகண்களுக்கெட்டன, தேகமெங்குங் குட்டநோய் கொண்டது, திருமுல்லைவாயிலே துதித்து வெண்பாக்கத்தில் சுவாமியாலான்று கோல்பெறற்குக் காஞ்சிபுத்தில்பதிகம்பாடி யொருகண்பெற்றார். திருப்பூந்துருத்தியில்வந்து, திருஞானத்திலேமுழங்கிக் குட்டரோகந்தீர்த்தார் திருவாரூரிப்பாடி மற்றைக்கண்பெற்றுத் தேவாசிரியமண்டபத்திலிருந்து பரவையாரிடத்தாளனுப்பினார். பரவைநாச்சியா ரவர்களையுள்ளே வரவொட்டாது தள்ளிவிட்டார். அதுகண்டு சுந்தரர் தனித்துப் புலம்புதிததைச் சுவாமிகண்டு வினவச் சுந்தரர் பரவையிடத்துமனிதனை விட்டேன் அவர்களைத் தள்ளிக்கதவடைத்தாள் நீர்போயினைக்கவேண்டுமென்னச் சுவாமிநம்பியார் வடிவாகப்போயினைக்க அவளுடன் படாமைகண்டு சுந்தரருக்குப் பரவை சம்மதிக்கவில்லையென்று சொல்லச் சுந்தரர்கேட்டு இன்றிரவில் பரவையைக்கண்டா லுயிராவைத்திருப்பீயன் இல்லாவிடினுயிராவிடுவேனென்னச் சுவாமி பரவைநாச்சியார் திருவாயிலிற்சென் றநம்முடையதோழன்உன்னிடத்தில் வரவேண்டு மென்கிறுன் தள்ளாமல் வரவழைத்துக்கொள்ளென்ன பரவையார் இவர்கவாமியெயென்று சிச்சயித்து சுந்தரவைவழைத்தாக், இநவருந் திருப்பள்ளித் திருமஞ்சத்தின்மேல் சேர்த்து கனிகூர்த்தார்கள் (இக்கதைநிற்க)

ஏயர்கோன் கவிக்காமநாயனருக்குச் சூலைநோயைச் சுவாமியேவினதாலவன்வருத்தப்பட்டனதுகண்டு சுவாமியவன் கனவிலவந்து சுந்தரர் வந்தாவிந்நோய்தீருமென்றுசொன்னார், அவன் கேட்டுச்சுந்தரன்முகத்தில்துவிழிக்கிறதில்லையென்றான் - சுவாமி சுந்தரமூர்த்திக்குங் கனவிலே நின்று ஏயர்கோன் கவிக்காமனிட தகிற்போய் சூலைநோய்ததீர்த்தருளென்றார் - சுந்தரர் நல்லதென்றுபுறப்பட்டார். அச்செய்தியைக் கவிக்காமாகேட்டு உடைவாளெடுத்து வயிற்றைக்கிழித்துக்கொண்டார். கவிக்காமநாயனார் தேவியார் கற்பிலக்கணப்படி உயிரைவிட வெத்தனத்திருக்கையில் சுந்தரமூர்த்தியா லொழுந்தருளினொன்றது கேட்டெதிர்கொண்டழைத்து வந்துசுந்தரமூர்த்திசுவாமிக்குத் தவிவளித்துச் சேடிசோபசாரஞ் செய்து சுவாமியெழுந்தருளிய காரியமென்னவென்று வினவஏயர்கோன் கவிக்காமனைக் காணவேண்டுமென்றார். அவற்கவர் உள்ளே பள்ளிகொண்டிருக்கிறா ரிதுசமயமல்ல வென்றார்களுடனே அந்தப்புறத்திலே யெழுந்தருளினார், அங்கேநடந்ததைக் கண்டியானுமிந்த உடைவாளானலே பிராணனை விட்டுக்கொள்வேனென்று அவர்கையிலிருந்த உடைவாளை யெடுத்துத் தாமும் வயிற்றைப் பிறுகையில் சிவனருளால் ஏயர்கோன் கவிக்காம நாயனார் எழுந்திருந்துடனே சுந்தர

[illegible]

தேவதாஸனாதி

செய்யுள் - ௧௦௦

திருமூலதேவநாயநார்சரித்திரம் எந்

மூர்த்திகையிலிருந்தவானைப் பற்றிக்கொண்டார். பின்பு இரண்டுபேரு
க தழுவிக்கொண்டு உறவாகித் திருவாரூரிலேவந்து சிவசநிதியிலே ய
திகம்பாடி மகிழ்ந்து பலநாளிருந்து சிவனடியார்க்கேவல்செய்துய
ர்கோன் கவிக்காமநாயனார் கைலாயத்தை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமூலதேவநாயனார்சரித்திரம்

திருக்கைலாயத்தில் பிரமன்-விஷ்ணு-தேவேந்திரன் முதலியதே
வர்களுக்குத் திருவருள்செய்யும் நத்திகேசகரர் கருணாகடாட்சமபெற்
ற யோகிகளிலொருவர் பொதியமலைக்கு எழுந்தருளிய பொழுது கே
தாரம் மல்லிகார்ச்சனம் திருக்காளத்தி-திருவாலங்காடு - காஞ்சீபுரம்
திருவதிகை-சிதம்பரம் இவைகளைச்சேவித்துப் பொன்னி நாட்டில் சா
த்தனாரில்வந்தார். அவ்வூரில்திருமூலக்கோனென் றேரிடையன் பசு
மேய்க்கையில் சருப்பநதினடப்பட்டிற்றான். அதுகண்டு அவன்மே
ய்த்தபசுக்கூட்டங்களுள்ளாமபிணத்தைவிட்டுநீங்காதுகூழ்த்துள்ளி
த் துடித்துக்கதறித் தவிக்கின்றதையோ கீச்சுரர்கண்டு இப்பசுக்களு
டைய துன்பங்களைத் தீர்க்கவேண்டு மென்றெண்ணித் தம்முடைய ச
ரீரத்தையாருமறியாமற் காப்பாற்றி இடையன் சரீரத்திற் பிரவேசமா
யெழுந்திருந்தார். பசுகக ளெல்லாந்துயர் நீங்கித் திருமூலக்கோனா ரெ
ன்றுநாஷினல்லக்கி மகிழ்ந்திருந்தன, அவர் பசுக்களை மேய்த்துச் சாத்
தனாரில்வந்து பசுககளவரவர் வீடுகளிற்செல்ல இவர் பொதுமடத்தி
லெழுந்தருளினார், அப்பொழுது திருமூலக்கோனார் பெண்சாதியும் பி
ள்ளைகளும் வந்தழைக்கையிற் பேசாதிருந்தார். அவர்கள் டிசுவமனன்
கலங்கிசிறக்கையுல் அங்கிருந்தவர்கள் இவரங்குப்பைத்தியமல்லமற்றம்
வேறு செய்கையல்ல சிவத்திலே சித்தவிருத்தி சித்தகின்ற தென்றார்க
ள் அது கேட்டுமனையுமக்களுஞ் சென்றார்கள் பின்பு அவர்பழைய
சரீரத்தைக்காணாமையால் அவ்வுடலோடு திருவாவதிதுறையிற் சேர்ந்
து பரமசிவனைவணங்கி மூலாயிரவருடமிருந்து சிவனருளியவேதாகம
ப்பொருள்களைச் செந்தமிழால் மூலாயிரமாலே பாடியோகத்தி லிருந்து
கைலாயஞ்சேர்ந்து பரமசிவனைப்பிரியாதிருந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விறற்றண்டி யடி-கனையனார்சரித்திரம்.

சொழுவளநாட்டில் திருவாரூரில் சந்தமானவர் - முகநோக்கியில்
லாபல் அகநோக்கமுடைய பிறவிக்குருடர் - சிவசிந்தையகலாதவர். அ

வலிந்தைபுசலாதவர் - சிவபணிவிடையிற் சிறந்தவர் சித்தவிரும்புதிய
 லேதுமந்தவர் - பஞ்சாக்ரத்தியானஞ்செய்து சிவனை வழிபட்டு வருநர்
 ளிவ்வாருநர் சிவாலயத்திற்கு மேற்காகத் திருக்குளத்தைச் சுற்றிச்
 சமணர்தள பள்ளிகளிருந்தன, அவைகளால் அக்குளம் அசுத்தங்கொ
 ண்டிருந்தது அக்குளத்தை விருத்திசெய்ய விறற்றண்டி யடிகள் துணி
 ந்து குளத்துக்குள்ளே யொருவா நட்டி யந்ற்கயிறுகட்டிக் கரைப்பு
 ரத்திலு மொருநிநாட்டியதிலுந் கயிறுகட்டிக் கூடையு மணவெட்டியு
 மெடுத்ததத்தாமே மணனைவெட்டிச் சுமந்து கொண்டு கயிற்றின்வழி
 யே தடவித் கண்மலந்து கரையிற் போடுவார், இதைக்கண்டிருந்தசம
 ணர்கள் ஓ விறற்றண்டி மணனைவெட்டினால் மண்ணிலுள்ள சிவசெந்
 துகளிறந்துபோம் வெட்டாதே யென்று விலக்க அவரதைக் கேளாமல்
 வெட்டிச் சமக்கையில் சமணர்கள் கண்களதாங் கெட்டிருக்கின்றன,
 காதுகளும் கேளாமலிடை பட்டுக்கெட்டிருக்கின்றனவோ வென்றார்
 கள் விறற்றண்டியடிகள் சமணர்களே நீங்கள்ல்லவா பொய்ச்சமயத்
 தை மெய்ச்சமயமென்று துணிந்து அறிவுந் கெட்டுக்கண்ணுந் கெட்
 டி மெய்ச்சமயமாகியசிவசமயப்பொருளைக் கேளாமல்காதுக்கெட்டுத்
 தீரிகிறீர்களென்றார். பின்னுமநான் கண்காணப்பெற்றால் நீங்களென்ன
 வாவீர்க னென்றாரதற்கவர்கள் நீகண்பெற்றுலந்தால் தங்களுமைவி
 ட்டிப் போவோமென்று, சொல்லிக் கூடையை மணவெட்டியையுந்
 தறியையுந் கயிற்றையும் பிடிக்கியெறிந்து உங்கள்தெய்வச் செயலுண்
 டானால் கண்பெற்றுக்கொண்டு குளம்வெட்டவா வென்று தள்ளிவிட்
 டார்கள்.

விறற்றண்டியடிகள் சந்தியில்வந்து முறையிட்டு மடத்திற்போ
 ய் மெய்ச்சமயம் நிதானி செய்கையில், சுவாமி கணவில்வந்துசமணா
 களேகண்கெடுவார்கள். நீகண்பெறுவீனென்று திருவருள்செய்துஅர
 சன்களவிற்போய்ச் சமணர்கள் தண்டியடிகளுக்குளக்கல்லா திருக்கத்த
 டிக்கிராகள் அவர்களைத்தூர்த்தியவருக்குதவிசெய்யமுன்ன அருளினா
 ர். உதயத்தில சமணர்களெல்லாங்கண்கெட்டார்கள். பின் அரசனால்
 ரத்தப்பட்டார்கள். தண்டியடிகள் கண்கெடுதரியப்பட்டுத் திருக்குளம்வெ
 ட்டிச்சிவபணிவிடைசெய்து சிலகாலமிருந்து சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்,
 திருச்சிறம்பலம்.

சுருதிசிறம்பலம்.

உ

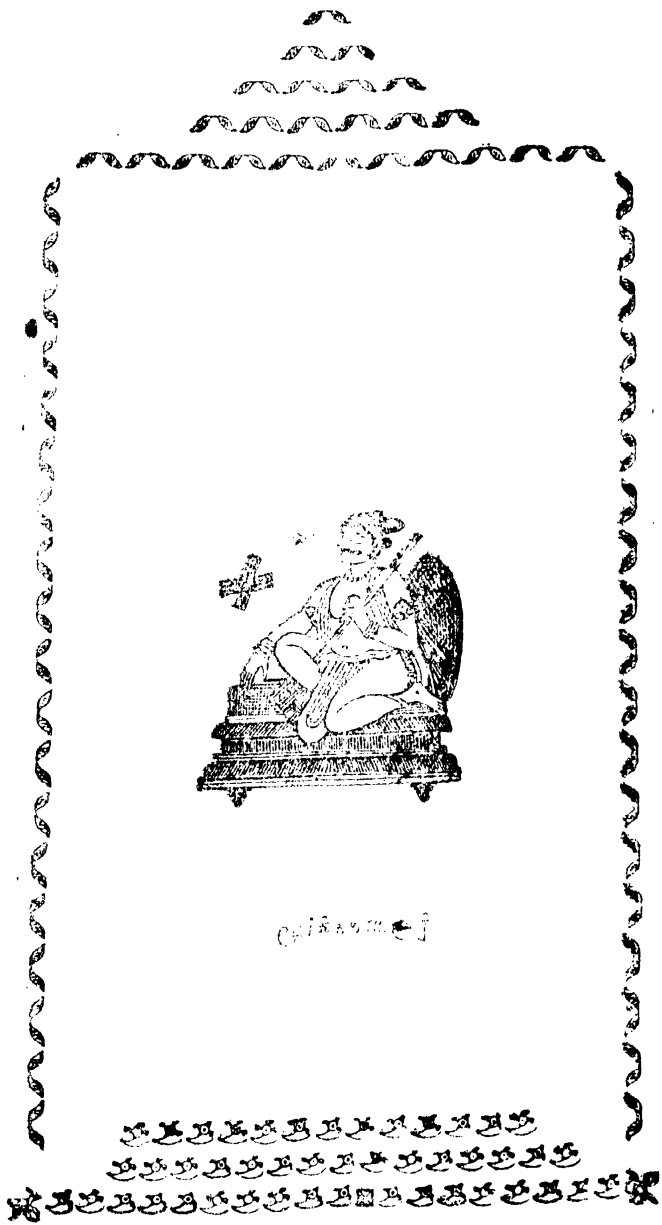
சிவமயம்.

திருச்சிறம்பலம்.

மூர்க்கநாயனார்சரித்திரம்

—*—

தொண்டைவளநாட்டில் திருவேற்காட்டில் தாளாளராகியவேளா
 ளர்குலத்திலவதரித்தவர்-திருநீறுஉருத்திராட்சந்தரித்தவர் - பஞ்சாக்
 ரங்களையிச்சரித்தவர் - துட்டர்களைச்சங்கரித்தவர் - தீர்க்கமுள்ளமூர்க்
 கநாயனார், இவர்குபேரசம்பத்தைப்பெற்றுச்சிவவையார்களுக்குப்பத்தி

சிவசுந்தரி

சோமசுந்தரமலர்!

കുമാരനാശ്വതി

சோமாசிமாறநாயனார்சரித்திரம். ௭௫

விசுவாசத்துடனே முக்கனிச்சருக்களையோடு அன்னங்கொடுத்துவரு
காலையில், கைலாயபதியின் நிருவறுளால் பாக்கியங்குறைந்துநிர்ப்பா
கியபிறைந்தும்முகநாணமலும் அக்கோணமலும்; காணியூயியாவும்வி
ற்றக்கிடைத்தப்பொறுள்களைப் பெற்றுத்தறுவமுதாக்கிச் சிவனடியா
ர்களைநோக்கி யன்பாக வன்னன்கொடுத்தவந்தார். இந்நாயனார் எல்லா
மிழந்து தமக்கு மன்னக்கிடையாதிருக்கத் திறுக்குடந்தையில்வந்துரு
தாடிவென்று அன்னன்கொடுப்போகொன்று துணிந்து சிவனைப்பணி
ந்து முன்பு சூதாடத் தீதாற்றுப் பின்பு வென்று அடியார்களுக்கன்னம்
சொடுக்கலானார் அவ்வாட்டத்தில் மறுபுதிதெய்தவர்களை யுடைவாளா
ற்ற குறுவாரர், சிவபாதங்களைத் துணையாக்பற்றுவாரர், இவர் சிவனடியா
ர்களுக்கிடுக்கண்செய்தவர்களை யுஞ்சூதாட்டத்தில் வாதாட்டஞ்செய்த
வர்களையும் வெட்டுகையால் மூர்க்கொன்று பெயர்பெற்று இவவுலகவா
ழ்வற்றுச்சிவபதஞ்சார்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோமாசிமாறநாயனார்சரித்திரம்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோமாசிமாறநாயனார்சரித்திரம்

*

சோழவள நாட்டில் திறுவயப்பொன்னுந் தலத்தில் தெய்வப்பி
ராமணர்குலத்தில் உற்பத்தியானவர் சகல நூல்களிலும் விற்பத்தியா
னவர்மாயனாவணங்குஞ்சிவனை நினைக்குஞ்சோமாசிமாறநாயனார்இவர்
பரமசிவனொருவரோரித்திய்கடவுளென்றும் மற்றவர்க்கடவுளொல்லா
ம் அநித்தியகடவுளென்றும் அளவைப்பிரமாணங்களாலறிந்து சிவன
டியார்களைப் பரமசிவனாகவெண்ணி வந்தனவழிபாடுபண்ணி அன்ன
ங்கொடுத்து அன்பாகவழிவிடத்துவந்து திருவாரூரிலவதரித்த பரசமய
கோளரியாகிய சுந்தரசுவாமி பொற்பாதங்களை இந்நதய கமலத்தில்வைத
துப் பூசித்தமையால் ஒள்ளிப் கிரணங்களை யுடைய வெள்ளியங்கிரியில்
வீற்றிருக்கும் பரமசிவனது திருவடியைச்சேர்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோமாசிமாறநாயனார்சரித்திரம்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாக்கியநாயனார்சரித்திரம்

*

திருச்சங்கமங்கையில் வேளாளர்மாவிலேபிறந்தவர் - வேதாகம
புராணசாத்திரங்களிற்சிறந்தவர்இவர்கம்பாநதிருழந்தகாஞ்சிப் பதியை
ச்சார்ந்து சாக்கியமதத்திற்சேர்ந்து அவர்சாத்திரங்களை யெல்லாமோ

ர்த்து இதுவேபாயச்சமயமென்று மனம் பீறிந்து சைவநெய் - மெய்ச்சம
யமென்று - நிச்சயந்தெரிந்து புத்தியாற்கண்டு - பத்தியேற்கொண்டு
புத்திகேவன்டத்திலைவத்த வுள்ளம்விண்டு பாமசிவனுக்குத் தொ
ண்மச்செய்யநினைவுகொண்டு அன்புபெருகித்தான் கொண்ட வேடத்தை
மாற்றாதவராகி யுட்பத்தியோடுநடக்குச்சுள்ளிலொருநான் சிவலிங்கத்தை
க்கண்டார். கண்டுதிரிசனைகொண்டார்உண்மைக்கடவுளென்றறிந்தார்,
அன்பாகஒருகல்விட்டெறிந்தார்தாய தந்தைமார்கள்சிதபிள்ளைகள் இக
ழ்ச்சிசெய்யினுமவையினும்கிழ்ச்சியாகக்கொள்வதுபோலச்சிவலிங்க
முஞ்சாக்கியவன் பாகவிட்டெறிந்ததற்பூசையை நற்பூசையாகக்கொண்
டும்கிழ்த்து நாயனாரும் நித்தியம்பத்தியாகக்கல்விட்டெறிந்து அன்ன
ம் புசித்துவருவார். சுவாமிக்குத் திருமேனிரிவில்விட்டெறியுங் கல்லடி
யானதுமலர்ச்சனைபோலிருக்கும் இவ்வாறுநடக்கையிம், ஒருநாள்கல்
விட்டெறிய மறந்துவந்து அன்னம்புசிக்கையில் சிவனைநினைந்து சிவ
லிங்கத்தின்முன்வந்து ஒருகல்லெடுத்தன்பாக வெறியப் பாமசிவனா
பார்ப்பதியாருடன் இடபவாகனத்திலேறிக்காட்சித்தருளக்கல்லெறி
சாக்கியநாயனார்சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவமயம்.

உ

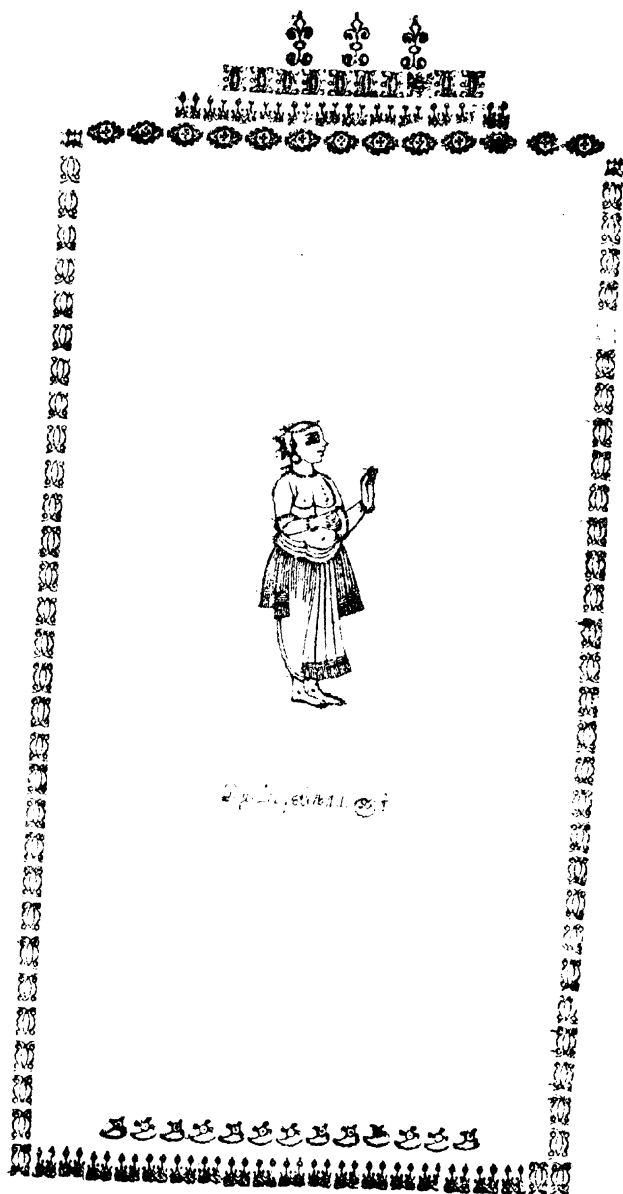
சிவமயம்.

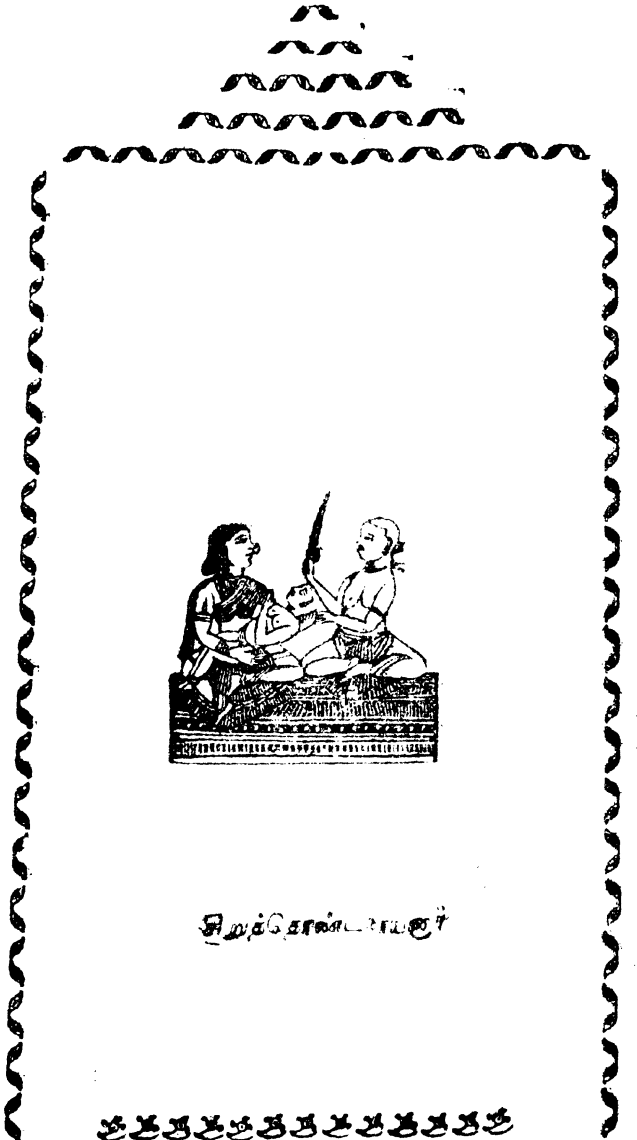
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புலிநாயனார்சநித்திரம்.

பொன்விண்ணுட்டில் திருவாககூரில்வேதியர்குலத்தி லுதித்த
வன் - வேதாசுர விதிகளெல்லா முள்ளத்திற் பதித்தவர் - சிவனையுஞ்
சிவனடியார்களையுந் துதித்தவர் சைவ சமயத்திற் கதித்தவர் அடியார்
கேட்டும் பொருளெல்லா மளிக்கிறவர் - அன்பும்பத்தியுமே பெரிதெ
னக்களிக்கிறவர் - பஞ்சாட்சரக்கடவிற் குளிக்கிறவர் - பாவங்களைக்க
ண்டொளிக்கிறவர் - நித்தியவேள்விமுடிக்கிறவர் - பத்தியாற்சிவத்தை
ப்பிடிக்கிறவர்-இந்நாயனார் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவாக்கால்
தேவாரத்திலே பாடப்பெற்றுச் சிவாதுக்கிரகத்தினாலே சிவனுடைய
திருவடிச்செல்வத்திற்சேர்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறுத்தொண்டையார்

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரம்.

சோழவளநாட்டில் திருச்செங்காட்டங்குடியில் மாமாத் திவர்குலத்தில் அவதரித்தவர் பாஞ்சோதியான்னுர் திருநாமமுடையவர் - மருத்துவத்தொழில் படைக்கலத்தொழில் யானையேற்றம் குதினாயேற்றம் இவைமுதலிய தொழில்களில் வல்லவர் - யாவர்க்கு வல்லவர் இவர் தேடியபொருளெல்லாந் சிவனுக்குஞ் சிவனடியார்க்குஞ் செலவாக்கி அரசன்கட்டினையால் வடசேச்சநோக்கிச் சத்துருக்களை உகண்டசெய்கொண்டு பலகோடி திரவியங்களைத் தேடித் தம்மரசனை நாடிக்கொண்டாடிவந்து திரவியத்தைத் தந்துகியகையில் அரசன் மகிழ்ந்து பாஞ்சோதியானாப்புகழ்ந்து உம்மைச் சிவபத்தொன்றறியாது போததொழிவுக் கணுப்பினென் குற்றத்தை மன்னித் தருளுமென்று சொல்லித் தேவரீர் உமதிட்டப்படி வேண்டியபொருளைக்கொண்டு திருத்தொண்டிசெய்திருங்கொண்டிப் பாஞ்சோதியார் எழுந்தருளி உவ்வாறு சம்மதித்துத் திருச்செங்காட்டங்குடியில்வந்து தமமுடையமனைவி திருவெண்காட்டு நங்கையுடன் திருத்தொண்டி செய்து சிறுத்தொண்டரொன்னுர் திருநாமம்பெற்று வாழ்ந்து வருங்காலத்தில் சிவனருளால் சீரானென்றொரு பின்னாபிறத்தது அதுபள்ளியிற் கல்வியிற்றிறத்தது சிறுத்தொண்டருர் திருவெண்காட்டு நங்கையாரும் இந்நாமமு மொரு மனப்பட்டுச் சிவனடியானாச் சிவனாகப்பாவித் தன்னதானஞ் செய்து வருங்காலத்தில் பாமசிவனுர் இவர்கள் பத்தியைச் சோதிக்கும்பொருட்டு வைரவத்திருவுருவெடுத்ததுத் திருக்காலாயமனிடீப் புறப்பட்டுச் சிறுத்தொண்டநாயனார் திருமனைக்குள்ளரத், திருவெண்காட்டுநங்கைத் தொழியாகிய சந்தனநங்கை யெதிர்கொண்டழைக்கத் திருவெண்காட்டுநங்கையார் வந்துபணிந்து சுவாமியுள்ளே யெழுந்தருளுங்கொன்ன, அவர் சிறுத்தொண்டனாகெ யென்றுவினைவத் திருவெண்காட்டு நங்கையார் சுவாமி யின்றைக்குச் சிவனடியார்வராமையினாலே, தொண்டர்தேடிச் சென்று ரிப்பொழுதிக்குவருவார் தாங்களிங்கிருக்க கொன்று, அன்பாகப்பணிந்துகின்றார்.

அதற்கவர் நாயகரில்லாதவிட்டிலே நாமிருக்கிறதில்லை சணபதிச் சாத்தில் திருவாத்திமாத்கின்றீழ் வீற்றிருக்கிறோமென் நெழுந்தருளினார். அத்தருணத்தில் சிறுத்தொண்டர் சிவனடியார்களைத் தேடிச்

காணுமையிலுல், வீட்டுள்வந்துசேர்ந்தார். மனைவியார்கண்டு சுவாமி, யிங்கொரு பெரியவர்வந்தார். இருக்கச்சொன்னோம் நாயகரில்லர்வீட்டி. லிருக்கிறதில்லையென்று கணபதிச்சரத்தில் திருவாத்தியின் கிழெழுந்தருளியிருக்கிறோமென்றெழுந்தருளினார். தாங்கள்போ யழைத்து வாருங்களென்றவுடன் சிறுதொண்டர் போய்ச் சுவாமி திருவமுது கொள்ள வெழுந்தருளுங்களென்றுபணிய நாம் ஆறுமாதத்துக் கொழுமுறை யமுதுண்கிது எமக் கிட்டப்படி படைக்க வுமமாலாகுமோ வென்னச் சிறுதொண்டர் அடியேனாலே தங்களெண்ணப்படி யமுதளிக்கக்கூடுமென்றார். நாம் பசுவைக்கொண்டு உண்ணவேண்டுமென்னத் தொண்டர் எனக்கநேகம் பசுக்களிருக்கின்றன அப்பசு இன்னதென்று சொல்லென்னச் சுவாமி நாமுண்பது நரபசு அது ஐந்துவயதுள்ளதா யவயவப் பழுதில்லாததாய்த் தாய்பிடிக்கத் தந்தையறுக்கச் சமைத்துப் படைத்தா லமுதுகொள்ளுகிறோமென்னத் தொண்டர் தேவர்மனப்படியே யமுதுபடைக்கிறோமென்று வீட்டுள்வந்து மனைவியாருடன் சுவாமி திருவுளமபற்றியதைச் சொல்லிநிற்கையில், கிருவெண்காட்டு நங்கை என்னுயிர்த்துணைக் கணவனோ, நற்குடியிற் பிறந்ததாய் ஒருதாய்க் கொருபிள்ளையா யவயவங்கள் பழுதில்லாததாய் நாம் பொருள்கொடுத்து வாங்கப்பெற்றாலுந் தாய்பிடிக்கத் தந்தையறுத்துயிரிழைக்கச் சமமதிப்பார்களோ நமமுடைய பிள்ளையைப் பள்ளியிலிருந் தவழைத்துவந் தப்படிச் செயவோமென்னத் தொண்டர் முகமலர்ந்து அகமலர்ந்து பள்ளியிற்சென்று சோளனை யழைத்துத் தோளின்மே லெடுத்தித் தொண்டுவந்து மனைவியார்கையிற் கொடுக்கத், தேவியார் வாங்கித் திருமஞ்சனமாட்டிச், செழுமலர்கூட்டி விளையாட்டுக் காட்டித் தாராட்டிச் சமையற்கட்டிற் கொண்டுபோய்ப் பரிகலங்கழுவி வைத்துத் தாய்பிடிக்கத் தந்தையறிந்து அவயவங்களை வெவ்வேறு பாகப்படுத்தி யாக்கினார்கள். தலையை மயிருள்ளதென்று நீக்கினார்கள் சந்தனநங்கை தலையையுமெடுத்துப் பாகஞ்செய்தாள். திருவெண்காட்டு நங்கையுஞ் சந்தன நங்கையும் இதம்பொருந்திய பதத் திருந்திய கறிகளமைத்து அன்னஞ்சமைத்துத் தொண்டரிடத்து வந்து சமையலாயிற்றுப் பெரியவனையழைத்துவாருங்களமுதளிப்போமென்னத் தொண்டர்சுவாமியையெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுவந்து திருப்பாதங்களைவிளக்கித் திருத்தவசிலிருத்தித் தீபனாபங்கொடுத்து அன்னம்படைக்கச் சுவாமி யறுப்புக்களனைத்துஞ் சமைத்திரோ வென்ன ஆண்டவனோ தலைக்கறியு ரோமமுள்ளதா லதை நீக்கி மற்றவையெல்லாமாக்கிவைத்தோமென்றார்கள்.

கழுநித்தறிவார்நாயனார்சரித்திரம் என

அதற்கவர் கெடுத்தீர்களே தலைக்கறியைவினா விடுத்தீர்களே நா
 னெப்படிக்குறைவான கறிகளைப்பொசிப்பேனென்னத் தொண்டர்வி
 சனப்பட்டு மனைவியைப்பார்க்கையில் சந்தனைநங்கை தலைக்கறிசமைத்
 தேனென்று கொண்டுவந்தளிக்க விருவருமகிழ்ந்து படைத்துச்சுவாமி
 தங்களிட்டப்படி பொசியுமென்றார்கள். அதற்குப்பெரியவர் சிவனடி
 யார்களில்லாது தனித்துண்ணாமென்றார். சிறுத்தொண்டர் எங்குந்தே
 டிச் சிவனடியானாக்காணாமல் முகவாட்டமாகவும் அகக் கோட்டமாக
 வுநின்று எங்களாண்டவோ யும்மையல்லாதுசிவனடியார்களொருவனா
 யுங்கண்டிலே நமுதுகொள்ளுங்களுள்ளச் சுவாமி நீ யாவதுகூடவி
 ருந்துண்ணாமென்ன வவர் உடன்பட்டிண்ணவிருக்கத்திருவெண்காட்
 றிருக்கை யெல்லாம்படைக்கச், சுவாமிநாம்பிள்ளையிலலாவிட்டிற் போ
 சனம்பண்ணுகிறதில்லைப் பிள்ளையையழையுமென்னத் தொண்டர்இப்
 பொழுது வரமாட்டானென்றுசொல்ல, மற்றஞ் சுவாமி பிள்ளையைத்
 தெரிவிற்போ யழைத்துவாருங்க ளென்னச் சிறுத்தொண்டருந் திரு
 வெண்காட்டுநங்கையும் தெருவிற்போய் அப்பாமகனே சீராள ஐயா
 முதுகொள்ள வழைக்கின்றார் வருவாயாகவென்றழைத்தார்கள் அழை
 க்தவுடன் சீராளனென்னும் பிள்ளையானது தாராளமாகக் காலிறசதங்
 கைக் கலகலெனச் சத்திக்கவந்தது. தாய்தந்தைமகிழ்த தரிசனைசித்திக்
 த்தந்தது மாதாபிதாக்கள்மகனையெடுத்து, மார்போடனைத்து முத்த
 ிட்டு உச்சிமோந்து. சுவாமிமுன்வந்து பார்க்கையி லவர் மாயமானார்.
 ரிகலங்களிற்படைத்தகறியமுதுகளையுங் காணார்கள் தியங்கிமயங்கிச்
 வாயியைக்காணாது அழுதுதொழுதுநிற்கையில் பரமசிவனார் அந்தா
 மார்க்கத்திலே பார்வதிசமேதராய்வந்து காட்சிதந்து திருவநுள்புரிந்து
 நால்வனாயுங் கைலாயத்துக் கழைத்துக்கொண்டெழுந்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கழுநித்தறிவார் நாயனார்சரித்திரம்.

மலைநாட்டில் கொடுங்கோனூரில் சேரமான் பெருமான்குலத்தில்,
 செங்கோற் பொறையன் இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக் கொண்டிரு

கனகையில், அவன்தேவியார் திருவயிற்றில், மாக்கோதையென்னும் பிள்ளையாதரித்து இப்பிள்ளை யானவர் பக்குவகாலம் வந்தபின் திருவஞ்ஞைகனகத்தில் சிவசந்திரியில் உழைவாரப் பணிவிடைபண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் இவர்பிதா செக்கோற்பொழையன் அரசாட்சியை விட்டுத் தவத்தைச் சார்ந்தார். மந்திரிகள் நாடாளுதற்கு வேறுபிள்ளையிற் லாமையரல் திருவஞ்ஞைக் கனத்தில் மாக்கோதையென்னும் பிள்ளை யிடத்தில்வந்து உம்முடையபிதா நாட்டைவிட்டுக் காட்டிற் சென்ற மையால் நீலாவந்து பட்டமாள வேண்டுமென்ன, மாக்கோதையார் சஞ்சலமடைந்து சிவபணிவிடைக் கிடைப்பூராக வந்தார்களென்று சிவ சந்திரிற் போய் விண்ணப்பஞ்செய்யச் சுவாமிகொடுக்கோணரிப்போயரசாளுர்படி கழறித்தறிவாரென்று திருநாமக்கொடுத்து அவாணக்கிரகஞ்செய்யச் சதுரங்க சேனைகளுஞ் சூழ்கத்தனிச்செக்கோல் செலுத்திவாழ்கக் கொடுக்கோணரி லெழுந்தருளிப் பட்டத்துக்குரியவரானார்.

இவரசான்லி ஒருநாள் யானையின்மே லேறிப் பட்டணப் பிரவேசம் வருகையில், ஒருவண்ணம் மழையிலே யுடர்மண் சுயந்து வெய்யலிலிருந்து புடவை வெளுத்தமையால் அங்கமெங்குத் திருநீரணித் ததுபோல வெளுத்து எதிரில்வரக்கண் டரசர் சிவனடியாரென்று யானையைவிட் டிழிந்து பணிந்தார். அவன் பயந்தொதிக்கி யடியேன் வண்ணுனல்வொ வெள்ளுன். அசுந்தரசர் நாமுனக் கடிச்சேரனென்று திருவுணம்டற்றிப் பயப்படாதே போமென்றார், இப்படிச் சிவதொண் டொ சிவபணிவிடைகளும் சிவனடியார்களுக் கன்னமும் யாகாதிகள் மங்களுடத்தி வைதிகச் சைவநெறிமுறாது செய்யுங்காலத்தில், மதுராபுரியில் சொக்கேசர் சந்திரிதிலிருக்கும் பத்திரனென்றொரு வித் துவான் திரவியம் வேண்டுமென்று சுவாமியைப் பாடினான் சுவாமி சேரமானாகுருத் திருமுகங்கொடுத்துச் செம்பொன்முதலியன பெற்றுக் கொள்ளெனக் கனவிற் கட்டினையிடப் பத்திரனென்னும் பாணன் சங்கப்புலவரி லொருவராகிய சொக்கேசர் தந்த திருமுகத்தைச் சேரமான் பெருமான் திருச்சந்திரி முன்கொடுக்க வரசன் சுவாமி திருமுகத்தைக் காட்டிமுகண்டு சிரமேற்கொண்டு மதித்துத் துதித்து மகிழ்ந்து புகழ்ந்து பூசித்து வாசித்து நேசித்து யோசித்துக் களஞ்சியந்திறந்து பத்திரனென்னும் வித்துவானுக்கு வேண்டிய திரவியங்களைக் கொடுக்க அவர் யானை சேனைகளா லெடுத்துச் சென்றார், அரசன் நான்

தோறுந் செய்யுஞ் சிவபூசையில் நடேசராம மையிற் றுஞ்சைபொலி
கேட்கிறதுகாட்டு ஒருநாளன்வோசை கேளாதிருக்கையில் ஆடியென
ன்னருந்தந் செந்தேனென் றுடைவாளோயெழுத்துத் தன்மார்பிற்முத்
ற் யழுத்துகையில் திருப்பாதச்சிலம்போசை கேட்கப்பட்டது. உம்
பொழுது அரசன் சுவாமியைவணங்கி பெளரிடயன்செய்தருந்தமென்
னெவென்று கேட்கப் பூசைச் செய்யுஞ்சிவனங்கத்தலே உதேர்ச்சத்தம்கி
தம்பரத்தில் சுந்தரர்வந்து பதிகம்பாடினார், கேட்டிருந்தோமதனாலே
சிலம்பொலிதாமதப்பட்டதென்றுபிறந்தது. சேரமான்பெருமான்
சுவாமிதிருவாக்கைக்கேட்டிற் சேரரசுமுத்தரந்தாழ்ந்துவர மந்தரியார்
கள் சூழ்ந்துவாரச்சிதம்பரத்தையுந் சுந்தரமூர்த்தசுவாமிகளையும் தரி
சிக்குமபொருட்டிப்பலதலங்களையுந் சேவித்துச்சிவனைடியார்களைச்சி
வனாகப்பாவித்துவணங்கிச் சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளித்திருந் டனச்
சேவைவையுந் சேவித்துத் திருவந்தாதியும்பாடித்திருவருள் பெற்
றுத்திருவாருட்க்கெழுந்தருளினார்,

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருநாகைக்கு எழுந்தருளித் திருவா
ருக்குவருகையில், சேரமான்பெருமான் வருகிவசெய்தியைக்கேட்
டி எதர்கொண்டுவரச் சேரமான்பெருமான் முன்புவணங்கிச் சுந்தர
மூர்த்திகள் பின்புவணங்க இருவரும் திருவாருச்சிலாலயத்திற்போ
ய்ச்சுந்தரர்பதிகமும் இராஜாமுமமணிக்கோவையும் பாடிப்பண்ணா
பரவையார்திருமாளிகைக்குவந்தார்கள் பரவையார் அவ்நம்படைக்
க, இருவருர்வந்தசனங்களும் புசித்தார்கள் பின்பதிருமறைக்காட்டி
ற்போய்ச்சுந்தரர்பதிகமும்சேரமான் திருவந்தாதியும்பாடித்தொழுது
பாண்டிநாட்டி லெழுந்தருளினார்கள், பாண்டியனுஞ்சோழனுமிவர்க
ள் வரும்செய்தியைக்கேட்டு எதிகொண்டு சொக்கலிங்கச்சுந்தரியை
டைத்துச்சொண்டிபோனார்கள் அங்கும்பதிகம்பாடிச்சிலநாளிருந்துசு
ந்தரரும்சோமானும்சிருக்குற்றாலம், திருநெல்வேலி திருச்சுழிமுத
லியதலங்களைப்பாடித் தரிசித்துத் திருவாருளில்வந்து பரவையாச்சி
யார்விட்டில்சிலகாலமிருந்து திருவையாறுதரிசிக்க வருகையில், கா
வேரிவழிவிட்டப்பாடிமலையாளத்திற்கெழுந்தருளிச் சிவதலங்களைத்தரி
சித்துக் கொங்கிகோளுளில்வந்து சிலநாளிருந்தார்கள், சுந்தரர்சேர
மான்பெருமாளிடத்தல் அளவில்லாததிரவியங்கள்வாங்கி, விடைபெ
ற்றுக்கொண்டிவருகையில், திருமுருகன் பூண்டிவழியில் சிவன்செயலா
ல்பூதகணங்கள் வேடர்வடிவமெடுத்தத் தூவியங்களைபெல்லாம்பறி
த்துக்கொள்ளச் சுந்தரர்முருகன் பூண்டிச் சிவசுந்தியில் வந்துதிருப்

பதிகப்பாடி என்பொருளைப்படித்துக்கொண்டார் பழியுமக்கேயென்று
பணியச்சுவாமியருளால் தீரவியங்களைப்பூதங்கள் கொண்டு வந்து கோ
புரவாயிலே இருக்கச் சந்தரர் அவைகளையெயிப்பித்துக்கொண்டு திரு
வாருரிற்பாவையார்க்குக்கொடுத்திச் சுகமடைந்தருந்தார். சேரமான்
பெருமானும் மதுரீதீவமுலாமல் செங்கோல்செலுத்திச் சிவபணிவி
டைசெய்தருந்தார்.

கணநாததாயனார் சரித்திரம்.

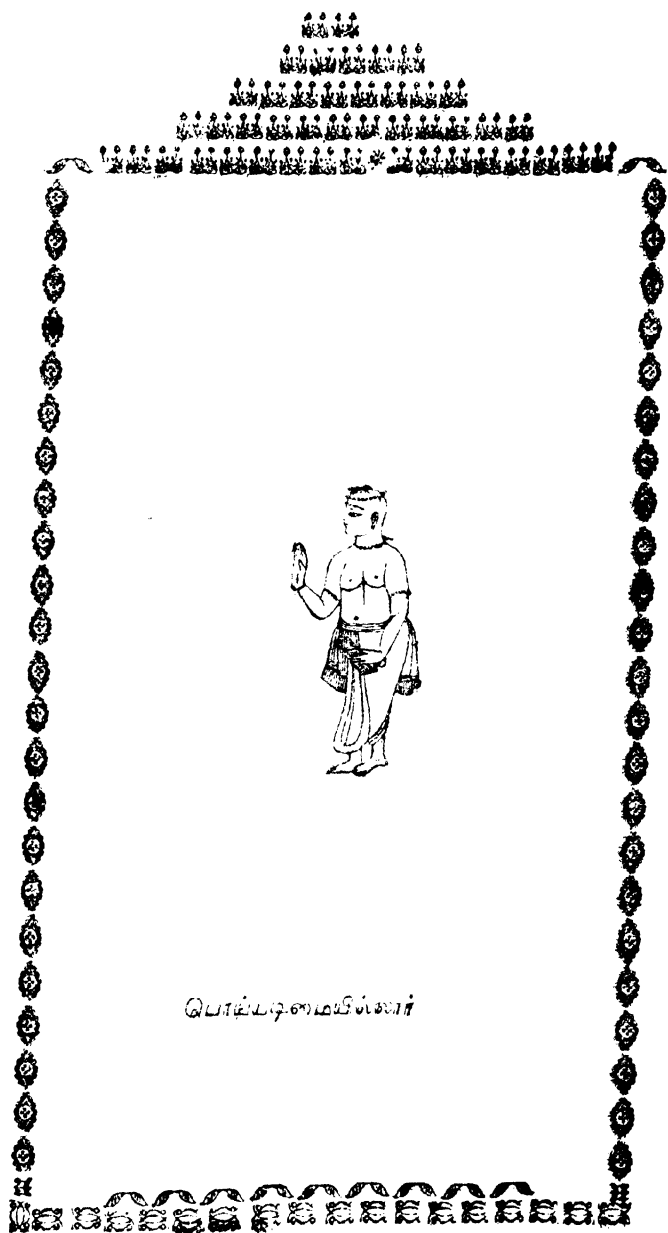
சோழவளநாட்டில் சோழபித்தலத்தில்பிராமணர்குலத்தில் உற்பத்த
தியானவர் நற்புத்தியுமலிம்பத்தியமுடையவர் கணநாதநாயனார் இவர்
திருக்கோயில் திருக்குளம் நந்தலனம் இவைகளைத்திருவாலுங்கொண்
டு சுத்தமாக்குகிறவர் கருமங்களுெல்லா நீக்குகிறவர் தருமங்களையெ
ல்லாநோக்குகிறவர் திருமாலேகட்டிச்சந்திப்பந்தங்களுெக்குந் தூக்கு
கிறவர் சிவனடியார்களைச்சிவனாகப்பார்க்கிறவர், அவர்கள்வருமைக
ளைத்தீர்க்கிறவர் தருளுனசம்பந்தசுவாமிகளால் நல்லபுகிருமிமெய்
ஞ்ஞானமடைந்து உத்தியந்தஞ்சிவபத்தியிலே புத்தியுமபுத்தியுஞ்செ
லுத்திச் சத்தியமாக நித்தியவத்துவைச்சத்தியாகவடைந்து சித்திபெ
ற்றுக்கைலாயஞ்சேர்ந்தார்.

களநதைக்கோதாயனார் சரித்திரம்.

களநதைக்கோனென்னும் கூற்றுவநாயனார் சிவனைத்துசித்துச்சி
வனடியார்களைமதித்துத் திருநீறுஉருத்திராக்கந்தரித்துப் மஞ்சாக்கா
முச்சரித்துச் சத்துருங்களைச்சங்கரித்துநித்துருக்களையறுசரித்து நித்
தியஞ்சிவமெனக்கூண்டு பத்தினைவரக்கியங்கொண்டு வாழுகளையில்
தில்லைவாழந்தனாக விடத்திற்போய்த்தமக்குத்திருமுடி குட்டவே
ண்மிமென்றுசொல்ல, அதற்கவர்கள்நாககம் சோழமகாராசன் வம்ச
த்திற்பிறத்தவாகளுக்கு முடிசூட்டுவதன்றி மற்றவர்களுக்கு முடிசூட்
டோமென்னச் சொல்லக்கேட்டிருக்கூற்றுவநாயனார் தமமுடையமலைநீ
ட்டிற்சேர்ந்து நடைசரிதுவடியென்னென்று விசனமடைந்தறித்திவா
செய்கையில்சுவாமிசொப்பனத்திலேவருது குருமூர்த்தமாகத்திருவடி
திட்டசைத்து நருவருள்புரிய நாயனார்குவாமிநருவடியேதிருமுடியா
கவைத்துமதுரீதி முறைமைப்படி செங்கோலாண்டிசிலநாளிண்டிசி
வபதஞ்சேர்ந்தார்.

சென்னை, 1909

பொதுமக்களின்

புகழ்ச்சேழாயனார்

பொய்யடிமையில்லாதபுலவநாயனார்சரித்திரம். அந்

எழுத்து - சொல் - பொருள்யாப்பு - அணி என்னுமந்தெலக்கண்
 களையும்பகுத்து வகுத்துத்தெரிந்து ஆசு-மதுரம்சித்தரம்வித்தாரம்
 என்னுமாரக்கவித் திறங்குளையுமிற்று சொற்குவைபொருட்குவையோ
 டு அமிழ்தினுமினிய தமிழ்ப்பாமைபாடுபொய்யடிமையில்லாத பு
 லவநாயனார் இவாவேதாக்கமசாத்திர புராணங்களைக்கணாகண்டவர் சி
 வனாடியார்கள் சிவமாகக்கொண்டவர் பத்திவராக்கியம்பெற்றவர்
 அறுபத்துவான்குலைகளுங்குற்றவர் சிவபுண்ணியமேசெய்து சிவன்
 டியானாவணங்கச்சிவபத்திமிருந்து சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்.

புகழ்ச்சோழநாயனார்சரித்திரம்.

பூவீரியுஞ்சோலையுந் காவிரியுஞ்சூழ்த சோழ தேசத்தில் கரு
 லூரில் அந்நாயச்சோழராஜன் குலத்திரபிறந்தவாபுகழ்ச்சோழர் இவர்
 ந்தெடுத்தாளாமலும் அந்நவீரவெகொளாமலும் சைவாமயரதழை
 க்குபுர சகலவுரிகள் பழைக்கவுட்கொண்டோல்கொடுத்தித் திருநீரணி
 நது உருந்திராசகம பூசாநாடா னுஞ்சொலையம் யாலவங்களுக்குதவி
 செய்து சிவபத்தர்களைகடத்துத் தருடங்களைத் துந்தவறாது நடத்
 திவாழங்காலத்தில் புகழ் வந்தனர்களைகப்பங்கடடிமுடிதாழ்த்து அ
 டிகுழிந்துக்கையல்.

மந்திரிகா அரசனாகக்கி மலையாளத்தரசன் இறைகொண்டு
 வரவில்லை பென்னப் புகழ்ச்சோழர்கொயித்து அவவரசுண்டேம்பனை
 யெடுக்கச் சொன்னவுடனே போர்மன்னர்போர்க்குப்போய் மலையா
 ளத்தை யழித்துச் சேனைகளைக்கிழித்து யானைகையொழித்துப் போ
 ரிற்செழித்துப் புடங்கண்டவரைப்பழித்துப்பலத்தலைகளைபெட்டிக்கட்
 டிக்கொண்டு உறுதியில்வந்தார்கள் அவைகளைப்புகழ்ச்சோழர்முன்பு
 தந்தார்கள் புகழ்ச்சோழாசலைகளைப்பார்க்கையில்; அவற்றுள்ளுதலை
 சடைமுடியோடுதிருநீருகிடுக்கப் பட்டிருந்தது, அரசன்கலங்கி நலன்
 கிடுகிடுக்கி யொடுங்கி ஐயோ என்னசெய்கோவ் சிவனடியானாக்கொலை
 செய்யிதேனை இனிநான்கடைத்தேனும் வழியில்லையென்றுஉலகிக
 பாளுதற்குத் தன்மகனுக்குப் பட்டங்கடும்படி. மந்திரிகளுக்குச்
 சொல்லி, அக்கினியைவளர்த்திச்சடைமுடித் தலைபைப்பொறாத்தடி
 வைத்துநீராடியிடுதரித்துப் பஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்துத்தீவலம்வந்
 து சிவனைப்பணிந்துளிகிறதீயில்விழந்தார்தேவர்களபூமாரிபெய்தர்
 ர்கள். பூனிலவாகளாசீர்வந்தஞ்செய்தார்கள் பரமேச்சுரா கைவந்தி
 புழ்கழ்ச்சோழர்கொய்ச்சேந்தார்.

திருமுனைப்பாடிநாட்டுக்கு அதிபதியாகிய நரசிங்கமுனைவர்குற்றங்கடந்து, குணங்கள் படிந்து பகைமேற்சென்று பாறுகுடன்வென்று கிணைவினுங் கணவிலும் பாரசிவனை மதவாமலும் துறவாமலும் சிந்தனைவங்களை செய்து திருவாதிகாடச் சத்திரத்தோறும் வந்தசிவனடியார்களுக்கு தூறுபொன்னும் அன்னமுன்கொடுத்துச் செங்கோல்செலுத்தி வாழ்நாளில், ஓடிவந்தவந்தராகக் காமக்குறிதோன்றத் தூர்த்தவடியாய்த் திருவாதிகாயிற்சிவனடியார்களுடன்வா நரசிங்கமுனைவர்கண்டு திரைபாண்டிசீர்த் தமக்கமெடுத்து அவர்க்கு இந்நூறுபொன்கொடுக்கது அன்புடனாகித்துவழிவிடுத்திருக்கிறது வெண்ணரி வேண்டியவதுதவன்பண்ணி அவரையனுப்பினதால், சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்.

அதிபத்தநாயனார்சரித்திரம்.

காலைப்பட்டினத்தில் நுளைய குலத்தத்தேர்த்தவர் அதிபக்கநாயனார் பாரசிவனிடத்து அன்புபடத்திபுமுடையவர். அலைவிசங்கடல் லவலைவிசியீயின்படித்து வித்துச்சிவனடியார் கருங்குதுவிபண்ணி அவர்களைச்சிவனுகுவெண்ணி வாழ்கிறவர் இவர் அக்கச்சம்பத்துள்ளவராகமனத்திடுந்தொடக்கவித்தியாகவிக்கையில் நார்தோறும் விசியவலைகளுக்கொவ்வொரு மீன்கிவனுக்கென்றுசமுத்திரத்தில் விட்டுவிடுவார்களவாமிசோதனையால் வலக்கொவ்வொரு மீனைபடும் அவைகளையும் ப்படியே சிவனடிக்கென்றேயிடுவார். அதனாலொருலத்துள்ளோர் உணரில்லாமல்நீழ்ந்துவார்கா ஓடிநாள் விசியவலையில் நலவலக்காடிகாசம்போலஉலகமெல்லாம் விலைமதக்கப்பட்டத்தக்க மீனென்றுபாபட்டி. அவையஞ்சிவன்சேலடிக்கென்று அதிபத்தா கீடலிலெடுத்துவிட்டு விட்டார். அப்பொழுதுபக்கப்பந்தினைக்கண்டு சுவாமிபார்ப்பதியாருடனிடபவாகனத் தேய்வந்து காட்சித்துதிருவருள்செய்தார். அதிபத்தாகையஞ்சேர்ந்தார்

கலிக்கம்பநாயனார்சரித்திரம்.

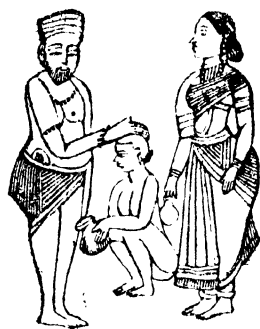
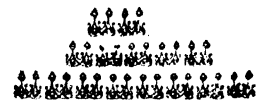
திருப்பெண்ணாடகமென்னும் பட்டினத்தில் வணிகர்குலத்தில் உவதரித்தவர் - கலிக்கம்பநாயனார் இவர்தூங்கினைமாடத்துக்கடவுளைக்கருத்தி லிருத்தித்தொழுகிறவர் திருத்தொண்டியெய்வொழிவார்-சிவபத்தருக்குநாள் தோறு மன்னமும் பலவதைக்கற்களும் பால் தயிர் கொய்தேன்-சர்க்கரைகற்கண்டுமுக்கனிவடைதோவையப்பமதி ரசமுதலிய காவப்பண்டங்களும்- ஆடையாபாணஞ் செம்பொய்து

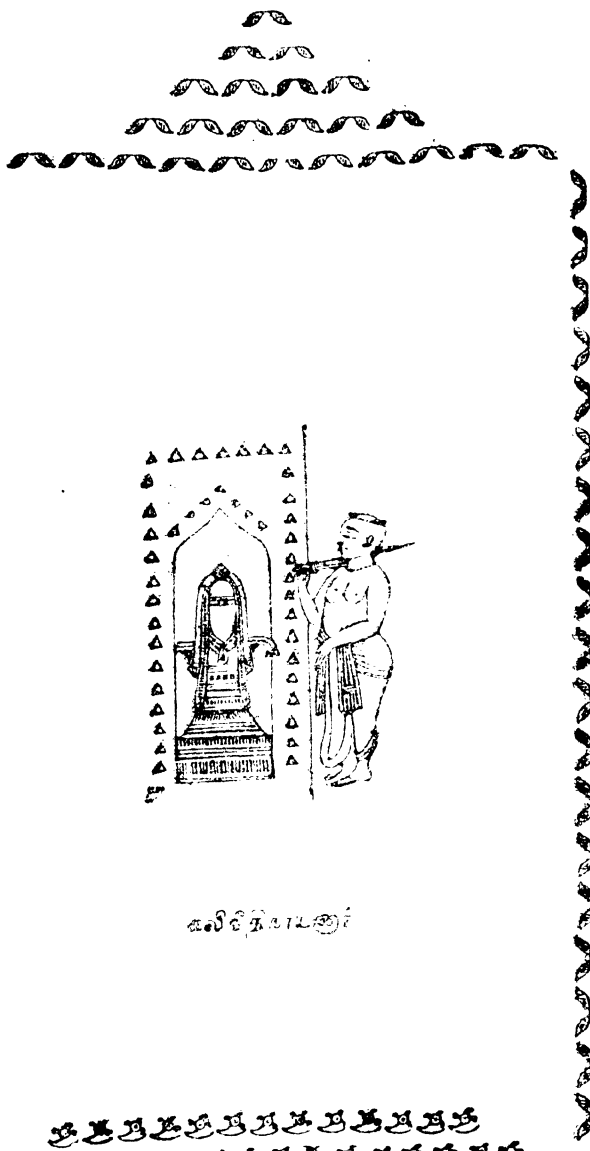
சரளிங்கமுனையார்

அகிலத்தாராயன்

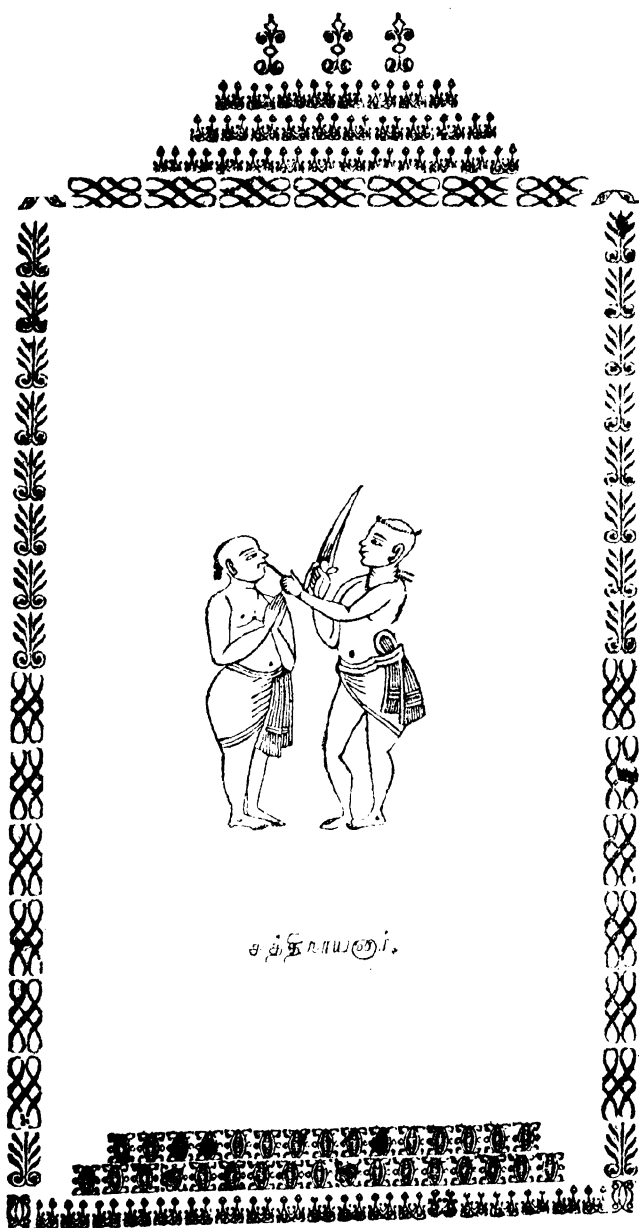

கலிக்கம்ப நாயனார்,

சுவாமிநாதர்

சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்
சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்
சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்

சுத்தநாயகம்.

வெற்றிலைப்பாக்குப் பரிமளவஸ்துக்கள் பலவும் கொடுத்தவருநானாயி
ல், ஒருநாளிசிவனுடியார்கள் வந்தார்கள் அவர்களில், தங்களுக்கு வலல்
செய்துகொண்டிருந்த ஒருவர் தங்களைவிட்டு, கீங்கச்சிவபத்தராக வந்
தார். அவரைக்கலிக்கம்பநாயனார்கண்டு சிவனே. இவ்வடிவாகணந்தா
ரொன்றுசிவனுடியார்களுக்கெல்லாம் பாதம்விளகருகையில் அவனாயு
ம்பாதம்விளக்கிக்கொள்ளவாச்சொன்னார் - உவர்பயந்தொளித்திருக்
கையில்பத்தர்வாருங்களாகவாயியென்றழைத்துப் டாகர்விளக்கத்தே
வியாரைத்தீர்த்தம்விட்டச்சொன்னார். அதற்குத்தேவியார் இவனம்மு
டையவவற்றொழிலானல்லவோ வென்றா கலிக்கம்பர்சிவபத்தரோ
டுப்படியிகழலாமோவென்று தேவியார்கையைத்தறித்துத் தாமேபா
தம்விளக்கு அன்ன முதலியனவளித்துப்பண்ணித்தவரையனுப்பினார்.
வாயிகாட்சிதந்து காலாயத்தித்திருவரையுமழைத்துக்கொண்டார்.

கலித்திரநாயனார்சரித்திரம்.

கொண்டைமண்டலத்தில் திருவொற்றியூரென்னும் தலத்திலவ
ணிகாந்தியில் ரெட்டாச்சாதியில் அவதரித்தவர் வலியனாராகியகலிய
னார் இவர் வரலாறுவந்தனமும்தாராளமான மனிமுமுடையவர் தியா
கேசர் திருச்சுந்திரமூர்த்தினர்திருவிளக்கேற்றுகிறவர் சிவனே விடா
துபோததுகொள், விவன்செயலால் செல்வமெல்லாப்போய்கிடக்களி
கீத்திரநாயனார் கலிக்கண்ணெய் விற்றும் செக்கினைப்பாட்டிக் கூலிபெ
றும் திருக்கோயிலுக்குத்திருவிளக்குப்பணிசெய்தவருநீ காலத்தி
ல்கூலித்திரநாயனாராகியதையாமல் விட்டது - உதுகண்டு தம்முடையதே
வியை விற்றுவ குதி நுவிளக்குமடங்காமு செய்யவெண்ணப் பட்டன
மெல்லார் தாந்து விலைகூறியுமனைவியைவாங்குவா ரில்லாமையால்சா
யந்தரம் சந்தித்துப்பிரபாய்த்தைலமில்லாமடாலேமனம்வெந்துநொ
ந்துதிருவிளக்கின் முன்வந்து தம்மையெழுத்துக் கழுத்தையறுத்து உ
திரத்தொலி கலில்விளக்கையிலகவாயிடார்ப்பதியுடனிடவாகனத்தில்
வந்துகாட்சிதந்தபரிந்துதிருவருள்புரிந்து காலாயத்தில் கலிகீத்திரநாய
னாரைத்தம்முடைய திருவடிச்செல்வத்தல்வைத்தாரா.

சத்திரநாயனார்சரித்திரம்.

காவேரிநாட்டில் திருவரிஞ்சைத்தலத்தில் வேளாளர்குலத்தில்
அவதரித்தவர் பத்தியாராகிய சத்தியார் இவ் சிவனுடையதிருவடிக்கு

நன்மலர்களைச் சொரிகிறவர், சிவத்தையிதழ்ந்தவர்காவைக்கத்தியாலரி
கிறவர் தூவர்களே வைதவர்களையும் சிவனடியார்களுக்குத் தீங்கு
செய்தவர்களையும் ஒதுத்தும்வள்ளாலேநாவைஅமுத்தும் திருத்தெர்
ண்டுசெய்து திருச்சிவாலயங்களைத் தரிசித்துவருகையில் அடையுங்கர்
லத்தில் சிவப்தமடைந்தார்.

ஐயடிகள்காடவர்கோநாயனஞ்சரித்திரம்.

பல்லவர்குலமுறையிற்றந்தவராகியஐயடிகள்காயனஞ் சைவசம
யவியிலவழுவாமலும் புறச்சமயங்களைத் தழுவாமலும் செங்கோலி
னெறிநடுவாமலும் அரசாண்மொந்திகளையும் சந்திகளைக்கண்டு செ
லவுசெய்த தலங்களிற்காவவொரு வெண்பாடாடிச்சிவனடினைத்தி
ருமுடியிற்குடித்திருக்கட்டங்களைத்தேடிமலங்கீளித்து அன்னமளித்
துப்பல்தலங்கையும்பணிந்து அடையுங்காலத்தில் சிவலோகமடைந்
தார்.

கணம்புல்லநாயனஞ்சரித்திரம்.

சோழநாட்டில் வடவெள்ளாற்றுத் தென்கரையில் வேளூரிலிருக
கும் பாராளன்போற்றும் காராளர்குலத்திற்றிழந்தவர் கணம்புல்லநாயன
ஞ் திராளனத்தையும் சிவனிடத்திற்றுதியும் துட்பமனமறியும் உடைய
வர்கிறவர் சிவாலயங்களுக்கெல்லாநெய்விளக்குவைத்துவருகிறவர் சிவ
பத்தருக்குமுது தருகிறவர், சிவன்செயலால் செல்வம்புலரச் சரீரமுல
ரவருத்தமடைந்து மிருக்கையில், புல்லறுத்துவிற்றுச் சந்தியைக்கு
கெய்விளக்குவைக்கிறவர் அப்படியிருக்கையில், பலதலங்களுக்கு நீ
ய்விளக்கேற்றிச்சிதம்பரத்திலும்வந்து அப்படிச்செய்து திருப்புலீச்ச
ரத்திற்றில்கொய்தேற்று அவ்வாறுவிளக்கேற்றிவருகையில் ஒருநாள்
புல்லினொருவரும் வாங்காமைபாலே புங்குமைகாய்ந்து தீய்ந்தபோ
னதாலும்சாயங்காலமானதாலும் சுமைபைச்சந்திமுன்கொண்டுபோ
ய்ப்போட்டுத்தீமுட்டி விளக்குக்குப்பதிலாக வெறித்தார் அதன்பின்
அத்தியில்தம்முடைய தலைபையும் உரோமம்பற்றும்படி யெரித்தார்
அதகண்டுபரமேசுவரர் கணம்புல்லநாயனஞக்குக்கைலாயபதவி தந்த்
ருள்செய்தார்.

காரிநாயனஞ்சரித்திரம்.

சோழமண்டலத்தில் திருக்கடலூரென்னும் தலத்தில்பிராமணர்
லத்தில்கல்விப்பலத்தல்தி அகப்பட்டவர் காரிநாயனஞ் இவர் தமழ்

ஐயதிகளையோர்

கணபதிஸ்வராயனார்

சுந்தரேசர்

க்கடல்கடந்தவர் சைவாகமவிதிப்படி நடந்தவர்சேரசோழபாண்டியர்
கள பெயராத்கவிகள்பாடிக்கொண்டாடித் திரவியகளைத்தேடிச் சிவ
னடியார்களைவாடி அவர்களடிக்களைச் சிரசிற்றூடி அன்னமுதலானவை
கொடுத்தும் சிவசந்திக்களுக்கவேண்டிவனவுகஞ்செய்தும் கீர்த்தியா
கவும் இருதயர்பூர்த்தியாகவும் சைவத்திற்பத்தவைத்துச் சீரத்தூட
ன்கைவாயஞ்சேர்ந்தார்.

செந்தாமரநாயனார்சரித்திரம்.

பாண்டிவளநாட்டில் கடம்பவளக்காட்டில் கோழர்குலத்தில் மது,
சாத்தலத்தில் அவதரித்தவர் மாறநாயனார் மங்கையர்க்கரசியானாம
ணமுடித்தவா சமணர்களை டிக்கவர் தேவேந்திரனைச்செய்வொண்
டவர் மாறநாயர்களைப்புகூர்ந்தவர் திருநெல்வேலியிற்சென்றவர். அ
வகுப்பகைவனாவென்றவர் சிவனடியார்களைச்சிவனாகமதித்துச் சிவப
தமேதுநித்துப்பஞ்சாக்கரத்தை மனதிற்பதத்துப் பறிதலையுமதக்
தை மிதித்துச்சைவமோங்குபடியரசுசெய்து சேருவகாலத்திற் சிவ
லோகஞ்சேர்ந்தார்.

வாயிலார்நாயனார்சரித்திரம்.

தொண்டைவளநாட்டில் திருமயிலாப்பூரில் சாத்திரமறிந்தவர்கூ
த்திரவமிசத்திப்பிறந்தவர் வாயிலார் இவர்கைவத் திருக்கோலப்புகை
து பஞ்சாக்கரத்தைநினைந்துஇதயகமலமென்னுங்கோயிலில் அறிவெ
ன்னுந் திருவிளக்கெழற்புரமசிறுநாடுக்குஆந்தாமாகிய திருமஞ்ச
னமாட்டி அன்பாகிய வழுதைப் படைத்துச்சிலகாலமிருந்து சிவபத
ஞ்சேர்ந்தார்.

முனையிலார்நாயனார்சரித்திரம்.

பொன்னிலாநாட்டில் திருநீரில்வேளாளர்மாபிப்பிறந்தவர்வெ
றையிற்சிறந்தவர் முனையிலார்நாயனார் இவாசிவத்திருக்கோலந்தரித்
துச் சத்துருக்களைச் சங்கரித்துஅதனுலேவரும்பொருள்களைச் சிவனு
க்குஞ் சிவனடியார்களுக்குஞ்செலவுசெய்துஅவத்திலேபொழுதுபா
காமல் சிவத்திலேமன நைச்செலுத்துகையால் காலமுடிந்தபின் கை
லைப்பதஞ்சேர்ந்தார்.

கழற்சிங்கநாயனார்சரித்திரம்.

பல்லவர்குலத்து இராசனான காடவர்கோனென்னுங் கழற்சிங்க
நாயனார் பூதசாதனம்புனைந்து பஞ்சாக்கரத்தைநினைந்து சிவாலயங்கு

னையும் சிவபத்தர்களைபுமவழிபட்டுவருகையில் திருவாரூரில் சிவசக்
கிதியில் சுவாமியைச்சேவித்து விகையில்துருப்பும்பலகைச்சமீபத்தி
ல் உருபுதிப்பூவிருந்தது அந்தப்புவை அரசன்தேவியா ரொடுகது முகம்
தாள் அசசமயத்தவசெருத்துணைநாயனாழ்வாழ்ந்தருளினார். அவர்கள்
டு சிவசக்தியில் திருப்பூம்பலகைச்சமீபத்தில் விழுந்தபூவைநீயெடு
த்துமோகலாமோவென் அழகையா டா ரொ 'யா அழுக்கைய
ஞ்சிவனைத்தொழுக்கிவந்ததும் அரசனறிந்து இவ்வாறுசெய்ததுயாடு
னறுகேடகத் செருத்துணைபாடுவந்தாது உடைவாளையுருவி பூவை
பெடுத்த கையையுருகிப் காஅப்பொழுதுமிகவாது அடிமுழங்கமுனி
வர்களாசீர்வாகையம் வழு வகச் சுவாமியாட்கில்கொடுக்கச் சிவலோகஞ்
சேர்த்தார்.

இடநகர்ப்புராணாசரித்திரம்.

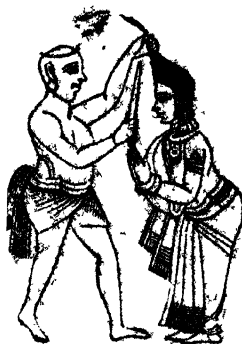
கோனாட்டில் கொடும்பாளூரில் நூரிபகுலத்தில்அறந்தவர் இடநக
பிராயணா இவர்சிவசநிதிகளுஞ் சூத்தர் சிவனடியார்களுக்குஞ் செய்யும
பணிவிடைகளைச் செலுத்திவருகாலகடல் ஒருபெரியவாசிவதொண
டார்களுக்கன்னமித்தற கல்லாமைபால அவ்வுரில்நெட்போரில் இராத்
திரியில் நெற்காவுசெபகையில்காவலாளர்களைபிடிக்கதுகொண்டு இ
டங்கழியரிடத்திருந்துதார்கா - அரசனிடென்னசெய்தயென்னப்பெ
ரியவாசிவனடியாருகளுஅன்னகானஞ்செய்ய வொன்றுமில்லாமையா
லிப்படிச்செய்தோடு டென்றார். அப்படியானுட்குட்டுவென்றுவன து
வோமென்றுகளுந் நியந்திபந்து கொடுத்தவனைய உப்பச்சிலகாலமிரு
ந்துசிவலோகஞ்சேர்த்தார்

செருத்துணைநாயனார்சரித்திரம்.

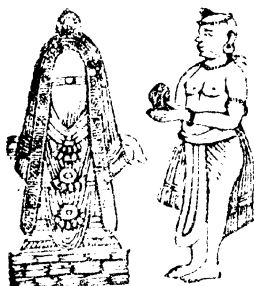
பொன்னிநன்னாட்டில் சஞ்சிபூரில் வேலாநார்மாபிழ்ந்தவர்
செருகதுணைநாயனார் சைவசமயத்தைச்சாந்துசிவபணிவிடையெபெ
ரிதெனத்தோற துற்க்கலவா சிவனடியார்களுக்குஞ்சிவாலயங்களுக்கு
ம் இடைவூறுசெய்கிவாகளை யாகங்களைபண்ணுபிறவர் சிவனையெயெ
ண்ணுகிறவா திருவாரூரில்ே ராமசிங்கென்னைமிராசாயும் தேவியாரு
ம்சிவாஸுபகைவல்லமவாது தொசிகையில் திருப்பூம்பலகையினரு
கேயொருபூவிழுந்து அதைத்தேவியாரொடுத்தாக்கியாரளித்தார் அது
கண்டு அரசன் தேவியானாமயிகாபபித்திமுதது மிதித்தப் பூவை
மோந்தழக்கையமத்தாரோ கந்தாட்கிங்கர் கேவியாரகையைபுத்தறி
த்தார் இவ்வாறு அகங்குள்ள விக்கினங்களைத் தாதுச்சிலகாலமிரு
ந்து சிவலோகஞ்சேர்த்தார்.

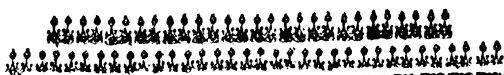
இடங்கழிந்தது

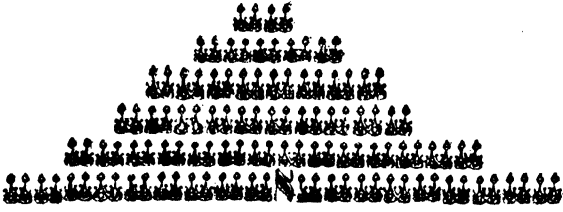

செஞ்ஞத் துணைநயனார்

புகழ்த் துணையான்

கேசரிபெரியார்

கழுதித்தறிவார்தாயனார்சரித்திரம்.

அக

புகழ்த்துணைநாயனார்சரித்திரம்.

செருவிவிபுத்தூரில் பிராமணகுலத்திற் பிறந்தவர், புகழ்த்துணைநாயனார் இவர் சிவசாதனமொன்றுச் சிவாலயங்களுக்குச்சிவாகம விதிப்படிச் சிவபூசைசெய்துவருநாளையில் பஞ்சகாலமுண்டாயிற்று புகழ்த்துணையார் சிவனுக்குரைவேதனமில்லாமையால் நீரும்பூவும் தீராககொண்டு பூசைசெய்வார் ஒருநாள்பசியானேத்துங் களைத்து நீர்க்குடமும் பூவுங்கொண்டுவந்து சிவலிங்கத்தன்மேற்போட்டுவிழுந்து மூர்ச்சையாய்த்திரைசெய்கையில் சுவாமிகளவில்வந்துபத்தோ பசியாலினைத்தீர், தினந்தோறும் பலிபிடித்தின்கிழொருகாகவைக்கிறோமதையெடுத்துப்பூசை நடத்துமென்ன உடனே விழித்துப்பார்க்கையிலொருகாசிருந்தது அதைப்புகழ்த்துணையாரொடுத்து நீதியுபூசனைதவறாதுகடத்திச் சிவனடியார்களுக் கன்னங்கொடுத்தச் சில்காலமிருந்து சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்.

கோட்புலிநாயனார்சரித்திரம்.

சோழவளநாட்டில் நாட்டியத்தான் குடியில் வேளாளமரபில் ஆவதரித்தவர்கோட்புலிநாயனார் இவ் சோழமகராஜன்வாயிலில் முசுன் மந்திரியராகிய தந்தரியார் சிவனடியார்களுக்கு உன்னமும் சிவாலயங்களுக்குச் சொன்னமுகொடுத்தச் சிவபூசைபடித்துவாழ்த்துவார் திருத்தொண்டர்களுக்கும் தேவாலயங்களுக்கும் வருடந்தோறு நெற்போகட்டுகிறவர் பதையரசர்உனாப்போரில் வெட்டுகிறவர் சிவசிந்தனையே தவறாதனையாகக்கொள்ளுகிறவர், அரசனுத்தரவால் வடமன்னப்பகைவெல்லும்படிபோய்பொழுதில் சிவனுக்குக்கட்டுவித்த நெற்களஞ்சியத்தையெடுக்கவேண்டாமென் நினைசனங்களுக்குச் சொல்லிப்போனார், அப்பொழுது பஞ்சகாலமுண்டானதால் உறவினர்கள் வெல்லையெடுத்துண்டார்கள் கோட்புலியார்வெற்றிபெற்றுச் சிலதிரவியங்கொண்டுவந்தச்செய்தியைக் கேட்டுவிசைனங்கொண்டு இசைனங்களைவெருகுமதெய்ப்பலிபோல் வரவழைத்து உவர்களை வீட்டுள்ளிட்டுக்ககவைச்சார்த்தித்தாழிட்டு உடைவானை உருவிமாதாபிதாமுதலியனிசைனங்களையெல்லாம் தவறாகையினாலே கண்டதுண்டங்களாகவெட்டினார் மனைவியார்கண்டு குடும்பத்தக்கொருபினையாக முடியுன்கிழதைக்கடைக்காவலாளனைகயிற்றொடுக்க அவன்இது அன்னங்கொ

ண்டதல்லவோவென்று கோட்புரியாருக் கறிக்கையிடக்கோட்புரியார் அன்னமுண்டதாயின்முலைப்பாலுண்டதல்லவோவென்று சிசுவையும் வெட்டினார். சுவாமி இவர்பத்சிசுவையும் அன்னையுங்கண்டு மகிழ்வு கொண்டு நாயனாருக்குக் காட்சிசென்று கைலாயத்தில் வைத்தருளினார். வெட்டப்பட்டழந்தவர்கள் கிரசொர்க்கடடைந்தார்கள்.

பத்தராய்ப்பணிவார் நாயனார்சரித்திரம்.

திருவாரூர்த்தியாகராயனா இரவும்பகலுமிடைவிடாது உள்ளத்தி லெண்ணித் துன்பெண்ணி யாகந்தக்கண்ணிப்பெருக, வன்பினாலென்பு முருக அரசாவென்கின்றசத்தும் அஞ்சல்செய்துநிந்தம் உண்டாகத் துதிக்கிறவா சிவனடியாடாக்கண்டாற்றுகின்றதுதிக்கிறவர் சிவபுரா ணம்வாசிக்கிறவா சிவனையேசெக்கிறவாடக்கையிலும் படுத்தக்கிடக்கையிலும் உண்ணுகையிலும் பலபொழில்பன்னுகையிலும் சிவ மேசிவமே யென்றுபோற்றுகிறவர் திருத்தொண்டராக்கண்டேத்து கிறவர்.

பரமனையேபாலுவார்நாயனார்சரித்திரம்.

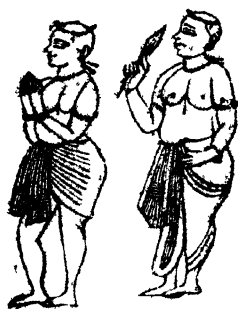
முப்புரமெரிக்கத் துணர்ந்தவனா யாவாபரணமணிங்கவனா அறி வின்மயமாகியபொருளை யாடியாவேவருளை அழித்தினுமிலியதமிதா லும் வடகலையாலும் தேசிகத்தாலும் பாசுத்தியபெராவர் பரமனாரு ள்வரமுத்தவார் பரமனையேபாலுவார் பாயனார்சிறுத்தபந்தில்லாருஞ்சபா நாயகனாச் சகலவுயிருக்குந்தாயகநாச்சல்லமுருஞ்சாயபாலுவார் அல்லு ம்பகலுந் தேநீவார் ஆனந்தக்கந்தாநீவார் அரணடியே லாமுவார்.

சித்தத்தைச்சிவன்பால்வைத்த நாயனார்சரித்திரம்.

காரணமாகியதந்தனைக் கிடவுளருங்காணாக நித்தனை ஆரணமுல மாகியவத்தனை அன்பருள்வந்தவாச்சித்தனைத்தாரணவழியாகநாடி ச்சஞ்சலமறத்தேடிச் சித்தமாகியமலனாச் சிவத்துக்கென்றேருடிச் சி வாதுபோகத்தி லுறவாடிச் சிந்தத்துவந்தத்துன்றவாசித்தந்ததைச்சி வன்பால்வைத்தவர்.

திருவாரூர்ப்பிறந்தார் நாயனார்சரித்திரம்.

திருவாரூர்ச்சனித்தவர் சிவபணிவிடைக்கினித்தவர் சிவமேபொ ருளெனினின்றவர் தீங்கனைத்துமவென்றவர் திருவாரூரை வலஞ்சுழி

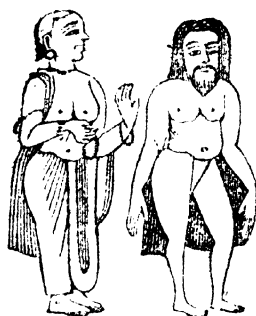
பத்தாப்பபணிலார்

[illegible]

சுருது-சுருதுசுருதுசுருது

சித்தத்தைச் சிவன்பா
லேவைத்தார். ஆருப்
பிழைதார்.

முப்போதுத் திருமேனிதீண்டுவார்
முழுநீறுபூசியமுனிவர்

அப்பாலுமடிச்சாரந்தாடி,
புச்சலநாயனார்,

பாண்டித்திரியம்

வார் தியாகேசர் திருவடிபைப்பற்றுவார் திருக்கூட்டத்தைச் சூழ்வார் சிவபகவா விடை செய்துவாழ்வார்.

முப்பொழுதுந் திருமெனிதிண்மிவார் நாயனார்ச்சரித்திரம்.

முப்பொழுதுந் திருமேனி திண்மிவார்நாயனார் எப்பொழுதுஞ்சி வனை வணங்குவாரா எதிர்க்கண்டதொண்டனாப் பணிந்து ஐணங்குவார் திரிகாலபூசைசிவத்தன்மருமேன்க்குட்புர்வார்சிவாகமமகனெல்லாந் தெரிவார்.

முழுநீறுபூசிய மெய்யமுனிவகாமனார்ச்சரித்திரம்.

திருவாரூரில் தமையாபொலி செய்து லகாண்டவா திருநீறேபொருளெனுகண் வந்தகா காமகிட்டி திருநீறுசெய்து செப்பகத்திற் பெய்ந்து திருமேனிபயந்தர் சரிந் து உவ்வியடவன் கங்காதையுச்சரித்து சகலமேதவமொன் னாதிபயர் முழுநீறுபூசிய மெய்யமுனிகளாயவா.

அப்பாஜமடிசார்த்தார் நாயனார்ச்சரித்திரம்.

திருநாவலூர்க்கரசராவிய சுந்தரகவையிகள் திருவடினையுந் திரிநேத்திரமுடைய பமகவனார் திருவடிகளையுஞ்சரித்த மதுவந்தம் தவாழ்த்தவர்.

பூசலாநாயனார்ச்சரித்திரம்.

தொண்டைநாட்டில் திருநின்றநூலில்லா மனார்முலத்திற்பிறந்தவாந் பூசலாநாயனார் இவ்வாவனையுடைய பட்டவர் சிவவடியார்தருக்கெகொடேப்பவர், இவ்வாழ் லேவொலையங்கட்டிச் சீவனப்பூசிக்கவிருக்கையில்காடவர்கோனென் னுமரசன் காஞ்சியில்வொலையங்கட்டிப்பாடிட்டைபண்ண வெக்கனித்தபொது சுவாமி அவன்கனவில்வந்து இன்றுதிருநீறாழ்வுந் பூசலாமுலபத்திற்போகுகடல் னோம் நீர்நானைச்சிவாலயப்பிரதிட்டைபண்ணுமென்ன உரசன்விழி துப்பூசலாநாட் கண்டிமணிந்து போனாந் பூசலாசிலகாலமிருந்துகவலோதஞ்சேர்ந்தார்.

மங்கையர்க் கரசியார்ச்சரித்திரம்,

சோழநாடானுந் சோழநாசன்மகாரவிய மங்கையர்க்கரசியார் தர்முடைய நாயகராகியபாண்டியர் சமணமகத்திலகடப்பட்டபையால் கரநோயையும் கன்னியுந் திருஞானசம்பகதமூர்த்திகளால் நீக்குவித்துப்பாண்டியனையுஞ்சைவசமயத்திலாக்குவித்து நாயகருடனே கையாயஞ்சேர்ந்தார்.

சிவலோசநாயனார்சரித்திரம்,

காம்பீலியென்னும்பட்டினத்தில் சாலியர்குலத்திற்பிறந்தவர் சிவலோசநாயனார் இவ்ரசிவனடிபார்களுக்கு உடைகோவணமுதலிய நெய்துஅவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்து கொடுத்தும்அடுத்தும்வாழ்பவர்களுக்காகக் கண்டுதாழ்பவர் உடையுங்கூலத்திற் சிவலோகஞ் சேர்ந்தார்.

செங்கட் சோழநாயனார்சரித்திரம்,

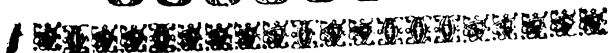
சோழவளநாட்டில் சோலைநெருங்கிய காட்டில் சந்திரபுட்கரணிக் கருகில் வெண்ணு வலமரத்தடியில் ஒருசிவலிங்கம்ருக்கிறது இவ்வி லிங்கத்தை வெள்ளானே பூசித்ததால் திருவானைகாவென்றுபெயராயிற்று, சிவலிங்கத்தின்மேல் சருகுமுதலியவனவிழாநிற்கும்படி ஒரு சிலந்திப்பூச்சிபட்டு நூற்பந்தல்வதையானையகத்தமென்று கண்ட பூக்கச்சிலந்தியானைத் துதிக்கையினுழைந்துகுடைய யானைதுதிக்கையைத்தனாசிலக்கச்சிலந்தியும்பானையுநிறங்கன சிலந்திகவேதச்சோழனுமவர்மனைவியும் பிள்ளையிலாது சிறம்பரத்திறவகசெய்கையி ல் சிவனுள்ளால்மலவநம்பார்க்கிறநில பிள்ளையாகவந்து பிரவேசித்ததுபிள்ளையுந் கவுடனோதாயிந்தாள் பிள்ளைக்குச்செங்கட் சோழனென்றுபெயர்கொடுத்தார்கள் இவர் சிவாலயங்களுக்கடுகித்துத் திருத்தொண்டிசெய்து சிலகாலமிருந்து சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்.

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்சரித்திரம்,

எருக்கத்தம்புலியூரிநிறந்தவர் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனார் இவ்ந்தேவியாருடன்புலங்கனென்றுஞ்சேவித்தாடலுளாயில்வந்து யாழ்வாசிக்கையில் கலாமிபொற்பலகை கொடுக்கும்படி ஆசிரீவாக காலதுக்கிரகஞ்செய்யுந் தொண்டர்களுகவாமிசொற்படி பொற்பலகை விட்டார்கள் பாணசங்குந்து பாடியதுக்கிரகப்பெற்றுத் திருவாநூரி லும் சீகாழிலும்வந்துபாடித்திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியைத்தரிசித்து அவர்திருக்கலியாணத்திற்சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்.

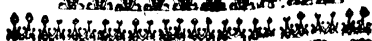
சுடையநாயனார்சரித்திரம்.

திருநாவலூரில் சிவப்பிராமணர்குலத்திலவதரித்தவர் சுடையநாயனார் இவ்ர்பூருவசன்மத்திற் செய்ததவப்பலனால் சந்தரமூர்த்திகவா மிகளைப் புத்திர நுகப்பெற்றமையால் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்,

கோச்செங்குட்சோழர்

சுருந்தலாண்டி - அருந்தி
லாண்டி, அருந்தலாண்டி.

சுருந்தலாண்டி - அருந்தி

திருநாவலூரில் சிவப்பிராமணர் வமிசத்திழம்பிந்தசடையனான மணம்புணர்ந்த இசைஞானியார்முற்சனைத்திற் செய்ததவப்பேற்றி னுல்கந்தரமூர்த்திகளைப்பிள்ளையாகப்பெற்றுப் பெருமகிழ்ச்சியுற்றுச் சிவபதஞ்சேர்ந்தார்.

வெள்ளையானைச்சரித்திரம்.

சுந்தரமூர்த்திகள் மலைநாட்டுக்கெழுந்தருளி அவநாசிவழியில்ல ருகையில் திருப்புக்கோளியூரில் ஒருகிரகத்தில் மங்கலமுதற்றொருகிரகத்தி லுழுகையுமுண்டாயிருந்தன அவைகண்டுசுந்தரர்கேட்கப் பீர மணர் வணங்கிச்சுவாமி யென்குழந்தையுமக்கிரகத்துக்குழந்தையு நீ ராகையில் என்குழந்தையைமுதலேவிழுங்கிவிட்டது அதனால் நான் களமுகிறோப் எங்கள்பிள்ளைக்குச்சரிவயந்தான அக்கிரகத்துப்பிள்ளைக் கின்றுபறயனஞ்செய்கிறார்களதனால் மங்கலவாத்திய முழங்குகின்ற தென்னச்சுந்தரர் அக்குலமெங்கென்று கேட்டுப்பங்கம்பாடி முதலை வாய்ப்பிள்ளையைமீட்டுஉபநவனமுடிப்பித்து மலைநாட்டுக்கெழுந்தரு ளினார்சேரமான்னெங்கொண்டுவந்து பணர்ந்தார். இருவரும் திருவஞ் சைக்களத்திலிருக்கையில், கையாய்த்திலிருந்து பரமசிவனருத்தா விற்படிசுந்தரமூர்த்திகவாயிகளுந்துவெள்ளையானையும் சேரமான்பெ ருமானுக்கு வெண்புரவியுந தேவர்கள்கொண்டுவந்து இருவரையுமே ற்றிக்கையாய்த்திற்சென்றார்கள் இருவருளுக்கவாமி திருவருள்பெற்றிரு ந்தார்கள். பார்ப்பதெய்தருந்தாவினாஸ்பரவைநாச்சியாரும்சங்கிலி நாச் சியாரும் கையில்வந்துமுன்போலையையவனுக்குப்பணிவிடைசெ ய்திருந்தார்கள்.

பெரியபுராணம்.

அறுபத்துமூவ்சரித்திரமும்-ஒன்பததிருக்கூட்டச்

சரித்திரமும் - முற்றுப்பெற்றன.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

அட்டவணை.

அடியார்களினபெயர்கள்.

அடியார்களினபெயர்கள்.

திருக்கயிலாயச்சிறப்பு
மதுச்சக்கிரவாதசரித்திரம்
தேவாரியமண்டபச்சிறப்பு
சுந்தரமூர்த்தநாயனார்சரித்திரம்
தில்லைமாதந்தணர்சரித்திரம்
திருநீலகண்டநாயனார்சரித்திரம்
இயற்பகையனார்சரித்திரம்,
இளையாற்றன் குழிமாதநாயனார்ச
மெய்ப்பொருளுபநர்சரித்திரம்,
விறன்மிண்டநாயனார்சரித்திரம்.
அமர்நீதநாயனார்சரித்திரம்,
ஏனத்தநாயனார்சரித்திரம்,
கண்ணப்பநாயனார்சரித்திரம்
குங்கிலியக்கலையநாயனார்சரித்திரம்
மனக்கஞ்சாநாயனார்சரித்திரம்
அரிவாட்டநாயனார்சரித்திரம்.
ஆனாயநாயனார்சரித்திரம்.
மூர்த்தநாயனார்சரித்திரம்,
முருகநாயனார் - உருத்திரபகவின்
திருநாளைப்போவார்நாயனார்சரித்
திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்
தண்டேசுரநாயனார்சரித்திரம்
திருநாயக்கரசநாயனார்சரித்திரம்,
குலச்சிறைநாயனார்சரித்திரம்,
பெருமியழைக்குறும்பநாயனார்
காணககாலம்மைநாயனார்சரித்திரம்,
அப்பூதியடிகளநாயனார்சரித்திரம்
திருநீலக்கநாயனார்சரித்திரம்,
நமிநந்தநாயனார்சரித்திரம்,
திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்
ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்சரி
திருமூலதேவநாயனார்சரித்திரம்,
விறற்றண்டநாயனார்சரித்திரம்,
மூர்க்கநாயனார்சரித்திரம்,
சோமாசிமாநாயனார்சரித்திரம்,
சங்கியநாயனார்சரித்திரம்.

சிறப்புநாயனார்சரித்திரம்,
சிறுக்கொண்டநாயனார்சரித்திரம்
கழறித்தநீவார்நாயனார்சரித்திரம்
கணநாதநாயனார்சரித்திரம்,
கண்டதைக்கோநாயனார்சரித்திரம்
பொய்யடிமையிலுளாத புலவநாய
புகழ்ச்சோழநாயனார்சரித்திரம்,
அன்பத்தநாயனார்சரித்திரம்,
கல்கங்குநாயனார்சரித்திரம்,
கல்கிநிநாயனார்சரித்திரம்,
சத்தநாயனார்சரித்திரம்,
ஐயடிகளகாடவர்கோநாயனார்சரி
கண்டபுலவநாயனார்சரித்திரம்,
காரிநாயனார்சரித்திரம்,
கொமோநாயனார்சரித்திரம்,
வாயிநாயனார்சரித்திரம்
முனையவொநாயனார்சரித்திரம்,
மழைசெய்கநாயனார்சரித்திரம்,
பெருமியழைநாயனார்சரித்திரம்,
செருத்தநாயனார்சரித்திரம்,
புகழ்த்தநாயனார்சரித்திரம்,
கோடபுலநாயனார்சரித்திரம்,
பாதநாயப்பண்ணவார்நாயனார்சரித்
பாமனையேபவொநாயனார்சரித்
சித்ததைத் திவன்பால்வைப்பார்
திருவாரூர்ப்பித்தார்நாயனார்சரி
முப்பொழுதந்திருமேனி தீர்த்த
முழுநீறுசியமெய்மமுனிநாய
அப்பாலுமடிசார்ந்தார்நாயனார்சரி
புசுலாநாயனார்சரித்திரம்,
மங்கையர்க்கரசியார்.
சிவபெருநாயனார்சரித்திரம்.
செங்கடசோழநாயனார்சரித்திரம்,
திருநீலகண்டநாயப்பாணநாயனார்
சடையநாயனார்சரித்திரம்,
இசைஞானமூர்த்தநாயனார்சரித்

